

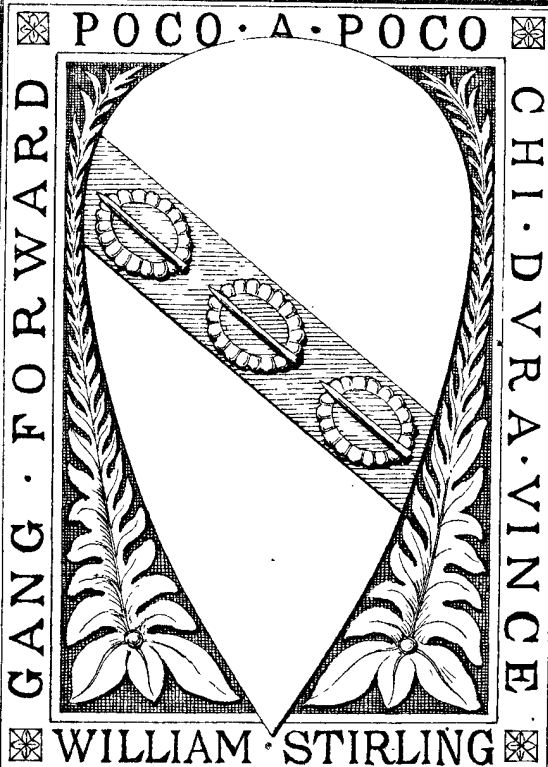
Les Bibliothèques Virtuelles Humanistes

Extrait de la convention établie avec les établissements partenaires :

- ces établissements autorisent la numérisation des ouvrages dont ils sont dépositaires (fonds d'Etat ou autres) sous réserve du respect des conditions de conservation et de manipulation des documents anciens ou fragiles. Ils en conservent la propriété et le copyright, et les images résultant de la numérisation seront dûment référencées.
- le travail effectué par les laboratoires étant considéré comme une « oeuvre » (numérisation, traitement des images, description des ouvrages, constitution de la base de données, gestion technique et administrative du serveur), il relève aussi du droit de la propriété intellectuelle et toute utilisation ou reproduction est soumise à autorisation.
- toute utilisation commerciale restera soumise à autorisation particulière demandée par l'éditeur aux établissements détenteurs des droits (que ce soit pour un ouvrage édité sur papier ou une autre base de données).
- les bases de données sont déposées auprès des services juridiques compétents.

Copyright - © Bibliothèques Virtuelles Humanistes

R
54 f

mon

n

INSIGNIVM
ALIQVOT
VIRORVM
ICONES.

*

LVGDVNI,
APVD IOAN, TORNÆSIVM.

M. D. LIX.

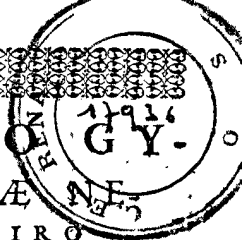
G. T V F F A N O

M N A S I A R C H A E

M A V S E N S I V I R O

E R V D I T I S S .

I . T . F . S .

V M pater iandudũ haberet hasce icones inutiles , ne omnino perirent , hæc pauca , quæ huic opusculo insunt , ex varijs auctoribus accumulauī : exiguum sanè opus , nullaq; laude dignum. Verùm ne ingrati nomen mihi assumerem, volui hoc tibi, quaecunq; esset, primogenitũ dicare, tibi, inquã, qui ingenium meum satis infœcundũ, scabrosum, ac rude, primũ excoluisti, dolasti, ac subegisti. Turpe enim esset, ac omnino illiberale, si eum qui

A 2 me

me primò informauit , ac studia mea
direxit, præceptorem non agnoscerẽ.
Hoc igitur, quamuis te indignum, hi-
lari excipies fronte, ac in eo quid vo-
luerim , non quàm pauca potuerim
considerabis, Aeternum vale, vir
eruditiss. Lugd. 11.
Cal. Aprilis,
1559.

STVDIOSÆ IV-

VENTVTI,

 VM hoc seculo tanta sit frequentia eorum, qui, vt de literis benè mereantur, in id totos dies & noctes incumbūt, quo aliquo modo possint studiosorum conatus iuuare: ne solus ociosè feriari viderer, ego & hoc meum doliolum volui volutare. Hoc igitur opusculum in lucem emisi: in quo iconibus annexui nonnulla de eorum, quos exprimunt, vita, & genere: insuper aetatem qua quisque vixit. Quod quidem quàm leue sit, quàmq; parui momenti, non me latet. Quidquid enim in eo est, ex varijs tantùm autoribus compilauit: in quo quidem non ingenio non solertia opus est, sed tantùm labore, et labore quidem leuissimò. Adhæc paucae sunt Icones. Hoc tamen quaecunq; sit, in tuam gratiam emittemus, et emittemus quodcunq; posthac à nobis prodierit.

A 3

Hoc

*Hoc in libello aliquot Icones inuenies, partim
philosophorum, partim quorundam quorum
scripta in nostris manibus extant: tempora item
quibus quisque emicuerit, & nonnulla de eo-
rum genere ac vita. In quo si quaedam (tuo iu-
dicio) non rectè quadrent, vt certo scio multa
fore, nostrarum virium imbecillitatem incre-
pabis, quæ dum incrementum accepe-
rint, aliud maius tentabunt.*

Interea istis frui.

Lugd. II. Cal.

April.

*Auctores quibus in hoc opuscu-
lo vsi sumus.*

*

Volaterranus.
Aulus Gellius.
Cælius Rodiginus.
Diogenes Laërtius.
Petrus Crinitus.
Plutarchus.
Funccius.
Lucianus.
Erasmus.
Suidas.
Plinius senior.
Titus Liuius.
Cicero.
Ioannes Picardus.
Polybius.
Orosius.
Iustinus.
Diodorus.
Eusebius.
Onuphrius Panuinius.
Phauorinus.
Strabo.

A 4

Athen

Athenæus.

Quintus Curtius.

Conradus Gesnerus.

Dion Cassius.

Cornelius Tacitus.

Plinius Nouocomensis.

INDEX ICO.

N V M.

*

A

<i>Aelianus Sophista</i>	221
<i>Aelius Donatus</i>	230
<i>Aelius Spartianus</i>	225
<i>Aeschylus</i>	58
<i>Aeschines</i>	74
<i>Aesopus</i>	27
<i>Alcmaeon</i>	51
<i>Anaximenes</i>	32
<i>Anacharsis</i>	24
<i>Anaxarchus</i>	102
<i>Antisthenes</i>	76
<i>Anaximander iunior</i>	183
<i>Anaxagoras</i>	57
<i>Apollonius</i>	151
<i>Appianus</i>	220
<i>Aratus</i>	142
<i>Archytas</i>	85
<i>Aristippus</i>	80
<i>Arcesilaus</i>	135
<i>Archelaus</i>	55
<i>Aristophanes</i>	64
A 5	<i>Arist</i>

<i>Aristoteles</i>	99
<i>Aristarchus</i>	65. 162
<i>Aristonymus</i>	159
<i>Asinius Pollio</i>	179
<i>Ausonius</i>	231

B

<i>Blondus</i>	236
<i>Berosus</i>	3
<i>Bemarchius</i>	235
<i>Bias</i>	7
<i>Bion</i>	133

C

<i>Callimachus</i>	139
<i>Carneades</i>	160
<i>Cato</i>	157
<i>Catulus</i>	164
<i>Cebes</i>	72
<i>Chilon</i>	33
<i>Chrysippus</i>	152
<i>Cicero</i>	156
<i>Claudianus</i>	133
<i>Cleantes</i>	146
<i>Cleobulus</i>	26
<i>Clitomachus</i>	163
<i>Columella</i>	205
<i>Cornelius Tacitus</i>	208
<i>Cran</i>	

I N D E X.

<i>Crantor</i>	132
<i>Crates Atheniensis</i>	125
<i>Crates Thebanus</i>	118
<i>Crito</i>	73

D

<i>Demetrius</i>	126
<i>Democritus</i>	59
<i>Demoſthenes</i>	97
<i>Diodorus</i>	120
<i>Diogenes Cynicus</i>	104
<i>Diogenes Laërtius</i>	222
<i>Diogenes Apollon.</i>	38
<i>Dion Cocceius</i>	224
<i>Dionysius Halicarnassens</i>	190
<i>Dionysius Meth.</i>	138
<i>Dionysius Mil.</i>	217
<i>Dioscorides</i>	191

E

<i>Empedocles</i>	61
<i>Epicharmus</i>	52
<i>Epicurus</i>	114
<i>Epimenides</i>	20
<i>Euclides</i>	78
<i>Eudoxus</i>	88
<i>Euripides</i>	66
<i>Eusebius</i>	227

Glauc

G

Glaucon 87

H

Heraclides 197

Heraclitus 42

Herillus 144

Hermagoras 193

Hermogenes 175

Hipparchia 111

Hippasus 62

Homerus 5

Horatius 188

I

Iamblichus 229

Iulius Hyginus 196

L

Lactantius 226

Lacydes 143

Leucippus 148

Linus 1

Lucanus 206

Lycon 141

M

Melissus 63

Menedemus 92

Menedemus superst. 129

Men

<i>Menippus</i>	128
<i>Metrocles</i>	109
<i>Mison</i>	118
<i>Monimus</i>	90
O	
<i>Onesicritus</i>	112
<i>Ovidius</i>	194
P	
<i>Pantherus</i>	223
<i>Parmenides</i>	77
<i>Periander</i>	11
<i>Phædon</i>	87
<i>Pherecydes Athen.</i>	4
<i>Pherecydes Syrus</i>	49
<i>Philolaus</i>	86
<i>Pindarus</i>	130
<i>Pittacus</i>	116
<i>Plato</i>	84
<i>Plautus</i>	134
<i>Plinius Nonoc.</i>	209
<i>Plutarchus</i>	216
<i>Polemon</i>	130
<i>Polybius</i>	149
<i>Pomponius mela</i>	200
<i>Protagoras</i>	53
<i>Pythagoras</i>	48
<i>Pyrrho</i>	

<i>Pyrrho</i>	113
S	
<i>Sallustius</i>	178
<i>Seneca</i>	201
<i>Simmias</i>	79
<i>Simon</i>	79
<i>Solon</i>	22
<i>Socrates</i>	68
<i>Speusippus</i>	100
<i>Sphaerus</i>	153
<i>Stesichorus</i>	17
<i>Stilpo</i>	119
<i>Strato</i>	136
<i>Suetonius</i>	218
T	
<i>Thales Miles.</i>	31
<i>Terentius</i>	156
<i>Theodorus</i>	124
<i>Theocritus</i>	131
<i>Theophrastus</i>	122
<i>Thucydides</i>	75
<i>Tibullus</i>	176
<i>Timon</i>	137
<i>Titus Livius</i>	192
V	
<i>Valerius</i>	198
<i>Virg</i>	

<i>Virgilius</i>		181
	X	
<i>Xenocrates</i>		101
<i>Xenophon</i>		81
<i>Xenophanes</i>		39
	Z	
<i>Zeno Citticus</i>		145
<i>Zeno Eleates</i>		40

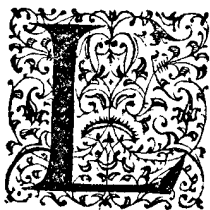

INSIGNIVM ALIQVOT VIRORVM ICONES.

*

LINVS THEBANVS
SCRIPTOR.

INVS Thebanus, poëta antiquissimus, Apollinem patrem habuit, vt testatur Virgilius in Pollione:

*Non me carminibus Vincet nec
Thracius Orpheus,*

Nec Linus : huic mater quamvis, atq; huic pater adstr:

A Orph

Orphei Calliopea, Lino formosus Apollo.

Seu, vt alijs placet, Mercurij filius fuit ex Musa Vrania, Thebisq; genitus. Puto eum emicuisse circa annum mundi 1955. Scripsit autem mundi generationem, Solis item & Lunæ cursus, animaliumq; & fluctuum generationes. Hic in principio sui operis omnia simul nata dixit. Occubuit in Eubœa, sagitta ab Apolline transfixus. Eius hoc apud Diogenem legitur epitaphium;

ὦδ' εἰ Δίον Θηβαῖον ἐδέξατο γαῖα θανόντα,

Μέσσης Οὐρανίης υἱὸν εὐσέφανον.

*Candida purpureis redimitum tempora sertis
Thebanum Vrania continet Vrna Linum.*

BEROSVS CHALDÆVS.

BEROSVS Chaldæus sacerdos grauissimus, in Astrologia clarus fuit. Emicuit circa annum mundi 2480. Ei Athenienses olim propter summam eloquētiam atque sapientiam, statuam lingua aurea in suis erexerunt scholis, mediaq; collocarunt Academia. Scripsit libros quinq; Antiquitatũ maxima breuitate. Citantur eius historiæ à Iosepho lib.I. contra Applonem, & Athenæo lib.XIII.

PHERECYDES ATHENIENSIS
PHILOSOPHVS.

PHERECYDES Atheniensis Philosophus claruit sub Ægeō Pandionis filio Atheniensium Rege nono. (Incepit autem regnare Ægeus anno mundi 2682.) Ab Orpheo fertur multa didicisse. Scripsit Theogoniam libris decem, & libellum de rerum principio. Eius scripta passim citantur apud Hyginum, & commentatorem Arati.

HOMERVS GRÆCVS POËTA AC
VATES EXCELLEN-
TISSIMVS.

HOMERVS filius fuit Criteidis Melanopi filiæ : patris nomen incertum est. Hic primò Melesigenes dictus est. Eius mater nupsit Phemio cuidam, qui Smyrnæ iuuentutem literas ac musicam docebat, quiq; puerum adoptauit, ac ei vita functus vniuersa legauit. Melesigenes itaq; cùm ludo præesset, sui iam iuris effectus, in magna hominum fuit admiratione, non modò apud suos, sed etiam apud externos, qui illuc mercatus gratia frequenter commeabant. A Mente tandem nauiculario impulsus permultas terras peragrauit, in qua quidem peregrinatione

A 3 visum

visum amisit : vnde Homeri nomē sibi comparauit. (Iones enim cæcos Homeros appellant, quòd Homeris, id est, itineris ducibus, egeant.) Postremò in Io contigit eum graui-
ter ægrotare, ex quo morbo diē clausit, ibiq; honorificè sepultus est. Eius sepulchro huiusmodi inciderunt elegiacum,

Ἐνθάδ' εἰ πλὴν ἱερὸν κεφαλὴν κτ' γαῖα καλύπτει
Ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα δῖον Ὅμηρον.

Quem verò viuum spreuerant, eum sibi armis voluerunt vendicare mortuum septem Græciæ ciuitates:

Ἐπὶ τὰ πόλεις διερίζουσι δὲ ρίζαν Ὀμήρου,
Σμύρνα, ῥόδος, κολοφῶν, Γαλαμῖν, χίος, ἄργος, ἀθῆναι.

Eius hæc extant poëmata : Ilias, Odyssæa, Hymni Deorum, & Batrachomyomachia. Vixit anno mundi 3085.

BIAS PRIENÆVS TEVTAMI FILIVS.

BIAS Prienæus, qui inter Græciæ septem sapiētes annumeratus est, floruit Olympiade nona, circa annum ab Vrbe condita duodecimum. Patrem habuit Teutamum. Sex reliquis sapientibus prælatus est. Opulentus fuit. Messenias puellas captiuas redemit, sibiq; in filias nutriuit, ac postea adiectis dotibus Messanam parentibus illas remisit. Breui pòst inuento Athenis à piscatoribus aureo tripode, cui erat inscriptum, Sapiēti, puellæ, seu, vt alij, puellarum pater, in cōcionem venit, Biantemq; expositis quæ in se egisset, appellauit sapientem, sicq; tripodæ ad eum missum: eo conspecto dixisse Biantem, Apol-

A 4 linem

linem esse sapientem: neque illum admisisse. Alij Thebis Herculi sacrasse ferunt, quod il-
 linc esset oriundus, Prieneq; Thebanorū co-
 lonia. Fertur, quum ab Alyatte Priene ipsius
 patria obsideretur, Biantem ex industria duos
 saginasse mulos, eosq; in castra impulsisse: eis
 conspectis obstrepuisse Regem, quod bruta
 quoque animalia tam nitide haberent, ac de
 soluenda obsidione cogitantem, explorandi
 gratia nuntium in urbem misisse. Bias confi-
 lio Regis explorato, magnos arenæ acervos
 tritico operuit, hominiq; ostendit. Rex eo
 agnito, cum Prienensibus pacem percussit,
 moxq; Bianti ut ad se veniret mandavit: qui
 quidem tale dedit Regi responsum, Equi-
 dem Alyattem cepas edere ac flere iubeo.
 In causis orandis summus ac vehementissi-
 mus fuit, in bonam tamen partem dicendi
 vim exercere solitus. Vnde & hæc mana-
 runt proverbia: Oratori Prienæa causa est imi-
 tanda: &, Biantem Priensem causas agere præ-
 stantius.

In hunc autem modum è viuis excessit:
 Causam pro amico dixerat iam vetulus, &
 cum à dicendi labore quievisset, caput in si-
 nu nepotis ex filia reclinauit. Cum verò ad-
 uersar

uersarius itidem perorasset, iudicesq; sententiam pro eo tulissent, qui causæ suæ Biantem habuerat patronum, soluto iudicio, nepotis in gremio efflauisse eum animam compertū est. Quo viso ciuitas eum magnificè sepeliuit, eiusq; laudes tumulo inscripsit,

Κλεινῆς ὃν δαπέδοισι Πριήνης φύντα καλύπτει
Ἦδε Βίαντα πέτρῃ κόσμον ἴωσι μέγαν.

*Petra Prieneum tegit hac benè culta Biantem,
Ornamentum ingens qui fuerat Ionis.*

Et,

Ἦic situs est Bias, Hermes quem duxit ad Orcum
Albentem niueis tempora cana pilis.
Ut causam dixit Socy, inclinatus in Vlnas
Mox pueri, somnum soluitur in tenuem.

Scripsit autem de Ionia ad duo milia versuum, quam ratione quis felix esse potest. Placuerunt eius istæ in primis sententiæ, Ciuibus placere omnibus stude: habet enim id multum gratiæ: contrà verò fastus ac superbia semper nocuit. Et illud, Corpore quidem esse validum, naturæ munus est. Porro quæ vtilia sint patriæ dicere, animi & prudentiæ proprium: pecuniarū autem proprium etiam plurimis fortè obuenisse. Infelicem dicebat

A 5 qui

qui ferre nequiret infelicitatem : morbumq;
animæ impossibilia amare & appetere, alieni
verò incommodi non meminisse. Interroga-
tus quidnam esset difficile, Ferre, inquit, forti-
ter mutationem rerum in deterius. Nauiga-
bat cum impijs aliquando, & cum orta tem-
pestate navis quateretur fluctibus, illiq; Deos
inuocarent, Silete, inquit, ne vos hîc illi na-
uigare sentiant. Percontanti impio hominî
quid esset pietas, nihil respondit. Cumq; ille
silentij causam sciscitaretur : Quia, inquit, de
rebus nihil ad te pertinentibus quæris. Ro-
gatus quid esset dulce hominibus, Spes, ait.
Malle se inter inimicos quàm inter amicos iu-
dicare dicebat. Quippe ex amicis alterum
prorsus futurum inimicum, ex inimicis autem
alterum amicum. Forte interrogatus quidnam
faciens homo delectaretur, Lucrans, inquit.
Dicebat vitæ tempus ita metiendum, quasi
& diu, & parum victuri simus. Ita amandum,
quasi odio simus habituri : malos enim esse
plurimos. Sic autem consulebat : Si quid agè-
re instituis, lentè aggredere : cæterum in eo
quod elegeris, firmiter persiste. Noli citò lo-
qui, est enim insanix iudicium. Prudentiam
dili

dilige. De Dijs ita vt sunt loquere. Indignum hominem diuitiarum gratia laudare noli. Persuadens accipe, non cogens. Quicquid boni egeris in Deos refer. Viaticum tibi ab adolescentia ad senectutem compara : ea quippe sola est certa veraq; possessio.

PERIANDER CORINTHIUS.

PERIANDER Corinthius patrem habuit Cypselum ex Heraclidarum gente : vxorem autem Lyfidem, quam & ipse Melissam appellabat, Proclei Epidaurensium tyranni, & Eristeneæ Aristocratis filiae, sororisq; Aristodemi filiam, qui toti fermè Arcadiæ dominabantur. Duos ex ea genuit filios, Cypselum, & Lycophronem : alterum ex his iuniorem
 prud

prudentem, maiorem natu stolidum. Post aliquantum temporis accensus ira, missam sub gradus pręgnantem coniugem, calcibus percussit ac necavit, pellicum persuasus calumnijs, quas tamen postea igne cremavit: puerumq; Lycophrona matri fletu iusta soluentem abdicavit, atq; in Corcyram agi pręcepit: iam verò vicinus senio illum vt ei tyrannidem per manus daret, ad se accersiri iussit. Eius deprehenso consilio Corcyrenses inuicem interemerunt. Hoc ille comperto furij succensus, eorum liberos ad Alyattem pręsecandos misit. Cùm autem nauis appropinquasset Samo, Iunoni vota facientes, à Samijs seruati sunt. Quod ille vbi didicit, mœrore confectus excessit è vita, annos natus fermè octoginta, Olympiade quadragesima octaua, cùm vigesima octaua natus esset. Mater eius Cratea illius amore feruens, clàm congregi solita est cum illo non inuito, tantoq; flagitio acquiescente. Quod vbi cognitum est, dolens se fuisse deprehensum, grauius iam ciuib; instabat. Vouit aliquando, si Olympia quadriga vicisset, auream statuam Deo sacraturum: victoria verò potitum, & auro cgentem, quadam celebritate populari, mulieribus

bus procedentibus ornatis , mundum ad-
misse muliebrem, atque ita donarium misisse
asserunt. Ille cùm sepulchrum suum ignorari
vellet , tale quippiam commentus est : Duo-
bus iuuenibus viam quandam ostendit , ac
iussit noctu per illam incederent , eumq; qui
primus occurrisset, interimerent ac sepelirēt:
postq; illos alios quatuor misit, qui eos neca-
rent , ac sepulturæ traderent. Rursus contra
eos plures , itidemq; vt facerent , imperauit.
Atque ita ipse primis obuius, occisus est. Ex-
tat & Tetrastichon causam mortis eius con-
tinens:

Μή ποτε λυπήσῃ σε τὸ μή σε τυχεῖν τινος, ἀλλὰ

Τέρπειο παῶσιν ὁμῶς οἷσι δίδωσι θεός.

Καὶ γὰρ ἀδυμήθεος ὁ θεὸς Περειάνδρος ἀπέσβη,

Οὐνεκεν ἐκ ἔτυχεν παρήξιος ἢς ἔβηλεν.

Ne tibi iam doleat si non optata sequaris,

Sed iuuet id superi quod tribuere Dij.

Nam sapiens Stygias Perianther cessit ad umbras

Extinctus, quod non quæ voluit, valuit.

Eius autem hæc feruntur placita: Nihil pe-
cuniarum gratia agendum : oportere enim
aliàs modo qui honestus nō sit, lucrari. Scri-
psit Hypothecas ad duo milia versuum. Dice-
bat his qui tutò regnare vellent , summa ope
niter

nitendum, vt beneuolentia non armis stiparentur. Rogatus aliquando cur in tyrannide persisteret, Quia, inquit, & sponte & inuitum cedere æquè periculosum est. Dixit & hæc, Bona res est quies, ac periculosa temeritas. Turpe lucrum. Populi administratio tyrannidi præstat. Voluptates corruptibiles sunt, honores immortales. Rebus secundis moderatus esto, aduersis prudens. Amicis & felicibus & infelicibus eūdem te præbe. Quodcūque pollicitus fueris, serua. Inter loquendum caue ne secreta pronunties. Non peccantes modò, verùm & peccare gestientes punito. Cura & labor omnia possunt: nam & Isthmum quoque potuerunt perfodere. Primus hic armatis circumseptus incessit, magistratumq; ad tyrannidem transtulit. Floruit circa trigesimam octauam Olympiadem, temporibus Anci Martij quarti Romanorum Regis. Ipsius extant hæc apud Diogenem epistolæ:

P E R I A N D E R S A P I E N -
T I B V S .

Gratias immortales ago Pythio Apollini, quòd in vnum coactos epistolæ meæ repperunt,

rerunt, ipsæq; Corinthum, vt confido, perducant. Expecto itaque vos. Certè ipsi videbitis quàm ciuilitè vos excipiam. Sicut igitur anno præterito Sardis in Lydiam venistis, ita nunc oro ne pigeat ad me proficisci Corinthi tyrannum. Videbunt enim vos non sine gratulatione Corinthij Periædri domum adeuntes.

PERIANDER PRO-
CLEO.

Nobis quidem non ex sententia fuit vxoris scelus. Tu autem sponte filio ingrato si quid egeris, peccas. Aut igitur immanitatem in filium compesce, aut ego illi opem feram. Nam & ipse satis diu pœnas dedit.

PITTACVS MITTY-
LENÆVS.

PITTACVS Mittylenæus Hîrrhadij Thracis filius vixit quadragesima secunda Olympiade. Hic vnà cum Alcæi fratribus Melanchrum Lesbi Tyrannum profligauit. Et cùm de agri Achillitidis possessione inter Athenienses & Mittylenæos armis decerneretur, Imperator ipse exercitus cum Phrynone Atheniensium duce, qui & pancratiastes & olympionices fuerat, singulari certamine pugnare instituit:quem quidem peremit, atque ita agrum seruauit. Postea verò Athenienses disceptarunt cum Mittylenæis de possessione agri, qui quidem à Periandro controuersie iudice, Atheniësisbus adiudicatus est. Hinc
cum

eum in summo honore habuerunt Mittylenæi, eiq; principatum tradiderunt : quo ille, cum decem annis tenuisset, ac Rempubl. præclaris ordinibus constituisset, seipsum sua sponte abdicauit : aliosq; decem annos superuixit. Obijt autem quinquagesima tertia Olympiade. Extat eius ad Cræsum epistola, qui quidem illius summo desiderio tenebatur.

STESICHORVS POËTA
LYRICVS.

STESICHORVS Euphorbi filius, Imbræus fuit. nascitur Olympiade 45. Fratrem habuit Mamertinum, Geometriæ peritissimum. Lyricus fuit. Scripsit xxvi. libros

B poëm

poëmatum Dorica dialecto. Fertur exoculatum fuisse cum scripsisset Helenę vituperationem, rursusq; ob palinodiam visum recuperasse. Vocatus est Stesichorus, quoniam primus cum citharę cantu chorum instituit, cum antea Tisias vocaretur. Decessit Catinę Olympiade 58. quò profugus venerat: sepultusq; est ante portam, quæ à nomine ipsius Stesichoria nuncupata est.

MYSON CHENEVS.

MYSON Cheneus Strimonis filius, inter septem Sapientes annumeratus est. Floruit autem quadragesima nona Olympiade, sub L. Tarquinio Prisco Romanorū Rege. Cū ab Anacharside quæreretur quisnam esset
se sap

se sapientior, respondit; Oeteum quendam
Mysonem Cheneum se sapientiore esse.
Hoc Anacharsis oraculo sollicitatus, ad vi-
cum peruenit, Mysonemq; æstate reperit sti-
uam aratro aptantem : cui quidem dixisse
fertur, Atqui ô Myson, non aratro vacandi
nunc tempus est:illumq; respondisse, Imò sa-
tis tempestiuū ad illud parandum. Docebat
autem, non ex verbis res, sed ex rebus verba
esse inquirenda, neq; propter verbā res per-
fici, sed rerum gratia verba consummari. De-
functus est ætatis anno nonagesimo septimo.

EPIMENIDES CRE-
TENSIS.

E P I M E N I D E S Cretensis, Ageſarcho patre, Gnoſo oriundus, 49. Olympiade floruit. Miſſus aliquando à patre ouem vt rure deferret, meridiano tempore diuertit ex itinere, atque in ſpelunca 57. annos perpetuos obdormiuit. Dehinc ſomno excitatus quærebat ouem: putabat enim ſe parum obdormiuiſſe. Quam cùm non inueniſſet, in agrum reuertitur. Cùm verò rerum omnium faciem immutatam cerneret, agrumq; in alterius ius conſeſſiſſe, ſtupore attonitus & dubius redijt in oppidum. Ibi cùm domum paternam vellet ingredi, quiſnam eſſet interrogatus, vixq; agnitus à iuniore fratre iam vetulo,
omnem

omnem ex illo didicit rei veritatem. Vnde Deo charissimus habitus est, ita vt Athenienses peste laborantes, eum ex Creta aduocarint, vt eorum urbem expiaret. Hoc autem modo pestē compescuit. Sumpsit oues nigro & candido vellere: duxitq; in Arium pagum, atq; inde, quò vellent, abire permisit: his qui illas sequebantur, mandans, vbicunq; accubuissent, singulas mactarent peculiari cuiuspiam Deo. Athenienses ea peste liberi, homini talentum decernunt, & nauim quæ cum in Cretam reueheret. Verùm ille pecunia repudiata, amicitiam & societatem Atheniensium & Gnosiolorum impetrauit: reuersusq; domum paruo post tempore à vita migravit. Quantam, verò vixerit ætatem, diuersè opinatur. Alij enim centesimo quinquagesimo septimo suæ ætatis anno obiisse dicunt, alij ducentesimo nonagesimo nono, alij deniq; centesimo quinquagesimo quarto. Extat eius epistola ad Solonem.

SOLON SALAMINIUS LE-
GISLATOR.

SOLON genere Salaminus ; claruit quadragesima nona Olympiade. Patrem habuit Execestidam. Inter septē Græciæ Sapientēs annumeratus est. Is Atheniensibus leges dedit, ac eas quas Draco tulerat, exceptis quæ de cæde erant, antiquauit, atque ob magnitudinem pœnarum abrogandâs curauit: nam vna omnibus pœna constituta erat, vt etiam qui otij dânnati essent, aut qui olera furripuissent, capite plecterentur. Ob quam causam Demades dicere solebat, Draconem nō atramento, sed sanguine leges suas scripsisse. Florebat tunc in Republica Pisistratus æmulus Solonis, cui & genere propinquus erat: cuiusq; eloquentia plus potuit apud populum,

lum,quàm huius sapientia. Cessit sponte Solon, tyrannū fugiens, primū in Ægyptum, deinde in Cyprum, postremò ad Crœsum Regem:cui,cùm eius opes videret,ostentanti, atque interroganti num quis eo felicior esset,respondit,Tellum quendam pauperem admodum,alioqui iustum,Athenis agentem:simul affirmans nihil esse felix, quod temporum mutationi subiaceret,felicitatem tantum finem indicare. Cuius sententiæ Crœsus postea àCyro captus meminisse dicitur.Solon inde in Ciliciam profectus,ciuitatem à suo nomine Solos dixit, in qua Athenienses colonos statuit: qui interuallo temporis ab Attica lingua desciscētes,Solœcissare dicti sunt: unde verbum Solœcismus tractum. Decessit in Cypro annorum 80. Mandauit ossa Salaminem trānsferri, ibiq; per regionem proijci ac dissipari, ne Athenas inferrentur: quoniam discedens iureiurando ciues adiegit, non antiquaturos leges suas, donec rediret. Scripsit conciones & epistolas quasdam, & iambos. Cicero huiusmodi cōmemorat epigramma eius sepulchro insculptum,Tusc.quæst.lib.I.

*Mors mea non careat fletu, linquamus amicis
Mœrorem, vt celebrent funera cum lacrymis.*

ANACHARSIS SCYTHA.

ANACHARSIS Scythia Gnuri filius, matre Græca, Caluidæ verò Scytharum Regis frater, apud sordidissimos Scythas sapiens fuit. Floruit quadragesima nona Olympiade, temporibus L. Tarquinij Prisci Romanorum Regis quinti. Eius imaginibus olim inscriptum fuit, LINGVA, VENTRE, PVDENDIS ABSTINENDVM EST. Hunc tradit Plinius inuenisse rotam figuli, cuius circuitu vasa formarentur : quod quidem non est verisimile, cum Homerus, qui longè fuit antiquior (vtpote qui floruerit, vigesima quarta Olympiade, sub Numa Pompilio secundo Romanorum Rege,) figuli rotæ mentionem faciat. Dicere solitus fuit leges aranearum telis
 assimi

assimilari. Ita aduersus duros fortunæ casus se parauerat, vt nudis pedibus iret, in terra dormiret, & famem pro pulmento haberet. Is dum Atheniensium leges apud suos introducere conatur, à fratre eius loci Rege sagitta confossus est. Extat Diogenis in eum tale quoddam Epigramma,

Ἐς Σκυθίῳ Ἀνάχαρσις ὅτ' ἤλυθε πολλὰ μογήσας,

Πάντας ἔπειθε βιῶν ἥδεσιν ἑλλανικοῖς.

Τόν δ' ἔτι μῦθον ἀκράνιον ἐνὶ σομάτεσσιν ἔχοντα

Πτηνὸς ἐς ἀθανάτους ἤρπασεν ὦκα δόναξ.

Scripsit autem de Scytharum legibus, & de his quæ apud Græcos legitima & solennia sunt, ad frugaliorem ac viliorem victum, itemq; de re bellica ad nongentos versus.

CLEOBVLVS LINDIVS.

CLEOBVLVS Euagoræ filius, è Lindo, siue, vt alij sentiunt, è Caria oriundus fuit. Circa quadragesimam nonam Olympiadem floruit. Is inter septem Græciæ Sapientes annumeratus est. Robore & pulehritudine corporis eximius fuit. Ægyptū philosophandi gratia petijt. Extat eius breuis ad Solonem epistola. Filiam habuit Cleobulinam virginem doctam, quæ Hexametris ænigmata quædam perscripsit. Decessit autem annos natus septuaginta. Multa eius sapienter dicta videntur apud Suidam.

ΑΙΣΩΠΟΣ ΦΡΥΞ Ο ΜΥ-
ΘΟΠΟΙΟΣ.

AESOPVS Phryx genere, scriptor fabularum, quem Aristoteles, Plato, & Apuleius non dedignantur citare, floruit Olymp. 54. Seruus ac deformis, sed astutus ac facetus fuit. Missus ad fodiendum agrum, cum falsò à conseruis accusaretur quòd ficus domino seruatos edisset, aqua calida coràm potata, & eadem reuomita, se insontem esse monstrauit: accusatores idem facere iussi, ficus euomuerunt. Deinde dono datum Zenæ agri procuratori, Zenas cuidam mercatori illac prætereunti, vendidit. At in penuria iumentorum cum ferre iuberetur vna cum alijs suū onus, ipsi debilem se facienti data optio leuius portare: tulit autem canistrum panibus plenum
cæter

cæteris ridentibus, vt grauius: at cùm illos anteiret, distributis paulatim in itinere panibus, leuiore sarcina ambulabat, donec perueniret Ephesum : Vbi rursus Xantho cuidam venditur : à quo interrogatus cuias esset, respondit : Ex carne. At ille, non hoc peto, inquit, sed vbi natus : In ventre matris, ait. Rursus, Nō hoc dico, sed in quo loco: Nescio, ait, si in lecto, an extra. Cedo, inquit ille, quid scis facere ? Nihil, ait Æsopus. Illo admirante, Nam mei, inquit, conserui qui tibi mecum sunt venditi, cùm se dicant omnia scire, mihi nihil relictum est. Proposita quondam quæstione, cur holera sponte nascentia citius venirent quàm fata, Xantho prouidentia rem tantum referente, Æsopus noueræ comparisonem proposuit, quæ alienos filios, vt terra semina, difficilius enutriet. Iussus concocere lentem, vnum tantum lentis granum apposuit. Iussus quatuor pedes porcinos emptos coquere, cùm dominus calūniandi gratia vnum surripuisset, suspicans ille quod erat factum, pedem viui porci, qui domi nutriebatur, reposuit. At dominus quum surreptum loco restituisset, Num, ait, quinq; hic porcus habuit pedes? At Æsopus, Minimè: sed benè duo

duo octo: nam reliqui tres tuo porco sunt incolumes relictī. Iussus ad lauandos pedes peluim adducere, eam sine aqua parauit, quòd nulla de aqua facta esset mentio. Iussus item conuiuium ex optimis parare, linguas tantum emit, dicens has esse optimas, sanè bona ex eis enarrans. Iussus contrà ex pessimis aliud præparare, linguas iterum apposuit, similiter memorans quanta ex eisdem mala peruenirent. Post hæc quum Xanthus ad ludos profectus in Samiorum theatro vidisset aquilam de manu prætoris anulum in aëre ferentem, dixit, mirantibus Samijs, Æsopum suum hoc portentum indicare posse. Ille statim accersitus, ante omnia libertatem pro mercede petijt: qua, instantibus Samijs, adsequuta, vaticinium suum impleuit, qui domino prædixerat, nolentem se quandoq; liberaturum. De portento ait, Regem fore externum, qui eorum citò occuparet libertatem. Neq; falsa prædixit: ecce enim paulò post Cræsi Lydorum Regis literæ tributum petentes. Quod Samij cùm Æsopi cōsilio detrectassent, Æsopus ante omnia à Rege petitur. Ille fabulam huiusmodi Samijs proposuit: Lupi leporibus bellum indixerunt, lepores auxilio canes accersunt:

cerfunt: Lupi de pace conueniunt, modò canes aduerfariorum in fuam cuftodiam dentur: quo factò in lepores auxilio deftitutos poftèa irruerunt. Tandem negantibus illis profectus eft ad Croëfum, à quo honorificè fufceptus eft, ac donis cumulatus. Samijs infuper libertatem impetrauit, quibus meritis ei poftèa fabulas fuas dicauit. Reuerfus cum ingenti Samiorum lætitia, paulò pòft Babylonem profectus, & ad Lycurgum Regum Regem, quem docuit ænigmata foluere: nam Orientales tūc in his fapientioresignaris morerant tributa imperare. Apud hunc igitur in fufpicionē veniens accufatione cuiufdam Eni, quem Æfopus fibi adoptauerat, diu latuit in quodam fepulchro. Interim Neftenabo Rex Ægyptius ad Lycurgū ænigma mittit fe turrim velle ædificare, quæ nec cœlum nec terram contingat. Ad hoc foluendum Æfopus quæfitus, è latebris apparuit magna Regis gratia. Filio adoptiuo fupradictò iniuriam omnem remifit, & falutaria infuper de vitæ præcepta tradidit. Ad poftremum Delphos profectus, cum nullum honorem, vt in cæteris locis, accepiffet, dixit in concione eos fimiles ligno maris eſſe, quod procul magnum appar

appâret, prope verò continuò minus : sic eorum esse famam. Illi turbati phialam argenteam farcinulis eius clàm alligatam discedentis posuerunt. In itinere itaque deprehensus ac falso furti accusatus, de rupe insons præcipitatur. Extant eius fabulæ.

THALES MILESIUS.

THALES Milesius Philosophus, Examij ac Cleobulinæ filius, primus sapiens vocatus est : Astrologiæ secreta primus penetrauit, primusq; eclipsim Solis prædixit. De Vrfa minore disseruit, inanimes animas putauit, idq; ex magnete lapide. Huic tripus aurea à piscatoribus Milesijs reperta, dum res in lite verteretur, ex oraculo Apollinis iudicantis eam sapient

sapientissimo dari oportere, delata est : deinde per manus omnibus sapientibus tradita, ad Solonem peruenit, qui illam Delphos remisit ad Phœbum, vt qui Deûm hominumq; sapientissimus esset. A Thalete Ionica fluxit disciplina, sicut à Pythagora Italica. Excessit iam senex Olympiade quinquagesima octaua, dum gymnicum certamen spectaret, æstu ac siti lapsus.

ANAXIMENES MILESIUS.

ANAXIMENES Milesius, Philosophus, Emistrati filius, Anaximandri discipulus successorq;, circa quinquagesimã quintã Olympiadem clarus habetur. Hic principium rerum aëra opinatus est, quem genere infinitum,

tum, qualitatibus finitum ait, cuius condensatione ac rarefactione cuncta gigni putauit. Motum verò ab æterno esse dixit : terram ex aëre confipato, primùm omnium factam latam, magnam : idcirco non absque ratione super aëra contineri. Solem, Lunam, cæterasq; stellas à terra ortum habere. Aëra infinitum adseribat, eumq; Deum statuebāt, vt est autor Cicero Academ. quæst. lib. I I I I. Excessit autem è viuis eo die quo Sardis capta est, anno tertio sexagesimæ nonæ Olympiadis.

CHILON LACEDÆMONIVS.

CHILON Lacedæmonius patre Damageto fuit. Floruit temporibus Cræsi Lydorum

rum Regis vltimi, circa Olympiadem quinquagesimam quintam, quo quidem tempore Ephorus fuit. Is inter septem Græciæ Sapientes annumeratus est. Scripsit elegiam aduerfus ferè ducentos. Dicebat autem futurorum prouidentiam ratione comprehendì posse, virtute viri. Indignanti fratri quòd Ephorus ipse non fieret, cùm ille fuisset, Ego, inquit, pati iniurias scio, non tu. Ferrur eum ab Æsopo interrogatum quidnam faceret Iupiter, illumq; respondisse, Excelsa humiliat, & humilia extollit. Rogatus quo differunt periti ab imperitiis, Bona, inquit, spe. Quid difficile, Arcana, inquit, reticere, & ocium rectè dispensare, iniuriasq; tolerare posse. Præcipiebat & hæc : Linguam semper quidem, sed in conuiuio præsertim continendam. Proximo non malè dicendum, alioquin audituros quæ nobis dolebunt. Nemini intentandas minas: esse enim muliebres. Promptius ad amicorum aduersos casus, quàm ad secundos successus accurrendum. Vxorem humilem, apparatu modico ducendam. Mortuo non maledicendum. Honorandam senectutem. Cauendum sibi ipsi. Damnum potius quàm turpe lucrum eligendum: nam id semel tantum dolori esse,
hoc

hoc semper. Elato secundis rebus non arri-
dendum. Fortem mansuetum esse oportere,
ut proximi nō tam metuant quā reueren-
tur. Discendum domui suæ ritè præesse. Lin-
guam animū præire non permittendum. Su-
perandam iracundiam. Diuinationem nōn
execrandam, Impossibilia non appetenda. In
via non festinandum. Inter loquendum non
exagitandam manum: esse enim vecordium.
Obtemperandum legibus. Quietē adaman-
dam. Inter cæteras eius sententias hæc maxi-
mè placuit, qua dixerat, Lapideis cotibus au-
rum examinari, & dare apertum sui docu-
mentum, auro autem bonorum malorumq;
hominum mentem, cuiusmodi sit, compro-
bari. Est & hæc, Sponsioni non deesse iactu-
ram. Aiunt illum cum iam esset vetulus, di-
xisse sibi non esse consciū in tota vita in-
gratitudinis: vna tamen re se modicè moue-
ri, quòd cum semel inter amicos illi iudican-
dum esset, neque contra ius quicquam agere
vellet, persuaserit amico iudicium à se pro-
uocaret, ut sic nimirum vtrunque, legem &
amicum seruaret. Maxima præcipuè gloria
apud Græcos fuit, quòd de Cytheris insula
Laconia prædixerat. Nam cum illius natu-

ram situmq; didicisset, Vtinam, inquit, hæc nunquam fuisset, aut certè simul ac nata est, subuersa esset. Præclarè siquidem ac perspicaciter præuiderat. Demaratus enim Lacedæmone fugiens, Xerxi consuluerat in ea insula naues contineret, & profectò in ditio-nem hostium venisset Græcia, si id Regi persuasisset. Postea verò Nicias bello Pelo-ponnesiaco euersa insula, præsidiū illic Athe-niensem statuit, Lacedæmoniosq; multis cla-dibus afflixit. Erat in loquendo breuis: atque ob id à quibusdam mos hic loquendi Chilo-nius appellatus est. Postquam satis multam ætatem vixerat, obiit Pisæ, quo tempore flo-rebat Aesopus orator. Amplexus atque oscu-latus filium, quòd in Olympia fuisset corona-tus, defecit immodica lætitia & senis im-becillitate. Omnes autem qui ad celebra-tatem conuenerant, honorificentissimè iusta perfoluerunt. Est & in eum Diogenis Epi-gramma,

Phosphore reddatur Pollux tibi gratia, quod fert

Chilonis natus tempora cincta pugil.

Serta videns nati genitor, si latus obui:

Mortem, non mirum: mors mihi talis eat.

Ipseus

Ipsius item imagini inscriptum hoc fuit distichon:

*Hic sapiens forti natus Lacedamone Chilon,
Qui è numero septem maximus Vnus erat.*

Breuis quoque ad Periandrum epistola legitur apud Diogenem:

CHILO PERIANDRO S.

Iubes vti militia vacem, extorrisq; agam, quasi tu in tuto futurus sis. Atqui ego Monarchæ nec sua tuta esse puto, felicemq; eum tyrannum censeo, cui in sua domo absque sanguine contigerit mori.

DIOGENES APOLLO-
NIATES.

DI O G E N E S Apolloniates Apollothemidis filius, vir Physicus, & eloquētia & sapientia in primis clarus, floruit Olympiade quinquagesima nona. Hæc autem opinatus est: Elementum esse aërem, mundos infinitos, & inane infinitū, densumq; aërem ac rarescen-tem, mundosq; gignere : nihil ex eo quod nō sit, fieri, neque in id quod non sit, corrumpi. Terram esse rotundam atq; in medio sitam, eamq; cepisse constantiam secundum eam quæ ex calido est circumferentiam, ex frigido concretionem ac soliditatem accepisse.

XENOPHANES COLO-
PHONIVS.

XENOPHANES Colophonius Dexij, vel, ut alij, Orthomenis filius, claruit Olympiade sexagesima sexta. Pulsus patria in Zancle Sici-
liæ moratus est, atque Catanæ. Bottonē Athe-
niensem audiuit, vel, ut alij, Archelaū, vel, ut
alij, neminem. Scripsit versus, Elegias, & Iam-
bos contra Hesiodum atque Homerum, sub-
fannans ea quæ de Dijs dixerant. Thaletis &
Pythagoræ opinionibus contraria sensit, Epi-
menidemq; fuggillauit. Longā vixit ætatem,
sicuti & ipse, ut refert Diogenes quodam in
loco, testatur, dicens septuaginta septem an-
nos se à patria peregrinatum esse, cum tum
vigintiquinque esset annorum. Eius placita

c 4 vide

vide apud Diogenem. Scripsit autem de Colophonis conditione, & de Italica in Eleam colonia versus ad duo milia. Filios suos proprijs sepeliuit manibus.

ZENO ELEATES.

ZENO Eleates natura quidem Pyreti, adoptione autem Parmenidis filius fuit, cuius & pædica fuisse fertur. Floruit autem Olympiade 60. temporibus Cyri Persarū Regis. Dialecticæ inuentor fuit, ac in Philosophia & Republica vir sanè nobilissimus extitit. Scripsit multa volumina, quæ iniuria temporum interierunt. Is cùm Nearchum tyrannū deijcere ac profligare voluisset, comprehensus est.

est. Quo tempore cùm de conscijs & armis quæ in Lipara habuit, inquireretur, volens ipsum desertum, destitutumq; ostendere, omnes illius amicos coniurationis esse conscios dixit. Deinde cùm de quibusdam dixisset quiddam sibi ad aurem loqui velle, eam mordicus apprehensam non antè dimisit quàm dentibus perforaret. Porro cùm amicos indicasset, rogatus à tyranno esétne alius quispiam, dixit, Tu ciuitatis pernicies. Demum præcisam linguam in ora tyranni conspuuit, ciuesq; continuò facto impetu tyrannum obruerunt. Zeno tamen tyranni iussu in cauum lapidem iniectus cõtususq; fuit.

HERACLITVS EPHESIVS.

HERACLITVS Ephesius Blysonis, siue, ut quidam volunt, Herationtis filius, circa 69. Olympiadem clarus est habitus. Fuit autem ultra cæteros alto animo & contemnente omnes. Hesiodum docuit ac Pythagoram, rursusq; Xenophontem atque Hecatæum. Homerum dicebat dignum qui è certaminibus eijceretur, colaphisq; cæderetur: Archilochumq; similiter. Dicebat autem & iniuriam extinguere oportere magis quàm incendium, plebemq; pro lege non sectis ac pro muro pugnare. Acriter autem Ephesios carpit, quòd amicum suum Hermodorum eicerant, dicens: Meretur Ephesij omnes adulti mori, impuberibusq; urbem derelinquere,

re, quoniam Hermodorū omnium, quotquot sunt, præstantissimum expulerunt, dicentes, Nostrum nemo inæqualis sit. Cū autem rogaretur à ciuibus vt leges eis poneret, contempsit, quòd iam ciuitas pessima consuetudine imbuta esset. Secedens verò ad phanum Dianæ, cum filiis ludebat. Circūstantibus autē Ephesijs, Quid, inquit, miramini ô perditī, nōne præstat istud facere, quā vobiscum Rempubl. administrare? Tandem hominum odio secessit, vitamq; in montibus ducebat, olera ac herbas comedens. Atqui ob eam causam morbo aquæ intercutis correptus ad urbem descendit, medicosq; per ænygmata sciscitabatur, an possent ex imbre siccitatem facere. Illis non intelligentibus, seipsum boū stabulo includens, & fimo bubulo obruens, eo calore arbitrabatur noxium ac exundantem humorem exhaurire posse. Vbi verò ne sic quidem aliquid proficere conspexit, moritur sexagesimum agens ætatis annum, ac in foro sepelitur. Sic autem se habet Diogenis Laërtij in eum Epigramma:

*Mecum ego Heraclitum mirabar sæpe, quòd olim
 - sic vitam infelix hausit, & inde obijt.
 Nam malus ossa rigans, & aquosus corpora langor,
 Extincto inuexit lumine mox tenebras.*

Fuit à puero non parvæ admirationi : & cum esset iuuenis , nihil se dicebat scire : vbi verò ad virilitatis annos euasit , nihil ignorare. Neminem quidem audiuit , verum semet inuestigandæ veritati dedit , omniaq; ex semetipso didicit : vel , vt alij sentiunt , solius Xenophanis auditor fuit. Librum de natura edidit , qui quidem non extat , eumq; tripartitum : nam de Vniuerso , de Rep. & de Theologia in eo differuit. Illum verò in templo Dianæ deposuit , de industria obscurius scriptum , vt soli eruditi illum legeret , ne si à vulgo passim legeretur , contemptibilis esset. Theophrastus illum atra bile laborantem , alia semiperfecta , alia aliter scripsisse refert. Semper deflebat humanam sortem , quòd videret vndequaque tot milia hominum malè uiuentium. Eius alti animi signum in eo apparet , quòd fratri concesserit regnum. Tantum gloriæ ipsius liber promeruit , vt sectatores haberit qui appellarentur Heraclitij. Hæc autem quæ sequuntur , illi summatim visa sunt : Ex igne cuncta constare , in eumq; resolui omnia. Fato omnia fieri , & ex conuersione contraria quæ sint , omnia congruere & cooptari. Animarum item & Dæmonum plena esse

esse omnia. Dixit & de his quæ in mundo contingūt varijs mutationibus ista. Solis eam esse magnitudinem quæ cernitur oculis. Dicitur & id de animæ sensisse natura, nūquam illam reperiri posse, quantalibet quis viæ conficiat spatia, adeò profundam eius esse rationem. Opinionem siue æstimationem sacrum morbum appellabat. Ignem Elementum esse dicit, ignisq; vicissitudinem tum raritate, tum densitate constare, quæ fiunt omnia. Apertè verò nihil explicabat, fieriq; omnia per contrarietatem, & fluminis in morem vniuersa decurrere, finitumq; esse hoc vniuersum, & vnum esse mundum, eumq; ex igne nasci, & rursus per quosdam ambitus hoc omne seculum per vices ignescere: id autem fatò fieri. Ex his verò quæ contraria sunt, id quidem quod ad generationem adducat, vocari bellum & contentionem: quod autem ad incensionem, concordiam & pacem. Mutationem quoq; viam esse suprà infraq; ducentē, secundum quam fieri mundum arbitrabatur. Densatū quippe ignem liquescere, constantemq; aquam fieri, concretam verò aquam in humum verti, idq; inter inferiora adesse. Humum ipsam denuò effundi, atque ex ea fieri hum

humorem. Ex eo autem reliqua fermè omnia ad euaporationem eam referens, quæ ex mari fit, ipsamq; ad superiora viam esse. Porro euaporationes fieri ex terra & mari, alias quidem perspicuas & liquidas, alias verò tenebrosas. A liquidioribus ignem, à reliquis humorem incrementa capere. Aërem verò cuiusmodi sit, non significat: esse tamen scaphas per concauum ad nos conuersas, in quibus conuenientes euaporationes liquidas reddere flammæ quæ sint sydera dicit. Esse autem lucidissimam calidissimamq; Solis flammam: namq; astra cætera remotiora esse, neque adeò terræ vicina, atque ideo minus lucere, minusq; calcæfacere. Lunam quæ terræ vicinior sit, non per liquidum locum deferri. Solem in suo splendore, nulli admixtioni obnoxium durare, certis à nobis spatijs mensurisq; distantem. Ex eo igitur magis calefcere atque illustrare. Deficere item Solem ac Lunam, cùm scaphæ ad superiora vertuntur, mensurasq; figuras Lunæ fieri, dum in illam sensim vertitur scapha. Diem item ac noctem & menses, & annos, anniq; statuta tempora, pluuias & ventos & his similia, secundum euaporationes varias fieri. Nam liquidam euapo-
ratio

rationem in Solis circulo inflammatum diem facere, contrariam verò vbi obtinuerit, efficere noctem : atque ex lumine calorem augeri, æstatemq; perficere, ex tenebris humorem abundare, vnde hyems oriatur. In hunc modum & de causis cæteris disputat. Enimverò de terra, cuiusmodi sit, penitus tacet ac de scaphis. Et ista quidem eius dogmata fuisse. Cæterum quantum optauerit Darius Rex eius contubernio frui, quamq; cum despectui habuerit Heraclitus, ex vtriusque appareret epistola, quæ apud Diogenem Laërtium leguntur.

PYTHAGORAS SAMIUS.

PYTHAGORAS Samius Philosophus, patre Demaratho locuplete ac negotiatore, floruit circa sexagesimam Olympiadem, regnante Seruio Tullo Romanorum Rege quarto, cuius quidem temporibus docuit in Italia. In Ægyptū primò, mox Babyloniam, discendi cursus syderum gratia profectus est. Inde regressus, in Cretam ac Lacedæmonē peruenit, vt Lycurgi & Minois inclytas ea tempestate leges agnosceret. Denique in Italiam transmittens, Crotone confedit, vbi populos assuetos luxuriæ, autoritate ac doctrina, ad frugalem cultum reuocauit. Matronas ad pudicitiam, iuuenes ad modestiam cohortari cœpit. Eius passim sanctitate ac vitæ abstinentia

abſtinentia inductæ mulieres, auratas veſtes, ornamentaq; laſciuiora, in templo Iunoni conſecrauere. Pythagoras itaque cùm multos annos Crotone egiffet Metapontum migravit, ibiq; deceſſit quarto anno ſeptuageſimæ Olympiadis. Cuius quidem tanta fuit admiratio vt eius ex domo templum facerent, eumq; pro deo colerent. Habuit autem dum in viuis eſſet vxorem Theano nomine, Brentini Crotoniæ filiam, ex qua filiam Damonem habuit.

PHERECYDES SYRVS.

PHERECYDES Badis filius, Syrus, Pittaci auditor, vixit circa ſexageſimam nonam Olympiadem. Primus de natura & de Dijs
D ſcrip

scripsisse fertur. Plurima de eo & stupenda memorantur. Deambulans enim secus littus Psamium, cum intuitus fuisset nauem plenis velis currentem, post paululum mergendam prædixit, atque ut dixerat se inspectante contigit. Haustam rursus aquam è puteo cum biberet, post diem tertium terræ motum futurum prædicauit, atque ita factum est. Cum Messanam ascendisset in Olympiam, Perilao hospiti consuluit, ut cum tota familia inde migrare properaret: quòd cum hospes neglexisset, Messana paulo post ab hostibus capta fuit. Variæ de eius morte feruntur opiniones. Ego autem eum pediculis consumptum obijisse diem existimo, quod & ipse in epistola ad Thaletem annuit.

ALCMÆON CROTO-
NIATA.

ALCMÆON Crotoniates Pirithi filius septuagesima vixit Olympiade. Pythagoram audiuit, & vt plurimum in medicina versatus est. Disputauit de natura, dicens multas rerum humanarum causas. Primus de naturæ ratione scripsit. Sempiternam naturam Lunam habere dixit; animam verò immortalem, moueriq; perpetuò instar Solis.

EPICHARMVS COVS PY-
THAGORICVS.

EPICHARMVS Cous, Elothalis filius, clarus habetur Olymp. 70. Alexandro Amyntæ filio decimo Macedonum Rege imperante. Pythagoram audiuit. Deinde in Siciliã profectus peruenit Megara, inde contendit Syracusas. Commentaria scripsit, in quibus de natura rerum, de sententijs, de medicina disseruit. Obijt autem anno ætatis suæ nonagesimo.

PROTAGORAS ABDERITES
PHILOSOPHVS.

PROTAGORAS Abderites floruit circa septuagesimam quartam Olympiadem, Dario Artaxerxe Longimano Persis imperante. Domi Democriti auditor fuit, natus Menandro patre Thracum locupletissimo, qui & Xerxem aduersus Græcos proficiscētem, domo muneribusq; excepit : ob quam liberalitatem magi qui cum Rege erant, eius filium Protagoram, tunc adolescentem, sua disciplina erudierunt : impetrata tamen prius à Xerxe venia. Nam iniussu Regis eam communicare illis non licebat, quòd de Dijs non bene sentirent, dubitarentq; , essent necne. Illis quoque clàm sacrificabant, ne clara reli-

D 3 gionis

gionis professione illis seruire , aut per illos aliquid posse viderentur. Ex hac igitur consuetudine & ritu Protagoras ab Atheniensibus accusatus sponte exulauit. Quumq; sparsas toto orbe triremes Atheniensium videret, paruo se nauigio credens insulas lustrauit, vbi tunc mercede dicitur primus omniū profiteri cœpisse. Scripsit libellos quosdam qui recensentur apud Diogenem , qui quidem non extant. Cùm ad nonagesimū ætatis suæ annum peruenisset, nauem conscendit, in Siciliam nauigaturus, nisi ei fata obstitissent : quæ illi in medio cursu vitæ filum abruerunt.

ARCHELAVS ATHENIENSIS.

ARCHELAVS Atheniensis patrem habuit Apollodorum, vel, ut alij, Mydonem. Clauit septuagesima quarta Olympiade, temporibus Xerxis quarti Persarum Regis. Anaxagoræ discipulus fuit, & Socratis magister. Hic primus ex Ionia physicam philosophiam Athenas inuexit, & appellatus est physicus: quòd in eum Philosophia desierit naturalis, Socrate ethicen introducente. Quanquam ne hic quidem Ethicæ rudis fuit, namq; de legibus philosophatus est & de honesto & æquo. Duas esse generationis causas asserabat, calidum & frigidum: animalia de limo nata, iustumq; & turpe non natura constare, sed lege. Primus vocem aëris percussum de-

D 4 finiuit.

finiuit. Mare in concauis per humum veluti colatum consistere dixit, maximumq; syderum Solem, & omne hoc infinitum appellauit.

PINDARVS LYRICVS
POËTA.

PINDARVS genere Thebanus, temporibus fuit Æschyli poëtæ, & Persarum expeditionis in Græciam sub Xerxe quarto Persarū Rege, circa septuagesimam quartam Olympiadem. Duas suscepit filias. A patre tibiam primū, mox ab Hermione lyrā edoctus est. Eius gratia Lacedæmonij in reliquā Bœotiam sæuiētes Thebis pepercerunt. Altissimus verborum & sententiarum copia fuit, grauitate arduus, constructione ac ordine immensus

sus ac prolixus: & vt vno verbo dicam, inimitabilis. Scripsit autem epitomen vniuersæ Iliados Homeri, quæ non extat.

ANAXAGORAS CLAZOMENIVS
PHILOSOPHVS.

ANAXAGORAS Hegesibulo siue Eubulo patre, Clazomenius, Anaximenis fuit in primis studiosus, vixitq; Olympiade 75. Hic non modò generis gloria & opibus, verùm animi quoque magnitudine clarissimus fuit. Quippe qui vniuersum matrimonium suis sponte concessit: quo cùm ab eis insimularetur negligentia, Quid ergo, inquit, nōne vos ista curatis? Ab eis profectus, ad speculandam rerum naturam se contulit, rei & publicæ

blicæ & priuatæ omnino negligens : adeò vt
 quidam eum ita cōpellanti, Nulla ne tibi pa-
 triæ cura est ? Dixei it, Mihi verò patriæ cura
 & quidem summa est, digitum in cœlum in-
 tendens. Vixit ann. 62. Defecit autem Olym-
 piade 85.

AESCHYLVS TRAGICVS
 ATHENIENSIS.

AESCHYLVS Atheniensis Tragicus,
 Euphorionis filius, Euphorionis & Bionis pa-
 ter, vixit circa septuagesimam sextam Olym-
 piadem, temporibus Xerxis 4. Persarum Rē-
 gis. Primus grauitate personarū & coloris di-
 stinctione vsus est. Scripsit Elegias, & Tra-
 gœdias 90. Hoc autem modo moritur : dum
 præsciuiſſet se ex ictu supernè proueniente
 morit

moriturum, tecta vitauit, ac sub dio degere cœpit. Sed fatum mutare non vitare valuit. Siquidem aquila desuper volitans, testudinem, quam pedibus gerebat, super caput eius pilis vacuum, tanquam super petram, quo fractæ testudinis carne vesceretur, elisit: eoq; ictu peremptus est poëta anno quinquagesimo octauo ætatis suæ.

DEMOCRITVS MILESIVS.

DEMOCRITVS Milesius Abderites Philosophus, Damasippi filius, floruit 79. Olympiade, Dario Artaxerxe Longimano Xerxis filio Persis imperante. Pythagoræ imitator, non tamen auditor fuit. Cùm duos haberet fratres maiores natu, diuisumq; esset patrimonium

nium minorem elegit portionem quæ pecunia constabat, quam breui tempore peregrinando absumpsit. Nam primùm ad Ægypti sacerdotes cōtendit, ab illis Geometriam accepturus. Inde rubro mari emenso, ad Chaldaeos, & Gymnosophistas, in Indiã penetrauit. Postremò Athenas redijt ad Socratem, vbi gloriatus est se ignotum omnibus fuisse. Tandem cùm ex peregrinatione redisset, humillimè vixit, atque à Damaso fratre propter summam inopiam nutritus est: quippe qui omnem substantiam, quæ tamen centum excedebat talenta, consumpserat. Cùm verò lege cautum esset, vt qui patrimonium consumpserat, sepulchro patrio non dignaretur, eo cognito Democritus magnum Diacosmum Milesijs legit. Vnde sibi talenta quingenta corrasit: prætereà & æreis imaginibus honoratus, vitaq; functus, magnificè sepultus est, cùm centesimum ætatis suæ annum excessisset. Multa quidem scripsit, quibus tamen omnibus magnus & paruus Diacosmus præferuntur. Verùm ex his nihil prorsus extat.

EMPEDOCLES AGRI-
GENTINVS.

EMPEDOCLES Agrigētinus, filius fuit Me-
tonis, vel, vt alij, Archinomi, vel, vt alij, Xene-
ti. Fratrem habuit Callicratidē. Audiuit pri-
mum Parmenidē, qui quidem, vt inquit, Por-
phyrius apud Suidam, eum habuit in deli-
cijs. Alij autem dicunt eum discipulum fuisse
Telauges Pythagoræ filij. Floruit 80. Olym-
piade, Regnante Dario Artaxerxe Longima-
no Persarum Rege quinto. Gorgias Leonti-
nus Rhetor eius discipulus fuit. Philosophus,
physicus, & versificator clarus euasit. Is noctu
à socijs clām discedens, in ardentem cami-
num montis Ætnæ se demisit, immortalita-
tis cupidine adductus: sed eius crepidæ ex
cam

camino per flammam reiectæ rem patefecerunt : quippe qui calciari solebat ære. Horatius:

— *Deus immortalis haberi*

*Dum cupit Empedocles, ardentem feruidus Aetnam
Insiluit.*

Scripsit de rerum natura versibus, ut apud Romanos Lucretius.

HIPPASVS METAPON-
TINVS.

HIPPASVS Metapontinus Pythagoricus quo tempore floruerit, non satis compertum habemus : attamen puto eum vixisse octogesima Olympiade. Aiebat definitum esse tempus mundi mutationis, finitumq; hoc vniuersum esse, ac semper moueri. Nullum autem opus reliquit.

MELISSVS SAMIVS.

MELISSVS Samius Ithegenis filius, floruit 84. Olympiade, sub Dario Artaxerxe Longimano Xerxis filio Persarum Regum quinto. Parmenidis auditor fuit, & cum Heraclito aliquando in colloquium venit, quo tempore illum etiam ignoratibus commendavit Ephesius, sicuti Democritum Hippocrates Abderitis. Fuit autem & civilis imprimis vir, civibusq; maximè acceptus ac charus. Vnde & præfectus classis magna virtutis documenta dedit. Placuit autem ei vniuersum infinitum esse & immutabile, atque immobile, & vnum, sibiipso simile ac plenum, motumq; non esse, verum videri esse. De Dijs nihil definiendum dicebat, neque enim illorum certam esse cognitionem.

ARISTOPHANES POËTA
COMICVS.

ARISTOPHANES poëta Comicus, Rhodius, siue Lindius genere, lege Atheniensis, patre Philippo, floruit Olympiade octogesima quarta. Inuenit tetrametrum & octometrum. Filios habuit Ararota, Philippum, & Philetærum comicos omnes. Extant eius comœdiæ vndecim : scripsit autem quinquaginta quatuor. Is Atticæ linguæ nobilitate adcò excelluit, vt ad Dionysium missus fuerit, vt eius sermonis peritissimus. Socratis æmulus fuit, quem exagitat & insectatur in Nubibus.

ARISTARCHVS POËTA.

ARISTARCHVS Tegeates Poëta Tragicus, Æsculapio , à quo ex morbo fuit liberatus, pro recepta sanitate fabulam vouit. Emicuit tempore Euripidis , circa octogessimam sextam Olympiadem. Edidit tragoedias septuaginta, vicit duabus.

EVRIPIDES ATHENIENSIS POË-
TA TRAGICVS.

EVRIPIDES Atheniensis Mnesarchi cauponis & Clitonis olerum venditricis filius, natus est Olympiade 75, qua Xerxis classem profligarunt Athenienses. Patri autem eius nato illo, responsum est à Chaldæis, eum puerum cùm adoleuisset victorē in certaminibus fore. Id ei puero fatum esse pater interpretatus athletam debere esse, roborato exercitatoq; filij sui corpore Olympiam certaturum eum inter athletas pueros deduxit. Ac primò quidem in certamen per ambiguum ætatem receptus non est. Pòst Eleusinio & Theſco certamine pugnauit, & coronatus est. Mox à corporis cura ad excolendi animi studium tran-

transgressus, auditor fuit phyci Anaxagoræ, & Rhetoris Prodicī. In morali autem philosophia Socratis. Tragœdiam scribere natus annos duodeuiginti adortus est. Fertur in spelunca tetra & horrida tragœdias scriptitasse. Mulieres fere omnes maiorem in modum exosus est. Is cum in Macedonia apud Regē Archelaum esset, vtereturq; eo Rex familiariter, rediens nocte ab eius cœna, canibus à quodā æmulo immisis dilaceratus est, & ex his vulneribus mors secuta est. Sepulchrum autem eius, & memoriam Macedones eo dignati sunt honore, vt in gloriæ quoque loco prædicarent,

Οὐποτε σὸν μνήμα Εὐειπίδης ᾗλειθ' ἔσθ'.

Quòd egregius Poëta morte obita sepultus in eorum terra foret. Quamobrem cum legati ad eos missi ab Atheniensibus petissent, vt ossa Athenas in terram illius patriam permitterent transferri, maximo consensu in ea re deneganda perstiterunt.

SOCRATES PHILOSOPHVS
ATHENIENSIS.

SOCRATES Atheniēsis Philosophus Sophronici Lapidarij ex Phanareta obstetrice filius, claruit Olympiade 86. Audiuit Archelaum Physicum: primus omnium de moribus differere cœpit, philosophiam è cœlo ad res humanas conuertendo: cùm ipse præter cæteros suo tempore mortales, & vita castissimus, & moribus patientissimus fuerit. Exempla vtriusque rei constant: nam & patientiam Gellius pulchro scommate refert: Cùm uxorem Xantippem cõtumaciùs ac clamosiùs in se agentem diu tollerasset, postremò aqua ab ea esset perfusus, cœpit ridens dicere, Sciebam Xantippem tonantē quandoq; pluatur

pluituram. Castitatis illud ab Æliano memoratur, quòd Zopyrus Physiognomus dixisse fertur, Socratem ex physiognomia omnium libidinosissimum esse: Cuius autem tanquam falsa loquutum eum ridentibus, Socrates minime mentitum dixit, sed naturæ vim se animæ virtute attulisse. Cicero tamen non lasciuum, sed bardum ac mente stupidum & obtusum dicit. Nihil vnquam eum scripsisse constat, sed eius dissertationes à Platone commemorantur. Dæmonem se habere fatebatur qui ei futura prædiceret. Accusatus postremò ab Atheniensibus quòd de Dijs male sentiret, ac in carcere causam dicere iussus, neglexit, & Lysiaë orationem elegantissimam respuit, vt scribit Cicero lib. i. de Oratore. Imitatus est homo Romanus & Confularis veterem illum Socratē, qui cum omnium sapientissimus esset, sanctissimeq; vixisset, ita in iudicio capitis pro se ipse dixit, vt non supplex aut reus, sed vt magister ac dominus videretur esse iudicum: quinetiam cum ei scriptam orationem disertissimus orator Lysias attulisset (quam, si ei videretur, edisceret, vt ea pro se in iudicio vteretur) non inuitus legit, & commodè scriptam esse dixit: Sed

E . 3 (inquit)

,, (inquit) vt si mihi calceos Sicyonios attulif-
 ,, ses, non vterer, quamuis essent apti & habi-
 ,, les ad pedem, quia non essent viriles: sic il-
 ,, lam orationem disertam sibi & oratoriam,
 ,, fortem & virilem non videri. Haftenus Ci-
 cero qui pluribus persequitur historiam So-
 cratis. Ab Atheniensibus autem condemna-
 tus, cicutam hausit, ex quo diem obiit.

SIMON ATHENIENSIS.

SIMON Atheniēsis coriarius. Quoties ad
 eius officinam appellebat Socrates, ex eius
 dissertationibus omnia quę meminisse pote-
 rat notabat. Vnde & ipsius Dialogi *σκητικός*
 sunt appellati, quod inter huiusmodi opifi-
 ces sint habiti. Sunt autē numero XXXIII.
 qui

qui vno codice comprehenduntur. De dijs, de bono, de honesto, quid sit pulchrum & honestum, de iusto duo, de virtute quòd doceri non possit, de fortitudine siue virilitate tres, de lege, de popularitate, de honore, de poësi, de bona valetudine, de amore, de philosophia, de scientia, de musica, quid sit pulchrum, de disciplina, de differendo, de iudicio, de eo quod est, de numero, de diligentia, de operando, de auaro, de iactantia, de honesto, de consulendo, de ratione, de aptitudine, de maleficientia. Floruit sub Perdicca x i. Macedonum Rege, circa 87. Olymp.

CEBES THEBANVS.

CEBES Thebanus Philosophus, Socratis auditor fuit. Scripsit tres Dialogos: Hebdomen, Phrynichum, & Tabulam, quæ quidem eorum quæ in inferno fiunt, enarratio est, & alia quædam. Ex his autem tantum Tabula extat, reliqua desiderantur. Floruit sub Perdicca vndecimo Macedonum Rege, circa 87. Olymp.

CRITO PHILOSOPHVS
ATHENIENSIS.

CRITO Atheniensis Philosophus, Socratis discipulus fuit: apud quem liberè permansit, eiq; necessaria suppeditauit. Scripsit Socratis Apologiam. Ipsius liberi, Critobulus, Hermogenes, Ctesippus, & Epigenès, Socratis auditores fuere. Diogenes tradit eum scripsisse septemdecim Dialogos, qui vno continentur codice, ita inscriptos, Non ex disciplinis constare probitatem: quid sit abundare: quid idoneum, siue ciuile: de honesto: de Deo: quid sit malefacere: de fertilitate: de lege: de artibus: de congressu: de sapientia: Protagoras, siue ciuilis: de literis: de poëtica: de honesto: de disciplina: de scientia: quid sit

E 5 sit

fit scire. Floruit sub Perdicca vndecimo Macedonum Rege, circa 87. Olymp.

AESCHINES ATHENIENSIS.

AESCHINES Atheniensis Lyfaniae filius 87. Olympiade floruit sub Artaxerxe Longimano Persarum Rege quinto. A puero miræ indolis; laborumq; patientissimus fuit. Quocirca à Socrate nunquam discessit, atq; ideò Socrates de illo dicere solebat, Solus nos colore nouit Æschines. Vocatus est in ius quòd Socratis nomine dialogos cõplures inuexerat, cùm Socraticã constantiam aut copiam non redolerent. Auditores tandem sibi mercede quæsiuit, deinde in defensionem innocentium ad scribendas orationes iudiciales se conuertit.

THUCYDIDES ATHENIENSIS
HISTORICVS.

THUCYDIDES Atheniensis Olori filius, filium habuit Thimotheum. Maternum genus à duce Miltiade, Paternum verò ab Oloro Thracum Rege ducebat. Antiphontis auditor fuit. Floruit autem circa octogesimam septimam Olympiadem. Cum adhuc puer esset Herodotum audiuit: qui cum eius indolem egregiam animaduiceret, Oloro Thucydidis patri dixit: Bearis ex hac tua pulchra prole: habet enim hic tuus filius promptum animum ad scientias. Nec falsus est quidem, nā suauitate sermonis excelluit, dux eximius bonoq; consilio extitit. Moritur autē in propria patria. Historiam conscripsit lib. 8. de bello Peloponnesium & Atheniensium.

ANTISTHENES ATHE-
NIENSIS.

ANTISTHENES Atheniensis Antisthenis filius 88. Olympiade floruit, sub Artaxerxe Longimano Xerxis filio Persarum Rege quinto. Socraticus philosophus fuit, acutus magis quàm eruditus, præceptor Diogenis, patientiam & duritiem in Socratico sermone adamavit. Obijt verò phthificus.

PARMENIDES ELEATES.

PARMENIDES Pyretis filius, Eleates, Xenophanis auditor, vixit Olympiade nonagesima. Primus hic terram globosam, rotundam, ac in medio sitam dixit. Duoq; esse elementa, ignem & terram, illum opificis, hanc materiæ tenere ordinem. Generationem hominum ex sole primùm esse ortam. Solem ipsum calidum esse ac frigidum. Animam & mentem idem esse. Philosophiam autem & ipse carmine expressit.

EVCLIDES MEGARENSIS.

EVCLIDES Megarensis Philosophus clarus habetur Olympiade 90. temporibus Darii Nothi Persarum Regis quinti. Geometra insignis fuit. Athenas è patria veniebat ut Socratem audiret, & tempore belli vestitu muliebri induebatur ne nosceretur. Huius meminit Cicero Academicarum questionum libro 4. his verbis. Post Euclides Socratis discipulus Megaræns, à quo iidem illi Megarici dicti, qui id bonum solum esse dicebant, quod esset bonum & simile, & semper idem. Hos autem scripsit Dialogos, Alcibiadem, Æschinem, Critonem, Phœnices, Lampriam, Amatoriam: scripsit item de perspectiva, de speculis, institutiones musicæ, librum mendaciorum, librum de divisionibus, Elementorum Geometricorum libros quindecim.

SIMMIAS THEBANVS.

SIMMIAS Thebanus Socratis discipulus fuit. Claruit circiter nonagesimam Olympiadem. Scripsit autem Dialogos viginti tres, quorum inscriptiones sunt hæ apud Diogenem, de sapientia, de veritate, de musica, de versibus, de fortitudine, de philosophia, de rationatione, de liberis, de doctrina, de arte, de regimine, de decoro, quid eligendum, quid fugiendum sit, de amico, de scientia, de anima, de bene viuendo, de possibili, de pecunijs, de vita, quid sit honestum, de diligentia, de amore.

ARISTIPPVS CYRENENSIS.

ARISTIPPVS Cyrenensis philosophus Aritadæ filius floruit 94. Olympiade. Socratis auditor fuit. Ab eo emanauit secta Cyrenaica. Primus Socraticorum mercedem exegit. Cum Xenophonte similitudinem gessit. A Diogene canis Regius est appellatus, quòd diuitum esset affecla, & Dionysio ventris gratia adularetur. Dicere solebat quòd lautior victus nulli esset impedimento ad bene viuendũ. Habuit ingenium ad omnia pro tempore, loco, & persona simulanda omnino promptum, & ob hoc Dionysio præter cæteros charus erat. Tres formosas meretrices ei in conspectum dari aliquando Dionysius iussit, eiq; quam ex illis vellet eligendi optionem

nem dedit. Tum ille tres simul abduxit, dicens, neque Paridi tutum fuisse quod vnam prætulerit cæteris: quas tamen illico demisit. Eo luxuriæ aliquando deuenit, vt perdicem quinquaginta drachmis emerit.

XENOPHON ATHENIENSIS.

XENOPHON Atheniensis. Grylli filius, floruit 94. Olympiade, temporibus Artaxerxis magni, Persarum Regis septimi. Auditor Socratis fuit, primusq; philosophorū fertur historiam scripsisse. Militauit cōtra Persas, cū ascendisset Cyrus minor contra fratrem Artaxerxem Regem. Mulierculam habuit nomine Philesiam, liberos duos, Diodorum ac Gryllum. Quos aliquando Athenas militatū
F misit,

misit, vnde quidem Diodorus, nullo præclaro facinore illustris, euasit : Gryllus autem Grylli nepos, inter equites fortissimè dimicans occubuit. Quod cum rescisset pater, ne lacrymauit quidem: tantum dixit, Sciebam me genuisse mortalem. Obijt autem Corinthi, ad maturam iam prouectus senectutem, vir cum in cæteris præstans ac bonus, tum e quorum, venationisq; , ac disciplinæ militaris, in primis studiosus, vt ex libris eius intelligi potest. Scripsit autem hæc: De Institutione Cyri Regis lib. v i i i. De Cyri minoris expeditione lib. v i i. De rebus Græcorum, lib. v i i. De Lacedæmoniorum Republ. lib. i. nec integrum: citantur enim multa à Stobæo, quæ in eo nō reperiuntur. De Atheniensium Republ. lib. i. De factis & dictis Socratis lib. i i i. Oeconomica. De Agesilai Lacedæmoniorum Regis laudibus orationem. Pro Socrate apologiam. Hieronem, siue de vita tyrannorum. De redditibus, de arte equestri, equis emendis, pullis informandis, & equo bellicoso. De officio præfecti equitum, & equis ad bellum informandis. De venatione Symposion.

ANAXIMANDER IUNIOR
HISTORICVS.

ANAXIMANDER Iunior Historicus,
Anaximandri Philosophi filius, floruit tem-
poribus Artaxerxis magni Persarum Regum
septimi, circa Olymp. 95. Scripsit Disserta-
tiones Pythagoræ.

PLATO PHILOSOPHVS.

PLATO Philosophus Aristonem patricium, & Perictionam siue Pronam parentes habuit: Claruit Olympiade 96. A corporis habitu egregio Plato dictus est, vel ab vberitate orationis, cum prius Aristocles ex aui nomine diceretur. Viginti annos natus Poëticam miro complexus est ingenio. Celebratas Tragedias, atque alia carmina scripsit, suauiq; vocis sono & gracili pronuntiauit. Philosophiam postea amplexus, Poëticam reliquit. Socratis discipulus fuit, & Aristotelis ac Xenocratis præceptor. Ter militauit, egregiumq; militem se præstitit. Ter in Siciliam nauigauit: tertiò rediens, venundatus, à Dionysio tyranno pene extrema passus est. In Ægypto

Ægypto didicit quæcunque illic magna habebantur. Philosophiam in moralem, naturalem, & rationalem distribuit. Vixit annos 80. obiit autem Olympiade 108. Varia de eius morte scribuntur. Scripsit dialogos multos Philosophicos.

ARCHYTAS TARENTINVS.

ARCHYTAS Tarentinus, Mnesagoræ, vel vt alij Hestiei filius, Pythagoricus nobilissimus fuit. Claruit circa Olympiadem 96. Regnante Artaxerxe magno Persarum Rege septimo. Hic Tarentinorum Rempublicam rexit, exercitus ductando: nec vnquam superatus est. Platonem cum à Dionysio necandus

dus esset, per epistolam eripuit. Admirationi
 summæ apud plurimos fuit in omni virtutis
 genere. Nam septies ciuibus præfectus est,
 cùm cæteri vltra annum imperare lege pro-
 hiberentur. Extant eius apud Diogenem epi-
 stolæ binæ, altera ad Dionysium, altera ad
 Platonem.

PHIOLAVS CROTO-
 NIATA.

PHIOLAVS Crotoniata Pythagoricus
 floruit circa nonagesimam sextam Olympia-
 dem sub Artaxeixe Memnone septimo Per-
 farum Rege. Ab hoc Pythagoricos libros
 emendos vt curaret, Dioni scribit Plato. Oc-
 ciscus autem est, suspectus quòd tyrannidem
 inuad

inuadere moliretur. Opinatus est omnia harmonia ac necessitate fieri, terramq; iuxta primum circulum moueri.

PHÆDON HELIENSIS.

PHÆDON Heliensis nobili familia, vnà cum patria captus, coactus est intra cellulam infami se quæstui addicere. Adiecto tamen ostiolo Socratis contubernio præceptoreq; fruebatur, quoad ipsum Alcibiades seu Crito, Socrate monente, redimeret: ex quo liberaliter philosophiæ operam dedit. Vixit autem circa nonagesimam septimam Olympiadem, temporibus Artaxerxis Magni septimi Persarum Regis. Socrate & Platone admodum familiariter vñtis est, quod ex huius

F 4 Dialog

dialogis facile in comperto est. Scripsit dialogos quosdam, qui quidem non extant, & quorum inscriptiones leguntur apud Diogenem.

EVDXVS CNIDIVS.

EVDOXVS Cnidius Æschini filius floruit nonagesima septima Olympiade. Astrologus, Geometra, Medicus, ac Legumlator fuit. Tres illi fuerunt filiæ, Actis, Delphis, Philtis. Multa de Astrologia scripsit, multa item de Astronomia ex quibus nihil extat. Socratem & Platonem audiuit, primusq; annum composuit. Diem autē obiit quinquagesimo tertio ætatis suæ anno.

GLAVCON ATHENIENSIS.

G L A V C O N Atheniensis nouem in codice vno scripsit Dialogos : Phædillum, Euripidem, Amintichum, Euthiā, Lysitelem, Aristophanem, Cephalum, Anaxiphenum, Menexenum. Feruntur eius & alij triginta duo, sed suspecti & supposititij. Ex his autem neq; ex illis nulli prorsus extant. A quibusdam Platonis frater existimatur. Puto eum emicuisse circa 97. Olymp.

MONIMVS SYRACVSANVS.

MONIMVS Syracusanus Diogenis quidem discipulus, famulus verò mensarij cuiusdam Corinthij fuit. Claruit autem Olympiade 98. Ad eum Xenia des qui Diogenem emerat, frequens commeabat, virtutem hominis, & in dicendo vim admiratus : atque ita Monimum in sui pellexit amorem. Ille enim continuè simulata vesania abijcere monetam, omnemq; mensæ pecuniam cœpit : donec à domino repudiatus continuò se ad Diogenem contulit. Adhæsit autem & Crateti Cynico sæpe, cæterosq; id genus studiosè confectatus est. Qua ex re factum est vt eum dominus magis adhuc insanire putârit. Fuit autem vir eloquens ac doctus.

Men

Menander Comicus eius mentionem fecit in comœdia, cui Hippocomus nomen est, his verbis.

Μόνιμος ἔ' ἔ' αὖ ἄ. θρωπος φιλόθρος,
 Ἀδοξότερος, μικρῶ ἢ, ὅ ἔ' πῆραν ἔχων.
 Πήρας μὲν οὖν πρεῖς, ἀλλὰ καὶ εἰκόνας ῥήματα
 Ἐφθέγγατ' ἐδὲν ἐμφορὲς, μὰ τ' ἔ' δ' ἔ'
 Τῷ γινῶσι αὐτὸν. ἐ' ἢ τοῖς βοωμένοις
 Τέτοισ. ὑπὲρ ἢ ταῦτα ὁ προσαιτῶν καὶ ῥυπαρῶν:
 Τὸ γὰρ ὑπολειφθὲν τύφων εἶναι πᾶν ἔφη.

Adeo verò grauis ac constans fuit, vt, contempta gloria solam veritatē appeteret. Scripsit autem ludicra sententijs ferijs permixta.

- M E N E D E M V S :

ME N E D E M V S Phædonis Clifthenis filij ex familia Theopropidarum, filius fuit, viri fanè nobilis, sed opificis ac pauperis. Alij tabernaculorum sutorem fuisse tradunt: quocirca quum decretum quoddam tulisset, reprehensum ab Alexinio quodam, quòd scilicet non conueniret sapienti, neque tabernaculum, neq; decretum scribere. Floruit temporibus Artaxerxis magni Persarum septimi Regis, circa 99. Olymp. Missus ab Eretrienfibus in Megaram præsidio futurus, contendit ad Platonem in Academiam, inq; illius retia non inuitus incidit, deseruitq; militiam. Cæterum Asclepiade Phliasio ad se illum protrahente, Megaris apud Stilponem egit, eiusq; ambo

ambo auditores fuere. Inde nauigantes Eledem Anchipylo, & Moscho Phædonis discipulis congressi sunt, atque tum adhuc ἡλειακὸς appellabantur, postea verò ab Eretria Eretrici vocati sunt. Constat Menedemum honestate ac grauitate fuisse celebrem. Adeò autem ea grauitate insignis fuit, vt Eurylochus Cassandræus cùm ab Antigono accerferetur, vnà cum Cleippide Cyziceno adolescente, abnuerit: metuebat enim ne id Menedemus presentiret: erat enim summæ in obiurgando grauitatis, atq; præcipuæ autoritatis. Deniq; cùm adolescens in illo motu temerario ferretur, dixit quidem nihil Menedemus, cæterùm sumpta festuca pingebat in pauimēto traiectionis figuram, dum interim, spectantibus omnibus, adolescens insigni contumelia notari se intelligens, abcessit. Hierocles in Piræo de Amphiarao illum obtundebat, & cùm plurima de Eretriæ loqueretur excidio, nihil aliud loquutus est, tantùm rogauit, quid in eum Antigonus traiecit. Audacter exultanti adultero, Ignoras, inquit, non modò brassicæ succum iucundum, sed & raphano. Sciscitanti cui-dā an vxor esset ducenda sapienti, Non ego, inquit, tibi sapiens videor? Et cùm annuisset ille,

ille, At ego, ait, duxi. Gloriæ auidum ignomi-
niæq; metuentem fuisse tradunt. Magnani-
mus fuit vir, & liberalis. Corporis in eo iam
senē habitus & status duravit qui fuerat in iu-
uene, athletæ instar firmus, validus atq; adu-
sta facie, obcæsus item & attritus fuit, medio-
crisq; proceritatis. Erat in suscipiendis amicis
omni officio deditus : & quia parum salubris
erat, Eretria conuiuia sæpe inter poëtas mu-
ficosq; celebrabat. Amauit Aratum & Ly-
cophronem Tragicū poëtam, Antagoramq;
Rhodium, sed maximè omnium studebat Ho-
mero. Deinde etiam lyricis, deinceps Sopho-
cli : atq; Achæo inter Satyros veluti secundas
partes, Æschylo autem primas semper dabat.
Falluntur qui illū nihil præter Euripidis Me-
deam legisse dicunt. Magistros Platonem &
Xenocratem, prætereaq; Paræbatem Cyre-
naicum aspernabatur. Stilponem solum ad-
miratus est : de quo dum aliquando interro-
garetur, nihil aliud dixit, nisi, Liberalis est. Erāt
illi ingeniū varium atq; callidum, & in com-
ponendo ita orationem accomodabat, vt
quum vellet emergere non prospiceretur, at-
que ideo difficile illi occurreretur. Versabat
omnia, infinitamq; orationis copiam funde-
bat.

bat. Acerrimus itē erat in concionibus. Scribit Heraclides apud Diogenem decretis cum fuisse Platonicum, Dialecticem autem aspernatum fuisse. Porro in quæstionibus ita pugnax erat, ut non prius discederet, quam in eius oculis ardentis spiritus indicia prehenderentur. Verum cum verbis esset talis, factis tamē erat patientissimus. Amicitias pie sancteq; tuebatur, ut ex ea, quæ illi cum Asclepiade fuit, coniunctione constat, quæ profecto adeo insignis erat, ut nihil à Pyladis distaret benevolentia. Verum maior natus erat Asclepiades, ita ut ipse poëta, Menedemus verò histrio diceretur. Vxores quoq; ambos duxisse fama est, Menedemum matrem, Asclepiadem filiam: huncq; , cum eius defuncta esset vxor, Menedemi cepisse coniugem: qui quidem, quod Reipubl. præesset, aliam duxit nobilem & locupletem: nihilominus quoniam communis eis erat domus, rei familiaris administrationē priori vxori permisisse. Asclepiades tandem ante illum vita excessit Eretriæ, iam longæuus, cum vna diu memorabili beneuolentiæ suauitate vixissent. In hunc autem modum conuiuia faciebat Menedemus. Prius ipse cum duobus aut tribus

*ψαβ
matte.*

*le uini pē-
ncias II.
obol. I. 20*

bus prandebat, dum dies in vesperam vergeret. Tum verò vocabat quispiam eos qui aduenerant & ipsos iam cœnatos. Itaque si qui citius venissent, percontabantur exeuntes, quid esset appositum, ac recens id esset necne: & si quidem vel olusculum vel satiusculum quippiam audissent, recedebant: sin verò carnes, ingrediebantur. Lectulis æstate *stoream vel mattam, hyeme veruecum pelles superponebant. Porro puluinar sibi afferri oportebat. Poculum quod circumagebatur *cotyla maior non erat. Bellaria illis fabæ ac lupini. Interdum verò & pyra vel mala punica, & eiusmodi tum matura tum præcocia, sæpe & caricæ.

Primò ab Eretrienſibus contemptui haberi cœpit, canisq; ab eis ac delirus appellari: postea verò in summa admiratione omnium fuit, adeò vt ciuitatis quoque gubernacula sibi traderentur, legationibusq; crebris ad Ptolemæum & Lyſimachum, præterea ad Demetrium functus, vbique honoratus est. Cumq; illi ciuitas ducenta quotannis talenta persolueret, quinquaginta remisit. Tandem falsò insimulatus quòd ciuitatē traderet Ptolemæo, cùm se per epistolam ad Demetrium
purg

purgasset, permanente tamen Æschylo cum Aristodemo in accusatione, clàm exijt, atque Oropi moratus est in Amphiarai phano. Vnde profectus mœrens & patriam clanculum ingressus, vxorem ac filias sumens, se ad Antigonom contulit, ibiq; viram mœrore terminauit, postquam totos septem dies cibo abstinuisset. Excessit autem anno ætatis septuagesimo tertio.

DEMOSTHENES ORATOR
ATHENIENSIS.

DEMOSTHENES Orator facundissimus, Demosthenis gladiatorum fabri & Cleobulæ filius, vixit circa centesimam & quintam Olympiadem. Is à patre septennis adhuc

G patr

patrimonium satis amplum accepit : quod à tutoribus malè administratum dum in iudicio repetit , dumq; in causâ propria disertus esse studet , ad alienas etiam se causas concinnat. Eius mens primò non potuit satis intelligi , cùm lingua voceq; laboraret : verùm studio ac exercitatione incredibili actionem hanc ingratam in suauissimam commutauit. Sæpe duos vel tres menses cōtinuos non cessabat motum corporis fingere , vocem exercitare , chartis impalescere , abrasa etiã parte capitis , vt exeundi facultatem sibi ipsi præriperet. Propositum eius in Rep. fuit , omnibus Philippi Macedoniæ Regis conatibus obistere. Eo autore ciuitates Græciæ post mortē Philippi conspirauere. Exulauit sub obitum Alexandri. Tandem accersitus ab Antipatro per nuntium Archiam Tragædum , qui identidem repetebat fore vt ab eo humanissimè susciperetur , venenum è calamo hausit. Extant eius orationes 62.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

ARISTOTELES Stagyrtes Nicomachi medici & Phæstiadis filius, natus est Olympiade 99. anno urbis 371. Fuit parvus, gibbosus, & male formatus, balbutiensq; , sed dives. Septendecim annos natus Athenas profectus Platonis auditor fuit annis viginti. Vocatus à Philippo Rege in Macedoniam decem annis Alexandrum Magnum instituit, cui quàm charissimus fuerit, vel ex eo manifestè apparet, quòd Stagyræ ab se dirutam restituerit. Eo verò in Asiam profecto Aristoteles Athenas redijt, & in Lycio gymnasio 13. annis docuit. Postea accusatus quòd de Dijs male sentiret, cedens invidia, abiit in Chalcidem, ibiq; reliquum vitæ

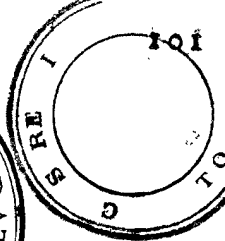
G 2 transg

transiit. Excessit anno ætatis sexagesimo tertio in Eubœa profugus persequente Antipatro. Edidit infinita volumina quorum nonnulla extant, reliqua iniuria temporum perierunt.

SPEVSIPPVS ATHENIENSIS.

SP^EV^SI^PP^VS Atheniensis, Eurymedontis filius, pago Myrrhinusius, Potones Platonis sororis filius fuit. Scribit Cicero lib. i. Academicarum quæstionum Platonē hunc quasi philosophiæ hæredem reliquisse. Octo annis scholæ Platoniciæ præfuit, initium sumens à 108. Olympiade. Dialogos quosdam composuit qui non extant. Is micerore impulsus, cum iam senio confectus esset, mortem sibi sponte conscivit.

XENOCRATES CHAL-
CEDONIUS.

XENOCRATES Agathenoris filius, Chalcedonius, vixit tēporibus Philippi Amyntæ filij & Alexā dri Magni patris. Is à primis fermè annis Platonis auditor fuit, eiq; in Sicilia proficiscenti comes itineris adhæsit. Erat autem hebes ingenio ac tardus, adeò vt cūm illum Plato Aristoteli conferret, alterum frēno, alterum calcaribus egere diceret. Suscepit Speusippum, & præfuit scholæ 22. annis, sub Lyfimacho incipiens, Olymp. 110. Moritur noctu, cūm in sartaginem fortè offendisset, anno ætatis suæ 82.

ANAXARCHVS ABDE-
RITES.

ANAXARCHVS Abderites Diomenis Smyrnæi auditor fuit. Floruit circa centesimam & decimam Olympiadem. Is se ne id quidem scire dicebat, quod nihil sciret. Inimicum habuit Nicocreontem Cypri tyrannum. Et cùm illum Alexander aliquando in conuiuio rogasset, quidnam de cœna illa sentiret, dixit, Cuncta magnificè, ô Rex, verùm oportebat iam caput cuiusdam satrapæ apponi, Nicocreontem intuens. Hoc ægre ferens tyrannus, memor iniuriæ, post mortem Alexãdri, cùm naui ferretur Anaxarchus, inuitusq; applicuisset Cyprum, cõprehensum eum in saxum concauum iniecit, iussitq; ferreis

reis malleis cædi : ille pœnæ suæ negligens, celebre id dictum ingeminavit. Tunde, tunde Anaxarchi vasculum, nam Anaxarchum nihil teris. Iubente verò Nicocreonte illius præcidi linguã, Anaxarchus præcisam mordicus in eius faciem conspuuit. Hic ob animi constantiam & facilem victum fortunatus appellatus est. Alexandrum Deum se esse arbitrantem auertit : cùm enim ex ictu quodam sanguinem illi fluere vidisset, hoc, inquit, quidem sanguis est, nō autem ille cruor, diuis qualis solet esse beatis.

DIOGENES CYNICVS.

DI O G E N E S Cynicus Icesij menfarij filius, Sinopeus fuit. Diocles cum Eubulide autor est eum aufugiffe quòd cum patre pecuniam adulteraret. Pallium, vt quidam volunt, duplicatũ primus in vfu habuit, ob neceffarium vsum, vtque illo fe dormiens obvolueret: peramq; tulit, in qua & cibos ferebat, omniq; ad omnia vtebatur loco, & prandens & dormiens & loquens. Quocirca & Athenienfes aiebat, Iouis porticum ostendens, sibi condidiffe palatium vbi vefceretur. Æstate sese in feruida arena volutabat, hyeme verò ftatuas niue perfusas amplectebatur, omni ex parte seipsum ad laborum tolerantiam exercens. Acer item erat in despicendis

ciendis alijs. Dolium pro domo habuit ad æstus ac frigora versatile. Floruit regnante Alexandro magno, Olympiade scilicet 110. Anno mundi 3627, ab urbe condita 417. Eius extant in Alexandrum Regem, Platonem, & plures alios Philosophos, scommata. Is cum apud Corinthios esset, rumorq; percrebuisse Philippum cum exercitu aduentare: videret autem Corinthios omnes trepidos turbari, & pro se quenq; sedulo facere, alium quidem arma apparantem, alium saxa comportantem, alium muros ciuitatis reficientem, alium propugnacula & turres suffulcientem, alium denique aliud aliquid quod ad rem pertineret, subministrantem, se autem nihil habere quod ageret (nemo enim ipsum ad aliquod ministerium adhibebat) cincto circum se pallio, serio admodum & ipse dolium suum, sursum ac deorsum per cranium volutare coepit: ac rogante quopiam ex familiaribus quid ageret, Volutus, respondit ille, etiam ego dolium meum, vt ne solus ociosè feriari videar inter tot laborantes. Sectam Cynicorum instituit, quorum quidem hæc in genere sunt placita. Rationalem naturalemq; Philosophiam tolli oportere, moraliq;

foli innittendum : idq; ex ſententia Ariftonis Chij. Repudiant & diſciplinās liberales. Denique dicunt literas non diſcendas, ne frugi effecti peruertantur alienis. Tollunt & Geometriam & muſicam, & cætera id genus. Placet eis & finem eſſe ſecundum virtutem viuere, quemadmodum & Stoici (nam ſocietas quædam eſt inter has duas ſectas): vnde & Cyniſmum dixere breuẽ ad virtutem viam. Placet itẽm eis ſimplex & parabilis victus: quippe qui ſobrijs cibarijs vtuntur, & ſolis pallijs. Diuitias, gloriam, nobilitatemq; contemnunt. Plerique etiam herbis & aqua tantũ frigida vtuntur, operimẽtisq; fortẽ oblatiſ & dolijs, ſicut hic noſter Diogenes, qui dicebat Deorũ proprium eſſe nihilo indigere: eorum verò qui Dijs eſſent ſimiles, minimis egere. Virtutem dicunt eſſe docibilem: eſſeq; minimẽ reiſciẽdum, ſed ſtudioſẽ colendum, ac ſine peccato ſapientem, & ſimili amicum fortunæ quoque nihil permittendum. Quæ verò inter virtutem & vitia ſunt, indifferentia appellant. Et hæc ſunt quidem, quæ in genere Cynicis viſa ſunt: redeamus iam ad Diogenem. Is iam ſenex à Scytalo pyrata captus, venundatusq; Xenjadi Corinthio fuit,
à quo

à quo interrogatus quid artis nouisset, Scio, inquit, liberis hominibus imperare : tūc eum manumisit , eiq; liberos suos ad erudiendum tradidit : apud quem Diogenes vixit , donec ab amicis redemptus est. Excessit è mortu canis eodem die, quo Alexander Babylo- ne , qui extremum diem clausit Olympiade 113, anno mundi 3539, ab vrbe condita 429, Ephestionis funere celebrato. Diogenis feruntur hæc volumina: Dialogi capitum, ichthyas, gracculus, pardus, plebs Athenien- siū, Respublica, ars moralis, de diuitijs, Ama- torius, Theodorus, Hypsias, Aristarchus, de morte, Epistolæ: Tragœdiæ septem, Helena, Thiestes, Hercules, Achilles, Medea, Chry- sippus, Oedipus. Plura de Diogene Cynico vide in Diogene Laërtio. Floruit anno mun- di 3568, ab vrbe condita 357, Olympiade 96.

C R A T E S T H E B A N V S.

C R A T E S Thebanus Ascondi filius, ipse quoque inter sapientissimos Diogenis discipulos fuit: vocatus est & *δυρεπανόικτης*. Floruit circa centesimam & decimam tertiam Olympiadem. Deposuit pecuniam apud trapezitas ea conditione, ut si quidem filij idiotæ essent, eam illis redderet: sin autem philosophi, plebi distribueret, nihilo quippe egere philosophos. Cum Thebis à principe gymnasij flagris cæsus esset, siue, ut alijs placet, Corinthi ab Euthycrate, ac pede traheretur, ridebat, dicens,

Ἐλκε ποδὸς τελαγὼν δ' ἄρ' ἐν ἡλῆ θεσπεσίῳ, hoc est,
Protractum pedibus detrusit limine sacro.

Cum sentiret se morti proximum, in-
 spic

spiciebat se, dicens:

*— Vadis nunc optime curue,
vadis ad Orci ades, longa gibbose senectū.
Erat quippe ex senectute curuatus.*

METROCLES PHILOSOPHVS HIP-
PARCHIÆ FRATER.

METROCLES Hipparchiæ frater vixit
114. Olympiade. Is cum prius audiret Theo-
phrastum Peripateticū, adeo corruptus erat,
ut cum sæpe inter differendum crepitum ven-
tris emitteret, præ dolore animi domi inclu-
sus moraretur. Hoc agnito Crates Thebanus
ingressus est ad eum consolaturus, ac lupinis
de industria voratis, persuasit quidem illi pri-
mū verbis, nihil mali fecisse: fore quippe
prodi

prodigiosum, si non & secundum naturam flatum emitteret. Tum verò & ipse in huiusmodi crepitum erumpens illum similitudine rei seruauit, ac verbis in spem erexit. Hincq; ipsius auditor fuit, euasitq; vir in philosophia eminens. Libros autem suos combussit, dicens,

Τὰ δὲ ἐς ὀνείρων νεπτέρων φιλίαται.

Res docebat partim emi pecunijs, vt domum: partim tempore & diligentia, vt disciplinas liberales. Diuitias nocere, nisi quis dignè vteretur. Obijt senex à se ipso suffocatus. Porro clari eius discipuli fuere Cleombrotus atque Cleomenes.

HIPPARCHIA METROCLIS
SOROR.

HIPPARCHIA Metroclis soror floruit
III. Olymp. Erant autem Maronitæ ambo.
Amabat verò Cratis vitam atque verba, ne-
que vlla omnino procorum excellentia po-
tuit auelli, non opibus, non nobilitate, non
pulchritudine: sed hæc omnia sibi Crates erat,
parentibusq; minabatur seipsam, nisi huic tra-
deretur, necaturam. Cùm igitur Crates à pa-
rentibus puellæ rogaretur, vti ab hoc illam
proposito auerteret, postquam egit omnia,
nec persuasit, exurgens omni sua suppellecti-
le ante illius oculos exposita, Hic, ait, sponsus,
hæc eius possessio est, ad hæc delibera. Ne-
que enim esse nostri consors poteris, nisi ea-
dem

dem studia attigeris. Elegit continuò puella, sumptoq; illius habitu vnà cum viro circuibat, & congregiebatur in aperto, atque ad cœnas proficiscebatur. Dum ei à Theodoro opponeretur pro probro, quòd in tela non exerceretur, respondit; Num tibi male de me ipsa statuiffe videor, si tempus quod in telis consumptura eram, disciplinæ potius impendi?

ONESICRITVS ÆGINENSIS.

ONESICRITVM quidã Æginensem tradunt. Porro Demetrius Magnesijs Astypalensem fuisse ait, & hic ex Diogenis ludo probatissimus. Videtur autem quiddam habere simile cum Xenophonte. Ille enim cum Cyro, hic cum Alexandro militauit. Ille Cyri

παιδὲς

πυρρῶς, hic Alexandri scripsit initia. Ille Cyri, hic Alexandri prosequitur laudes. Est autem & stylus vtriusque simillimus, nisi quòd apographus, & quod transcriptum est dissentit ab archetypo & exemplari. Floruit regnante Alexandro magno, circa 113. Olymp.

PYRRHO HELIENSIS.

PYRRHO Heliensis Plistarchum habuit patrem. Claruit 113. Olympiade sub Alexandro Magno Macedonum Rege 23. Is pictor primùm fuit, deinde Drysonem Stilponis filiũ audiuit, postea & Anaxarchum. Dymnosophistas in Indiam adiit, Magisq; congressus est. Vnde & nobilissimè Philosophiam trahit, et auit,

Et ait, commentus modum quò de omnibus nihil decerneret : neque quicquam comprehendi posse diceret. Multa illi visa sunt quæ quidem omnia Diogenes recensuit. Fermè autem ætatem nonagenariam vixit.

EPICURVS ATHENIENSIS.

EPICURVS Neoclis & Chærestratæ filius, patria quidem Atheniensis, pago verò Chærgertius ex Philaïdarum familia, floruit temporibus Alexandri Magni & XIII. Macedonum Regis, circa 113. Olympiadem : natus est autem centesimanona. Is annorum quatuordecim philosophari cœpit in hortis. Summum bonum, non ut Aristippus in voluptate corporis, sed in doloris vacuitate ponebat.

Dialect

Dialecticam damnabat, quando philosophia simplicibus ac proprijs rerū vocabulis comprehendī posset. Deos & prouidentiam & officium in vita tollebat. Methrodorum Lampfacenum vnicum in vita comitem & familiarissimum habuit. Auditor fuit Xenocratis. Cū triginta duorum esset annorum, primū Mitylenæ & Lampfaci scholam instituit, demum Athenas migravit, vbi quoque diem obiit cētesima septima Olympiade sub Pytharato, cū septuaginta & duos vitæ impleffet annos. Obiisse autem eum tradit Hermachus apud Diogenem calculo vrinæ exitum impediēte, morbo quatuordecim diebus fatigatum. Quo tempore descendit in peluim æream aquis calentibus plenam, vbi dum moneret amicos vt ipsius decretorum memores essent, inter verba defecit. Testamentum condidit, cuius summam, si quis fortè requirat, hīc ex Diogene apposui:

M E A omnia Amynomacho Philocratis filio Batithæ dō, Timocratiq; Demetrii filio Potamio secundum eam, quæ in metro scripta est, vtrique factam donationem: ea conditione, vt horum quidem, & quæ in illo sunt, Hemarcho Agemarchi filio Mityleneo

H 2 assign

assignent, eisq̃, qui cum illo vnà philosophantur, & alijs philosophiæ successoribus illum reliquerit Hermachus, vt in eo philosophiæ dare operam possint. Vtq̃; semper hi qui à nostro nominè Philosophi appellantur, perdurent, Amynomacho & Timocrati eā quæ in horto est scholam, depositi iure commendando, ipsorumq̃; posteris. Cauebunt autem ipsi, mandabuntq̃; hæredibus hortum illum seruent, quemadmodum & ipsi, tradantq̃; philosophantibus ex nostro nomine. Porro domum quæ est in Melite, dabunt Amynomachus & Timocrates Hermacho inhabitandam, vnāq̃; his qui secum philosophantur, quandiu Hermachus vixerit. Ex earum autem rerum redditibus quæ à nobis legatæ sunt Amynomacho & Timocrati, quantum fieri possit cum Hermacho diuidant: curent vt natalis dies parentibus & fratribus ac nobis quotannis solenniter agatur, intra diem decimarum Gamelionis, vt etiam in conuentu solenni eorum qui nobiscum philosophantur, cuiusque mensis vigesima die in nostram & Metrodori ordino. Curent quoque diem fratrum, Posidæonis. Insuper curent diem Polyæni Metagitnionem, sicut & nos fecimus.

Curæ

Curæ autem sit Amynomacho & Timocrati, Metrodori filium Epicurum, filiumq; Polyæni educare, dum philosophantur, & cum Hermacho degunt. Similiter & Metrodori filiæ curam habeant, & quum ad ætatem peruenerit, tradant eam viro quem elegerit Hermachus ex his qui secum philosophantur, sitq; illa obtemperans & pareat Hermacho. Dent autem Amynomachus & Timocrates ex redditibus nostris in cibum his singulo quoque anno, vt ipsis quàm commodissimè fieri videbitur, id cum Hermacho deliberantes. Faciant item secum redituum dominũ Hermachum, vt eius consilio, qui nobiscum consenuit in philosophia, princepsq; relictus est scholæ nostræ, fiant singula. Dotẽ verò puellæ, quum ad annos nubiles venerit, dare curabunt Amynomachus & Timocrates quantum eis satis esse videbitur, ex bonis auferentes, cõmunicato prius cum Hermacho consilio. Curam item habeant Nicanoris quemadmodum & nos ipsi, vt quotquot nobiscum philosophati sunt, atque res suas in communem vsum contulerunt, omnemq; alacritatem ostendentes, nobiscum in philosophiæ studijs consenuerunt, pro modulo faculta-

tum nostrarum nulla re , quæ ad victum necessaria sit, egeant. Libros autem omnes nostros Hermacho tradant. Quod si quid humanum Hermacho contigerit , prius quàm Metrodori liberi ad ætatem perueniant , curæ sit Amynomacho & Timocrati, vt liberally illi educentur , accipiantq; ex facultatibus nostris quæcunque illis erunt necessaria, curamq; cæterarum rerum , vt à nobis institutum est, agant, vt singula, quantum fieri potest, fiant. Ex seruis autem liberos dimitto Murem, Lyciam, & Lyconẽ, Phædrion item dimitto liberam.

Sequuntur quæ à Diogene Laërtio Epicuri numerantur volumina : De natura triginta & septem, de atomis & vacuo, de amore. Epitome eorum quæ aduersus Physicos scripta sunt, aduersus Megarenses dubitationes, raræ opiniones, de sectis , de plantis, de fine, de iudicio siue regula. Chæredemus de Dijs , de sanctitate , Hegesionax , de vitis quatuor, de iusto opere , Neocles. Ad Themistam, Symposion, Eurylochus. Ad Metrodorum, de visu , & angulo atomi, de tactu, de fato , de perturbationibus opiniones ad Timocratem, prognosticon, exhortatorius , de imagin

imaginibus, de fantasia, Aristobulus de musica, de iustitia & virtutibus alijs, de donis & gratia, Polymedes, Timocrates tres, Metrodorus quinque, Antidorus duo, de astris opinionones, ad Mithrem, Callistolas, de regno, Anaximenes, Epistolæ.

STILPO MEGARENSIS.

STILPO Megarensis Philosophus, natus est sub primo Ptolemæo, qui cœpit regnare Olympiade 114, anno mundi 3643, ab urbe cōdita 430. Discipulus fuit Pasiclei Thebani Cratetis filij, &, vt alij volunt, Euclidis Platonis familiaris. Præfuit Megarensi scholæ. Scripsit autem Dialogos non minus viginti,

ginti. Cicero de hoc in libro de Fato ita tra-
 ,, dit : Stilponem Megareū Philosophum, acu-
 ,, tum sanè hominem, & probatum tempori-
 ,, bus illis accepimus. Hunc scribunt ipsius fa-
 ,, miliares & ebriosum, & mulierosum fuisse.
 ,, Neque hæc scribunt vituperantes, sed potius
 ,, ad laudem : vitiosam enim naturam ab eo sic
 ,, edomitam & compressam esse doctrina, vt
 ,, nemo vnquam vinolentum illum, nemo in
 ,, eo libidinis vestigium viderit.

D I O D O R V S P H I L O S O P H V S
 I A S E V S.

DI O D O R V S Iaseus Amenij filius cente-
 sima decimaquarta Olympiade floruit. Dia-
 lecticus erat, primusq; inuenisse existimatus
 est

est inuolutum & cornutum differendi genus. Hic apud Ptolemæum Soterem commorans, cum à Stilpone sermones quosdam Dialecticos interrogatus extemplo nequiuisset soluere, à Rege increpitus, Cronusq; in iurgio vocatus, conuiuium deseruit, egressusq; librum de ea propositione conscripsit, vitamq; moerore finiuit. Cæterum ne quis hallucinetur, dum de Ptolemæo Sotere loquor, non conuenio cum Funcchio, & Epiphanio. Illi enim Ptolemæum Lathurum Ægypti VIII. Regem Soterem cognominant, qui quidem regnare incæpit 165, Olympiade. Quod mihi videtur fieri non posse. Si quidem Athenæus Dipnosoph. lib. II. cap. XXIII. De Ptolemæo Sotere in hæc verba scribit. Eleatri temporibus nostris illi dicuntur, qui præficiuntur cõuiuij totius administrationi, quæ res & honorifica fuit olim & præclara: Nam Ptolemæum Soterem Alexandri Eleatrum etiam vocatum fuisse testatur Chares libro Historiarum tertio. At Alexander moritur Olympiade 113. Post cuius mortem, ut Iustinus refert lib. XIII. Ptolemæo Ægyptus, & Africæ Arabiæq; pars sorte venit, quæ ex gregario milite Alexander virtutis causâ prouexerat

xerat. In quo quidem discrimen est ducentorum & octo annorū. Primus ergo Ptolemæus is est qui Soter cognominatus est.

THEOPHRASTVS, LESBIVS
PHILOSOPHVS.

THEOPHRASTVS, ex Ereſſo Leſbī ciuitate fuit, Platonem audiuit, Ariſtotelis & diſcipulus & ſcholæ ſucceſſor fuit: vixit autem ſub Ptolemæo Sotere primo Ægypti Rege, circa 115. Olympiadem. Theophraſtus vocatus, ob oris & eloquentiæ ſuauitatem, cū antea Tytamus appellaretur. Habuit diſcipulos ad duo millia. Exceſſit admodum ſenex. Quæ ſequuntur ex tot ſuis operibus extant:

De

De plantarum historia lib.x.

De plantarum caufsis lib.vi.

De lapidibus lib.i.

De piscibus lib.i.

De igne lib.i.

De ventis lib.i.

De signis aquarum & ventorum lib.i.

De vertigine oculorum lib.i.

De laboribus lib.i.

De odoribus lib.i.

De fudoribus lib.i.

Chara terum moralium lib.i.

Metaphyficorum lib.i.

THEODORVS PHILOSOPHVS.

THEODORVS Philosophus sophista Byfantius, qui à Platone vocatus est λογος δ' αὐδ' α-
 λθ' scripsit contra Thrasibulum & Andocidem, & alia multa. Floruit autē Olymp. 115. sub Ptolemæo primo Ægyptiorum Rege. Audiuit autem Anniceridem Dionysiumq; Dialecticū. Finem opinatus est gaudium & mœrorem: alterū constare prudentia, alterum verò imprudentia. Bona esse, prudentiā atq; iustitiam: mala verò, contrarios habitus: media, voluptatem & dolorem. Omnes de Dijs opiniones sustulit. Sustulit & amicitiam, quòd ea neq; insipientibus adsit neque sapientibus. In illis enim sublato usu amicitiam quoque euanesc

nescere. Sapientes verò cùm sibiipsis sufficiant, amicis non indigere. Multa item alia opinatus est, quæ quidem omnia referuntur apud Diogenem lib. I I.

CRATES ATHENIENSIS.

CRATES Atheniēsis patre Antigene ortus, pago Thriasius fuit, auditor simul amatorq; Polemonis, illiusq; successor scholæ. Floruit autem 115. Olymp. Arcesilaum habuit auditorem, aliosq; item multos sanè memorabiles. Mortuus in eodem sepulchro quo Polemon conditus est; ita ut quos Philosophiæ studium tam arcto amicitiae vinculo copularat, eosdem & mors coniunxerit.

DEMETRIVS PHALEREVS.

D E M E T R I V S Phalereus Philosophus Phanostrati filius, floruit sub Ptolemæo Lagi filio primo Ægypti Rege, Olympiade 115. Auditor fuit Theophrasti. Athenis præfuit annos decem, æreisq; statuis honoratus est trecentis sexaginta, quarum plures equestres erant, & in curribus ac bigis stabant. Diu autem atque præclarè rem administravit. Insidias tandem passus à quibusdam mortis sententiam absens excepit. Tandem post mortem Ptolemæi Soteris, apud quem se contulerat, ab aspidè manum morsus ex vita migravit, sepultusq; est in Bursirite regione prope Diospolin. Extat Diogenis in eius mortem hoc epigramma:

Παρ

Παρ' ἡμῶν ἀνείλεν ἄσπις ἡ Ἑφὸν δημήτριον,
 Ἰὸν ἔχου πολὺν ἀσμηκτον,
 Οὐ σίλβεα φῶς ἀπ' ὀμμάτων, ἀλλ' αἰδῶ μέλανα.

Cicero in Bruto hæc de eo sentit : Deme- , ,
 trius Phalereus eruditissimus quidem, sed nō , ,
 tam armis institutus quàm palæstra : itaq; de- , ,
 lectabat magis Athenienses, quàm inflam- , ,
 mabat, processerat enim in Solem & pulue- , ,
 rem, non ut è militari tabernaculo, sed ut è , ,
 Theophrasti doctissimi hominis vmbra- , ,
 culis. Hic primus inflexit orationem, & eam mol- , ,
 lem teneramq; reddidit : & suavis sicut fuit, , ,
 videri maluit quàm grauis : sed suauitate ea , ,
 qua profunderet animos, non qua perfrin- , ,
 geret, & tantum ut memoriam concinnitatis , ,
 suæ; non cum delectatione aculeos etiam re- , ,
 linqueret in animis eorum à quibus esset au- , ,
 ditus. Recensentur à Diogene quidam eius , ,
 libri.

MENIPPVS PHOENIX.

MENIPPVS & ipse Cynicus, patria quidem Phoenix, conditione seruus fuit, vt tradit Achaicus in Ethicis. Diocles autem Dominum ipsius Ponticum fuisse, Batonemq; vocatum tradit. Cùm verò præ cupiditate pecuniæ importunius peteret, Thebanus fieri valuit. Nihil memoria dignum edidit, quinimo ipsius libri multo risu referti sunt, non secus atque Meleagri, qui tempore eius fuit. Diuturnus scenerator fuit, ideoq; ἡμεροδ' αὐτοῦ vocatus. Et quum ad rem esset multo plus, quàm par erat, audior, bonis amissis, laqueo vitam finiuit. Quidam eius libros non ipsius esse, sed Dionysij & Zopiri Colophoniorum tradunt. Eius autem volumina XIII. sunt: Næniæ,

Næniæ, testamenta : Epistolæ composiæ ex Deorum persona, ad physicos & Mathematicos grammaticosq; , & Epicuri fœtus, & eas quæ ab ipsis religiosè coluntur imagines & alia. Hæc ex Diogene & Volaterrano : aliter autem sentit Suidas. Puto eum sub primo Ægypti Rege Ptolemæo floruisse circa 115. Olymp.

MENEDEMVS SUPERSTITIOSVS.

MENEDEMVS Coloti Lampfaceni discipulus fuit. Hic, vt ait Hippobotus, in tantum prodigiosæ superstitionis venit, vt, sumpto habitu furia, circumiret, dicens speculatorem se ex inferno venisse ijs qui peccarent, vt descendens hæc ibi dæmonibus renuntia-

I . . . ret

ret quæ vidisset. Vestis autem talis erat, pulla tunica talaris, astricta puniceo balteo, pileus arcadicus capiti impositus habens intexta elementa duodecim. Cothurni tragici, barba prolixa, virga in manu fraxinea. Et hæc quidem ex Diogene : Suidas verò de Menippo eadem tradit. Floruit temporibus Ptolemæi primi Ægyptiorum Regum.

POLEMON ATHENIENSIS.

POLEMON Philostrati filius Atheniensis, pago Oeetensi oriundus, vixit sub Ptolemæo Lagi filio qui & Soter cognominatus est, cum esset adolescens admodum impudicus ac lubricus fuit, ut pecunias circumferret, quo paratior esset & instructior ad voluptates implendas. Aliquando

quando verò ex proposito cum sodalibus ebrius & coronatus Xenocratis adiit scholam. Philosophus autem illius aduentu nullo pacto perturbatus quod dicere instituerat nō destitit. Erat autem sermo de temperantia, Philosophū vbi audiuit aliquoties Polemon, cœpit paulisper ad mentem redire, ita vt Xenocrati in schola successerit Olympiade centesima decima sexta. Obijt autem iam vetulus pthisi, corpore semiputrido.

THEOCRITVS POËTA SY-
RACVSANS.

THEOCRITVS Poëta autor Bucolicorum, genere Syracusanus fuit, patre Simichida, vt ipse testatur:

Σιμιχίδα παῖ δὴ τὸ μεθ' αὐτῶν πόδα ἔλκει.

Quidã verò Simichidã cognomen ei fuisset dicunt, quòd simus esset, patrem verò habuisse Praxagoram, matrem verò Philinam. Fuit autem auditor Philippiadis & Asclepiadis, quorum etiam meminit. Floruit temporibus Ptolemæi qui cognominatus est Lagous. Cùm autem aptus esset ad componenda Eidydia ex eis maximam laudem consecutus est: vnde cùm primùm Moschus appellaretur, Theocriti nomen meruit.

CRANTOR SOLENSIS.

CRANTOR Solensis vixit Olympiade 121. Is cùm apud suos haberetur in honore, concessit Athenas, ibiq; Xenocratis auditor, Polem

Polemōnisq; focius in dicendo fuit. Reliquit autem commentaria ad 30.versuum millia, ex quibus quidem nihil extat. Fertur cū interrogatus esset quamobrem se ita Polemoni addixisset, respondisse, quia illo neminem neque acutius neq; grauius audisset loquentem. Admirabatur præ cæteris Homerum & Euripidem, dicens operosum esse, & industriæ plenum proprietate seruata tragicè simul cum affectu misericordiæ scribere. Obijt autem ante Polemonem aquæ intercutis morbo.

BION BORYSTENITES.

BION Borystenites videtur vixisse Olympiade 121, quamuis nihil pro certo ausim affirmare. Quibus parētibus prognatus sit, &
 1 3 quibus

quibus ex rebus ad philosophiam se contulerit, rationem ipsemet reddit apud Diogenem his verbis : Pater meus libertus fuit, cubito se tergens, Borystenites genere, non habens faciem, sed in facie scripturam acerbissimi domini : mater autem ex lupanari, nimirum quam huiusmodi ducere potuit. Deinde pater nescio quid in rem publicanorum committēs, cum tota domo venundatus est. Me adolescentulum haud ingratum orator quidam emit. Is, moriens mihi omnia reliquit. Ego tabulas ipsius exurens, cunctasq; conscindens, Athenas concessi, ibiq; philosophatus sum. Et hæc quidem de suo genere respondit. Cratetis auditor fuit. Ad cynicam prius sectam transijt, sumpto pallio & pera: Deinde ad Theodorea instituta se conuertit. Reliquit commentarios plures qui non extant. Apophthegmata item plura. In Chalcide tandem vitam finiuit, postquam pœnitentiã egit super his quæ peccarat in Deū. Nullum enim reuera esse, dum in viuis esset, affirmarat. !

ARCESILAVS PHILOSOPHVS
PITANÆVS.

ARCESILAVS Philosophus Scythi filius, floruit circiter centesimam vigesimam primam Olympiadem, ac ex Pitane Æolica ciuitate ortum duxit. Is relicto genitali solo Sardeis perrexit, mox Athenas profectus, in Academiam se ad Crantorem contulit. Fuit in disputando pertinacior & magno ingenij acumine, vt scribit Cicero lib.v. de finibus bonorum & malorum. Platonica Philosophiam omnino cōmutauit, nouamq; quandam constituit. Ita vt Cicero quarto Acad.quæst. dixerit eum constitutam Philosophiam, sicut Gracchus Rempublicam, euertisse. Cauillator vocatus est. Is cū se nihil scire prædica-

I 4 ret,

ret, nec alios quicquam scire patiebatur, omnes turbans sophismatibus. Obijt autem cùm merum immodicè bibisset.

STRATO LAMPYRACENVS.

STRATO Lampyracenus Arcesilai filius, vir eloquentissimus fuit. Floruit autem 123, Olymp. temporibus Ptolemæi primi Ægypti Regis, cuius filium habuit discipulū, Ptolemæum scilicet Philadelphū, à quo talentis octoginta donatus est. Scholæ præfuit annis octodecim. Scripsit libros de regno tres, de iustitia tres, de bono tres, de dijs tres, de magistratibus duos, de vitis, de felicitate, de regia philosophia, de fortitudine, de inani, de cœlo, de spiritu, de natura humana, de generatione

ratione animalium , de concubitu , &c. qui quidem omnes à Diogene commemorantur. Adeò verò exiguam suppellectilem habuit vt sine censu mortuus sit.

TIMON APOLLONIATES
NICAËVS.

TIMON Apolloniates, seu Nicenus, vir & Philosophiæ & eloquentiæ studijs præditus, Ptolemæo Philadelpho in primis acceptus, scripsit Tragœdias, Comoœdias, Satyras, & alia, quorum Antigonus Caristius meminit, qui vitam eius conscripsit. Autor Suidas. Floruit 124. Olympiade.

DIONYSIVS METATHE-
MENVS.

DIONYSIVS qui Metathemenus appellatus est, Theophāto patre natus est, & ciuitate Heraclia. Is, vt ait Diocles apud Diogenem Laërtium, primò quidem audiuit Heraclidem ciuem suum, deinde Alexinum ac Menedemum, postremò Zenonem. Principiò quidem studiosus omnigenis se poëmatibus addixerat. Aratum carè admodum amplexus est, quem & imitari satagebat. Is finem dixit voluptatem: nam cùm in oculorum dolorem incidisset, eo cruciatus acriter, dolorem dicere noluit indifferentem. Floruit sub Philadelpho Ægyptiorum Rege, circa 125. Olympiadem. Discessit tandem à Zenone, seq; ad Cyren

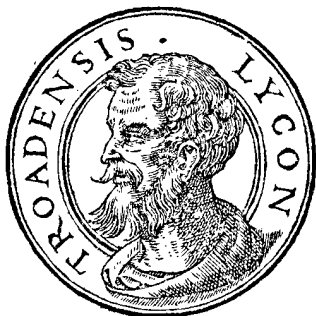
Cyrenaicos contulit, vbi palàm lustra ingrediebatur, cæteraq; sub omnium gerebat oculis quæ ad voluptatem pertinerent. Cumq; ad octogesimum vitæ annum peruenisset, inedia consumptus interijt. Est autem autor Diogenes eum hæc scripsisse. De sedatione perturbationum lib. II. De exercitatione II. De voluptate III. De diuitijs, gratia, & supplicio. De hominum vsu, De fœlicitate, De antiquis Regibus, De his quæ laudantur, De barbaricis consuetudinibus.

CALLIMACHVS POËTA CY-
RENENSIS.

CALLIMACHVS Poëta Cyrenæus filius Batti, discipulus Hermocratis Iasei grammatici,

tici , vixit apud Ptolemæum Philadelphum
vsque ad Euergetem, bibliothecæ regiæ præ-
fectus Olympiade centesima vigesima sex-
ta. Omne Poëmatis genus attigit. In aduer-
sarium Apollonium, quem Ibim ficto nomi-
ne appellat, poëma acerbissimū scripsit, vn-
de Ouidius nomen & argumentum mutua-
tus est. Edidit Elegias & Epigrammata, &
Hymnos, aliaq; complura, ex quibus nihil
extat, præter 22. Epigrammata quæ sparsim
in Florilegio Planudis leguntur.

LYCON TROADENSIS.

LYCON Troadensis Astianactis filius claruit cētesima vigesima septima Olympiade, qua quidē Stratonī in schola successit, quam tenuit duos supra quadraginta annos. Theophrastum & Stratonem audiuit. Huic tanta fuit in dicendo suauitas, ut eius nomini addita fuerit litera g. Habitu fuit mollis & delicatus. Annos natus septuaginta quatuor obiit, afflictus podagræ morbo.

ARATVS POËTA.

ARATVS poëta Græcus antiquissimus, natus est 124. Olymp. tempore Ptolemæi Philadelphi. Floruit regnante Antigono in Macedonia, apud quem ad extremum vsque in honore vixit. Is optimè de Astrologia iudicio Ciceronis scripsit, qui quidem eius phænomena vertit adolescens, vt ipse testatur li. I I. de natura Deorum. Fuit in grammatica Menecratis discipulus, in philosophia Timonis & Menedemi. Versificator excellens euasit. Contēporaneus fuit Antagoræ Rhodiensis, & Alexādri Ætoli. Scripsit Phænomena, hymnos in Panna, in medicina quoq; quæ ad compositionē theriacæ pertinent: prætereà de moribus, & Epigrammata quædam in Antigoni vxorem,
Epic

Epicedium in Cleombrotum: soluta item oratione, epistolas, anatomen in Pausaniam Macedonem, commentaria in Odyssæam.

LACYDES CYRENÆVS.

LACYDES Cyrenæus Alexandri filius novæ Academiæ princeps, floruit centesima vigesima octava Olymp. Arcesilao successit, vir eximiæ severitatis, quiq; instituti sui non paucos habuit æmulos. Scholam habebat in horto, quem Attalus Rex fieri curauerat, Lacydiumq; appellauerat. Obijt cum scholam administrare cœpisset quarto anno 134, Olympiadis, 26. annis in schola consumptis. Mortuus est autem ex paralyfi quam ex immodica potatione contraxerat.

HERILLVS CARTHAGINENSIS.

HERILLVS Carthagenensis vixit circa 128. Olymp. Finem scientiam dixit, quod est semper viuere, cuncta referendo ad viuendum cum scientia, ne ignorantia deijciamur. Esse autem scientiam habitum ex fantasiarum acceptione non verbis explicabile. Aliquando dixit nullum esse finem, sed secundum casus varios & res immutari, vt si idem æs & Alexandri fiat statua & Socratis: differre autem finem, & eam quam dicit fini subiectam: hanc enim, & eos qui sapiētes non sunt, conspiciari, illum neminem nisi solum sapientem. Quæ autem inter virtutem & vitium sunt indifferentia esse. Eum puerum complures adamarunt, quos Zeno quum vellet auertere, eum tondere coëgit.

ZENO CITRICVS.

ZENO Citricus, Mnasijs, vel Demei filius, floruit centesima vigesima nona Olympiade, temporibus Antigoni Gonatæ Macedonum Regis. Collo fuit in alteram partem inclinatio, gracili corpore, statu procero, & atracut. Crura habuit turgida & imbecilla. Stoicæ sectæ autor fertur. Cratis, Stilponis, & Xenocratis auditor fuit. Antigonum Regem auditorem habuit. Extant adhuc apud Diogenem duæ epistolæ, altera Antigoni, altera verò Zenonis, quibus propalam est quàm desiderarēt Antigonus Zenonis cōtubernio fui. Obijt nonagesimo octauo ætatis suæ anno, hoc modo : cū è schola abiret, illisit perfregitq; digitum. Manu verò terram feriens,

K dixit

dixit illud ex Niobe,

ἔρχομαι, τί μ' αἰεῖς.

Continuoq; se strangulans interijt. Eius
verò placita, & gesta si quis requirat, Laërtium
confulat.

CLEANTHES ASSIVS PHA-
NII FILIVS.

CLEANTHES Assius Philosophus, Pha-
nij filius, clarus habetur Olymp. 129. Crate-
tis discipulus, deinde Zenonis, cuius etiam
successor fuit. præceptor Chrysippi philoso-
phi Solensis, & Antigoni Regis. Is primò
pugil fuit. Deinde Athenas profectus deside-
rio philosophiæ captus est. Eius fuit ea in to-
lerandis laboribus & perferendis alacritas, vt
alter Hercules dictus fuerit. Nam cùm non
haberet

haberet vnde se alere posset, noctu mercede aquam ex puteis hauriebat, luce philosophiæ studijs exercebatur. Moritur autem hoc modo. Tumuit illi ac putruit gingiua: medicis autem intercedentibus, biduum totum cibo abstinuit, atque in tantum conualuit, vt medici illi omnia consueta permitterent. Ea is licentia minime vsus est, sed & contrà sine cibo perstitit, dicens iter iam sibi confectum esse, atque ita inedia consumptus exhalauit animam, cum vt quidam volunt, Zenonis æquasset annos, eumq; audisset annos octodecim. Extat Diogenis in eum hoc Epigramma:

Αἰνῶ Κλεάνθῳ, ἀλλὰ μᾶλλον αἰδῶ,
 Ἰδὼν γὰρ αὐτὸν πρέσβῳ ἐκ ἡνέχῃο
 Μὴ ἔ τὸ λοιπὸν ἄνεσιν ἐν φθιτοῖς ἔχειν
 Τοσῶτον ἀντλήσῃα τῷ βίῃ χρόνον.

Multa scripsit quæ non extant, quorum quidem catalogum vide apud Diogenem libro VII.

LEVCIPPVS ABDERITES.

LEVCIIPPVS Abderites Zenonis auditor fuit. Floruit temporibus Philadelphi secundi Ægyptiorum Regis, circiter 130. Olymp. Placebat illi infinita esse omnia, & in seipsa commutari, atq; vniuersum istud inane esse plenumq; corporibus, eisq; in hoc inane incidentibus & in se inuicem implicatis, mundos fieri, atque ex motu, secundum illorum incrementa, naturam syderum fieri. Solem in circo maiori secundum Lunam ferri, terram vehi, ac circa medium verti, figuramq; illius tympano similem. Primus hic atomos principia putauit. Et hæc quidem summatim illi visa sunt.

POLYBIVS HISTORIOGRA-
PHVS.

POLYBIVS Lyei filius, Megalopolites ex
Arcadia, præceptor Scipionis Aphricani.
Ptolemæo Euergetæ regnante, floruit anno
mundi 3720, Olymp. 134, ab vrbe condita
509. Scripsit Romanam historiam lib. x l.
Incipit à fuga Cleomenis Spartiatæ, & Persei
Philippi filij Macedonum Regis. Post hæc
Romana attigit. Sub Philopœmene pugnavit
aduersus Machanidam tyrannum Lacæde-
moniorum, vt ipsemet testatur libro historiæ
vndecimo, his verbis, πολυβίῳ δὲ ἐπέταξε τῷ
μεγαλοπολίτῃ τὸς περὶ λειπομένους, καὶ τὸς δια-
κεκλικότας τὴν φυγὴν ἱλνυείας καὶ θωρακύντας
ἢ μισθοφόρους συναθροῦσάντι, μετὰ αὐτοῦ ἐφε-
κ 3 δρῆσαι

•• δρένειν τῷ κίρατι τ' φάλαγγι, καὶ τυρεῖν τῷ
 •• ἐπάνοδον τ' ἐκ διώματι ἀναχωρόντων.

Quinqué tantum primi eius historiae reperiuntur perfecti libri, & fragmenta sequentium duodecim. Reliqui viginti tres omnino desiderantur. Scripsisse autem Polybium x l. libros vel ex seipso constat lib. l i i. Quanta autem diligentia ac fide, ex eo videre est quod testatur libris tertio, & decimo, de ijs videlicet scripsisse, quibus non solum spectator, verum etiam ut plurimum hortator atq; adiutor interfuerit: eaq; de causa tot orbis regiones peragravit, & Alpes ascendit, quo videret viam qua Annibal in Italiã penetrauit.

APOLLONIVS GRAMMATICVS:

APOLLONIVS Rhodius, quòd in Rhodo agitarèt : Alexandria autem natus, Callimachi discipulus, æqualis Eratosthenis Grammatici, cui etiam successit in præfectura bibliothecæ apud Ptolemæum Euérgetem. Scripsit Argonautica versu Hexametrorum.

CHRYSIPPVS SOLENSIS.

CHRYSIPPVS Solensis philosophus Apollonij filius, auditor Cleanthis fuit & cum eo stoicam scholam tenuit. Is Epicuri scripta furatus est, ac pro suis emisit. Dum aliquando à discipulis suis ad sacrificium vocatus esset, tantum meri dulcis hausit, vt angustij spiritus per quatuor dies fatigari cœperit, ac quinta obierit, Olympiade 243. septuagesimo verò & tertio ætatis suæ anno.

SPHÆRVS BOSPHORANVS.

SPHÆRVS Bosphoranus floruit sub temporibus Ptolemæi Philopatoris IIII. Ægypti Regis. Cœpit autem regnare Philopator anno mundi 3742, Olympiade 139, ab urbe condita 531. Scripsit ista volumina: de mundo duo, de elementis feminis, de fortuna, de minimis, aduersus atomos & simulachra, de sensibus, de Heracliti quinque diatribis, de morali instituto, de officio, de appetitione, de perturbationibus duo, de regno, de Republ. Laconica, de Lycurgo & Socrate tres, de lege, de diuinatione, dialogos amatorios, de Eretriacis Philosophis, de similibus, de definitionibus, de habitu, de his quibus contradicitur tres, de oratione, de diuitijs, de gloria,

K 5

ria, de morte, artis Dialecticæ duo, de prædicamentis, de amphibolijs epistolas. Eius scripta citantur apud Plutarchum in vita Lycurgi.

MVSAS PLAVTINO ORE LO-
CVTAS FVISSE.

MARCVS Plautus patria Sarsinæ fuit iuxta Umbria. Floruit autem Romæ 140. Olymp. Fertur tantam pecuniam in scenicis ornamentis absumpsisse, ut, ad summam paupertatem redactus, operam suam pistori locarit, ad victum comparandum, ubi, dum sibi per otium licebat, Saturionē & Adictum comœdias composuit. Quinque ex 25, eius comœdijs iniuria temporum perierunt: in quibus erant

orant Boëthia, Neruularia, & Fretum quæ à Gellio nominantur. Obijt autem quadragesima quinta Olympiade, his de seipso versibus compositis:

*Postquam est morte captus Plautus,
Comœdia luger, scena est deserta.
Deinde risus, ludus, iocusq, & numeri
Innumeri simul omnes collacrymarunt.*

Viginti quæ extant comœdiarum hæ sunt inscriptiones: Amphytruo, Asinaria, Aulularia, Captiui duo, Curculio, Casina, Cistellaria, Epidicus, Bacchides, Mostellaria, Menæchmi, Miles, Mercator, Pseudolus, Pœnulus, Persa, Rudens, Stichus, Trinummus, Truculentus.

P. TERENTIUS CARTHAGINENSIS
POËTA COMICVS.

PUBLIUS Terentius Carthagine natus, Romam captiuus deductus est. Vbi ingenij facilitate atque excellentia tantum valuit, vt à Terentio Lucano Patrono breui manumissus sit. Deinde cum Publ. Scipione & Caio Lælio maxima cum familiaritate vixit, eorumq; opera in comœdijs suis scribendis vsus est, vt videtur annuere in prologo Adelphorum. Multas alias quàm quæ extant Menandri comœdias Latinas fecit : quas (postquàm eum cepisset cupido in Græciam adnauigare, quò facilius Græcorum disciplinas atque instituta perciperet) cùm naui præmississet, naufragium fecerunt. Quod ille cùm
resc

resciuit, ob nimium dolorē amissarū fabularū,
in Arcadia obiuit. Eius quę extant hæ sunt co
mœdiæ: Andria, Eunuchus, Adelphi, Eauton
timorumenos, Phormio, & Hecyra.

MARCVS PORTIVS CATO
QVÆSTOR.

MARCVS PORTIVS CATO QVÆSTOR
SECVNDVM CONSVL TRIBV-
NVS MILITVM.

MARCVS Portius Cato genere Tusculanus, à Valerio Flacco Romam sollicitatus. Tribunus militum in Sicilia, Quæstor sub Scipione fortissimus, Prætor iustissimus fuit. In Prætura Sardiniam subegit, vbi ab Ennio græcis literis institutus. Consul anno 3. Olymp. 146, vrbis conditæ 559, Celtiberos domuit: & ne rebellare possent, literas ad singulas ciuitates misit vt muros diruerēt, quod, quū vnæquæque sibi soli imperari putaret, fecerūt. Syriaco bello Tribunus militum sub Marco Attilio Glabrione occupatis Thermopylarum iugis, præsidium hostium depulit. Censor L. Flamiñiũ Consulare senatu mouit, quòd ille in Gallia ad cuiusdam scorti spectaculum, eductum quendam è carcere in conuiuio iugulari iussisset. Basilicam suo nomine primus fecit. Matronis ornamenta erepta Oppia lege, repetentibus, restitit. Accusator assiduus malorum Galbam octogenarius accusauit. Ipse quadragies quater accusatus, gloriosè absolutus est. Carthaginem delendam censuit. Post octoginta annos filium genuit. Imago huius funeris gratia produci solita fuit.

ARISTONYMVS COMICVS.

A R I S T O N Y M V S , poëta Comicus sub Philopatore floruit, Olympiade 146. Is præfuit regiæ bibliothecæ post Apollonium. Veniens postremò in suspicionem quòd ad Eumenem transfugere cuperet, in custodia per aliquot annos fuit. Tandem liberatus mortem non multo post obiit.

CARNEADES CYRENENSIS.

CARNEADES Cyrenæus, nouæ Academiæ princeps, Epicomi, vel, vt alij, Philocomi filius, floruit circa centesimam quinquagesimam quintam Olympiadem. Hic Stoicorum & Chrysippi libris diligentissimè perlectis, eis modicè reluctabatur, adeoq; id verecundè faciebat, vt sæpius diceret, nisi Chrysippus esset, non essem ego. Plinius refert quòd is scripturus aduersus Zenonis Stoici libros, superiora capitis helleboro candido purgauit, ne quid ex corruptis in stomacho humoribus, ad domicilium vsque animi redundaret, & constantiam vigoremq; mentis labefactaret: tanta cura tantoq; apparatu, vir ingenio præstās ad confutanda ea quæ scripsisset Zeno aggressus

gressus est. Fuit autem vehementer studiosus
Porrò Physicæ minus curam habuit, Ethicæ
se magis deuouit. Adeò autē in Philosophia
valuit, tantumq; sibi in ea neruorum compa-
rauit, vt oratores quoque in ipsius scholis ad
eum audiendum conuenirent. Refert Gellius
libro decimosexto quòd missus Romam le-
gatus ab Atheniensibus, vna cum Diogene
Stoico, & Critolao Peripatetico suspectam
fecit Romanis legationem, dicente M. Cato-
ne in Senatu, ab hoc viro cauendum esse, qui
ob eloquentiam & differendi facultatem fa-
cile quæcunq; velit impetrare posset. Erat illi
vox maxima & sonora. Quum morti propin-
quus esset sæpius dicebat, quæ constituit na-
tura & compegit ea & dissoluet. Cùm autem
didicisset Antipatrum veneno hausto defun-
ctum, & ipse incitatus est ad audendum con-
tra mortem. Excessit è viuis anno quarto
centesimæ sexagesimæ secundæ Olympiade,
cùm vixisset annos quadraginta quinq;. Re-
fert Diogenes eo defuncto defectionem Lu-
næ factam fuisse.

ARISTARCHVS GRAMMATI-
CVS ALEXANDRINVS.

ARISTARCHVS Alexādrinus habitatio-
ne, natura Samothrax, patre Aristarcho, vixit
circa Olympiad. 156, temporibus Ptolemæi
Philometoris, cuius & filium instituit. Fertur
autem scripsisse supra 800 volumina com-
mentariorum. Discipulus fuit Aristophanis
Grammatici. Discipuli eius Grāmatici circa
40 fuerunt. Hydropicus obiit in Cyprio, dum
inedia victus premeretur, anno ætatis 72.
Reliquit duos liberos Aristarchum & Ari-
stagoram.

CLITOMACHVS PHILO-
SOPHVS.

C LITOMACHVS Carthaginienſis, patria lingua Afdrubal appellabatur, in qua etiã apud ſuos philoſophari conſueuerat. Athenas autem contendit quadraginta annos natus, audiuitq; Carneadem. Eius ille indiſtriã animaduertens, ſtudioſè imbuir virum. Ad tantum autem peritiã protiectus eſt, vt vltra quadringenta volumina ſcripſerit, ſucceſſeritq; Carneadi, cuius etiam dicta maximè illuſtrauit literis. Verſatus eſt autem in tribus maximè ſectis, Academicorum ſcilicet, Peripateticorum, atque Stoicorum. Floruit circa 160. Olymp.

Q V I N T V S C A T V L V S O R A -
T O R C O N S V L .

Q V I N T V S Catulus Orator, Cōsul Olym-
piade 169. anno urbis 451, cum collega C.
Mario, quo cum sequēti annos Cimbros Pro-
consul fudit. Capitolū reparavit dedicauitq;
anno urb. 684. Olymp. 177. Is occupata per
dissensionem urbemori iussus est, frustra præ-
cantibus pro eo ciuibus: itaque in cubiculo
inclusus, candentium carbonum vapore suf-
focatus est.

MARCVS TVLLIVS CICERO PRAE-
MVS PATER PATRIÆ.

MARCVS Tullius Cicero Arpini natus est anno mundi 3860. Olympiade 168, ab vrbe condita 648, Conff. Caio Attilio Serano & quinto Seruilio Cæpione, ante diem tertium nonas Ianuar. vt testatur Gellius libro 15. capite 28. & ipsemet Cicero in Brut. Eius verba sunt. Sed hæc Craffi cùm edita oratio est, quam te sæpe legisse certò scio, quatuor & triginta tum habebat annos, totidemq; annis mihi ætate præstabat: his enim consulibus eam legem suavit, quibus nati sumus. Editam autem Craffi orationem fuisse constat anno ab vrbe condita 648. Conff. Cæpione & Serano. Romam puer perdu-

L 3 Etus

ctus est vbi tantum in discendo profecit, vt in causis dicendis primum locū consecutus sit, tantumq; veritatis & Reipublicæ studio potuit, vt omnes honores suo ordine obtinuerit.

Vigesimo sexto ætatis suæ anno pro Quintio orationem habuit : vigesimo septimo autem Sextum Roscium parricidij reum defendit : quamvis Nepos & Fenestella aliter sentiant. Hic enim Roscium à Cicerone, vigesimum sextum ætatis suæ annum agente, defensum esse autumat, ille autem integrum quadriennium suppressit amicitia studio adductus. Bis consul fuit : primò Olymp. 179, anno vrbs 690, cum Collega C. Antonio. Secundò verò Olympiade 187, post Rom. conditam 723. In consulatu sic sese gessit, vt non minus veræ gloriæ in toga meruerit, quàm alius quispiam in armis : liberauit enim urbem ab incendio, & ciuitatem à cede coniuratorum Catilina duce : in quos cùm animaduertisset, & Catilina iam in prælio cecidisset, primus in toga triūphauit : primusq; parens patriæ appellatus est, erectis gloriæ suæ perpetuis monumentis : quæ res illi non parū inuidiæ peperit, præsertim apud Cæsarem, & Clodium virum apprise nobilem, in quem
citatus

citatus Cicero testimonium tulit : quam iniuriam vt commodiùs vlcifceretur Clodius à patribus ad plebem per adoptionem transfuit, factusq; Tribunus plebis, Ciceroni diem dixit, quòd nobilissimos ciues necasset indicta causâ. Erant autem tunc Cons. Lucius Piso Cæsaris focer, & P. Gabinius, qui prouinciarum spe Clodij conatibus fauebant. Quod intelligens Cicero quum neq; à Pompeio, neque ab alijs amicis satis tutaretur, aufugit : absensq; damnatus est à Clodio, vt bonis eius publicatis quadringētis millibus passuum ab Italia igni & aqua illi interdiceretur : qui verò hospitio suscepisset, exul esset, & sua amitteret omnia : additumq; rogationi est, nequis de eo reducēdo referret, disputaretue, aut pedibus in sententiam iret : quæ omnia populus sciuit atque approbavit, maxima vt semper fuit animorum mutabilitate. Eius tamen causâ viginti hominū millia vestem mutauere. Clodius villas exulis diripuit, & incendit : domum in palatio à fundamentis demolitus est, & in area templum libertatis constituit. Fortunas omnes hastæ subiecit : nec tamen in tota illa auctione sector quispiam repertus est. Cicero in Macedoniam aufugit,

vbi à Planco benignè exceptus est. Clo-
 dius ob victoriam insolentior factus, etiam
 Pompeium in publica concione contumelijs
 proscidit. Quo irritatus Pompeius, fretusq;
 Lentuli autoritate, qui Ciceroni amicissimus
 fuit, autor fuit Títo Annio Miloni, Tribuno
 plebis, vt rogationem ad populum ferret de
 Cicerone reuocando : quæ res ingentes tur-
 bas excitauit. Clodius enim cum factione sua
 Tribunitiæ obstitit rogationi, eoq; obnitente
 aliquandiu nihil agi potuit, certatumq; est in-
 terim in publico armis, Tribunitiaq; potestas
 violata est, multi quoque interfecti, adeò vt
 Quintus Cícero Marci frater inter cadauera
 latitans sit seruatus. Tandem Pompeius Clo-
 dium foro expulit, auxilioq; fuit vt populus
 sine aliquo maiore motu rogaretur. Nun-
 quam maior populi Romani de aliqua re con-
 sensus fuisse dicitur, neque tam magnû aliàs
 totius Italiæ studium, quæ ad hoc ipsum Ro-
 mam confluxerat : vt non magis eleganter
 „ quàm verè Cicero postea gloriatus sit, Italiæ
 „ se humeris ab exilio reportatum. Senatus
 charitate & beneuolentia cum populo cer-
 tauit, decreuitq; vt publicè laudarentur ci-
 uitates, quæ Ciceronem humaniter excepif-
 sent,

sent, utq; domus & villæ eius publico instaurarentur sumptu. Redijt sextodecimo mense postquàm vrbe eiectus fuerat, in senatûq; aliquantulum floruit: deinde Ciliciam, post Lentulum & Appium Claudium pulchrum, provinciam obtinuit. Vnde reuersus bella ciuilia inter Cæsarem & Pompeium offendit orta, quæ res effecit vt triumphare non potuerit. Diu autem ad concordiam vtrunque frustra est hortatus. Quo viso à Reipublicæ administratione abstinuit, neutriusq; partes fouit. Aut, vt alij dicunt, Pompeium secutus est, quo victo & occiso, per Dolabellam generum suum Cæsari reconciliatus, cùm in foro locus non esset, ad Philosophiam se contulit. Cæsare tandem occiso, cùm libertatis publicæ gratia eius percussores tutaretur, in Marcum Antoniû Cæsaris vindicem Philippicas habuit. Deinde sub aduentum Triumuirorum vrbe celsit pro certo habens id quod erat, non magis Antonio eripi se, quàm Octauio Cassium & Brutum posse. Primò in Tusculanum fugit: inde transuersis itineribus in Formianum, vt ab Caieta nauim conscensurus, proficiscitur: vnde aliquoties in altum prouectum, cùm modò venti aduersi retulissent,

L 5 modò

modò ipse iactatione nauiſ cæco volente fluctu pati non poſſet : tædium tandem eum & fugæ , & vitæ cepit. Regreſſus ad ſuperiorem villam , quæ paulo plus mille paſſibus à mari abeſt, Moriar, inquit, in patria ſæpe ſeruata. Satis conſtat ſeruos fortiter fideliterq; paratos fuiſſe ad dimicandum : ipſum deponi lecticam, & quietos pati, quod fors iniqua cogeret, iuſſiſſe. Prominenti ex lectica, præbentiq; immotam ceruicem, caput præciſum eſt. Nec ſatis ſtolidæ crudelitati militum fuit: manus quoque , ſcripſiſſe aliquid in Antonium exprobrantes , præciderunt. Quodq; mirabilius eſt , ab eo Cicero trucidatus eſt , qui patrociniſ eius tutatus olim capitiſ poenam effugerat. Relatum eſt caput ad Antonium: iuſſuq; eius inter ambas manus in roſtris poſitum: vbi ille Conſul, vbi ſæpe conſularis, vbi eo ipſo anno aduerſum Antonium , quanta nulla vnquam humana vox , cum admiratione eloquentiæ, audituſ fuerat. Vix attollentes lacrymiſ oculos homineſ intueri trucidata membra eius poterant. Vixit treſ & ſexaginta annos : vt ſi viſ abſuiſſet, ne immatura quidem morſ videri poſſit, vel, vt Plutarchuſ, & & meliore iudicio, ſexaginta quatuor : anno enim

enim ab vrbe condita 711, Lepidus, Antonius, & Cæſar Octauianus triumviratū inierūt, eoq; tot cōciues ſuos proſcriptione damnarunt. Ab anno autem 648, quo natus eſt Cicero, ad 711, quo occiſus eſt, 64, anni dinumerantur. Nec diu manſit inultus Cicero: ſiquidem Cæſar debellato Antonio, Conſul factus Ciceronis filium collegam delegit, atque fortitus eſt. Cuius magiſtratu Senatus ſtuas Antonij deiecit, ac nonnulla ipſius ornamenta aboleuit. Prætereà publico edidit edito, ex Antoniorum gente neminem Marcum appellari. Atque ita diuino quodam facto vltima vltio ad Ciceronis domum redacta eſt.

Sunt qui indubitanter affirmant Cicero-
nem à Tullo Volſcorum Rege genus traxiſſe,
quam opinionem plane refellit Lucius Ioan-
nes Scopa. Matrem habuit ſane diuitem &
ſplendidam. Patrem eius in taberna fullona-
ria educatum fuiſſe refert Plutarchus, à quo &
nomen Tullij accepit, vt quidam autumant,
propter cuius incertitudinem multa in eum
feruntur ſcommata, è quibus plurima retorſit
in proprios autores. Quare dictus fuerit Ci-
cero, variæ ſunt opiniones. Prifcianus autu-
mat

mat quòd haberet faciem instar Ciceris quadratam Ciceronem denominatū fuisse. Leonardus quòd in nare carunculam haberet instar Ciceris. Varro autem, quem & pleriq; secuti sunt, Cicerones ait dictos quorum maiores inuentores fuerunt Ciceris ferendi.

Tullij autem quòd maiores eorum tulloorum, id est, aquæductū inuentores fuerint. Ciceronis vitam Tyro Tullius eius libertus tribus voluminibus descripsit. Præceptores habuit, in philosophia quidem Philonem Academicum tunc Romæ commorantem: in iure ciuili Scæuolam: in dialectica Diodorum Stoicum: in dicendo Apollonium Molonem. Postea Àsiam simulata causa valetudinis adiit: vbi se, vt ipse ait, recoquendum dedit præceptoribus dicendi: Xenoclemq; Adramyтинū, Dionysium Magnesium, & Menippum Carum, Rhodium Apollonium, Molonem magistros dicendi habuit. Feruntq; Posidonium tunc Athenis eum Græcè declamantem audiuisse, ac protinus exclamasse, quòd solam Græcis dicendi relictam gloriam videret ad Latinos per eum transferri. Vxorem suam Terentiam sæpe aduersam tandem abdicauit, de qua Hieronymus contra Iovinianum: Cicero
roga

rogatus ab Hircio , vt post repudium Teren-
 tiæ, sororem suam duceret, negauit se id factu-
 rum, dicens, non posse vxori & philosophiæ
 pariter operã dare. Duxit tamen aliam Ci-
 cero, mirantibusq; amicis, quòd ea ætate vir-
 ginem duxisset, respondit, cras mulier erit.
 Fratrem habuit Q. Ciceronem: filium Mar-
 cum Ciceronem: filiam Tulliolam. Hos præ-
 cipuè duos libertos habuit, Tironem Tulliũ,
 & Lauream Tullium. Qui plura desiderabit,
 Plutarchum legat.

Ciceronis opera quæ extant hæc sunt.

Ad C. Herennium Rhetoricorũ libri qua-
 tuor, quos Fr. Floridus Sabinus succisiuarum
 lectionum lib. i. cap. 4. probat non esse Cice-
 ronem, contra Georgij Vallæ opinionem.

De Inuentione, quæ & vetus Rhetorica, lib. i i.

Topicorum ad Trebatium, lib. i.

De partitione oratoria, dial. i.

De oratore ad Qu. Fratrem, lib. i i i.

Brutus, siue de claris oratoribus, lib. i.

Orator ad M. Brutum , vel de perfecto orato-
 re, lib. i.

De optimo genere oratorũ, præfatio quædã.

Orationes quinquaginta septem.

Epist

Epistolarum familiarum, lib. x v i.

Epistolarū ad Q. Ciceronē fratrem, lib. i i i.

Epistolarū ad T. Pomponiū Atticū, lib. x v i.

Academicarum quæstionum liber primus & imperfectus, & quartus.

De finibus bonorū & malorū ad Brutū, lib. v.

De natura Deorum, lib. i i i.

De diuinatione, siue scientia rerū futurarum, lib. i i.

De fato, & de enunciationibus quæ vocantur *δυνάμεις*, liber mancus.

De somnio Scipionis ex lib. de Repub. sexto.

De legibus, lib. i i.

De officijs ad M. filium, lib. i i i.

Lælius, seu de amicitia dialogus.

Cato maior, seu de senectute dialogus.

Paradoxa sex ad M. Brutum.

De vniuersitate liber.

Fragmentum interpretationis in Arati phænomena.

Quæ non extant.

De consolatione ad filiam, lib. i.

De gloria, lib. i i.

De laudibus Catonis, lib. i.

Commentarij sui consulatus Græcè scripti, quos ad Posidonium philosophum misit.

De

De temporibus suis, lib. I II. carmine scripti:
nam ad poëticam ita pronus erat, vt quin-
gentos nocte versus facere solitus sit.

Xenophontis Oeconomici versio.

Demosthenis defensio pro Ctesiphonte, cū
Æschinis accusatione ab eo latinitate do-
nata.

HERMOGENES TARSENSIS
SOPHISTA.

HERMOGENES Tarsensis, annos natus
quindecim, Sophista adeò probatus est, vt fa-
ma eius ad auditorium M. Antonium princi-
pem pellexerit, ab eoq; munera egregia tulerit.
Deinde tempore procedente, eum facul-
tatis habitum deperdidit, nulla morbi causa.
Proinde Antiochus sophista dicebat, Her-
mogenes in pueritia senex, & in senectute
puer. Floruit circa 180. Olympiadem.

ALBIUS TIBULLVS EQVES RO-
MANVS POËTA.

ALBIUS Tibullus Romæ vt creditur , natus , Hircio & Pansa consulibus , qui annus etiam Nasonis Poëtæ natalibus insignis fuit. Olympiade 184, anno mundi 3922, ab vrbe condita 711. Parentes habuit ex equestri ordine , bello , & pace satis illustres. Is , quòd ingenio facili & egregia forma foret, nobiliores ciuitatis sibi conciliauit , in quorum numero fuit Messala Corvinus , qui mira diligentia & assiduis officijs Poëtam fouit. Itaq; sui studiosum vocat eum Tibullus, eiusq; laudes mirè decantat. Horatium Flaccum , & Macrum Poëtam , qui de herbis libros conscripsit, familiariter dilexit. Ad amores & delicias

licias nimis procliuē fuisse, videre est ex eius operibus. In carmine ad Messalam conqueritur, quòd ipsa fortunæ iniquitas nimium illi obfuerit, & cùm fatis amplæ illi opes floruis-
sent, conditione temporum factum vt ad pau-
pertatem fuerit reductus. Habuit & Virgi-
lium contemporaneum, vnde Ouidius,

*Te quoque Virgilio comitem non aqua Tibulle
Mors iuuenem campos misit ad Elysios.*

Dum ille comitaretur Messalam Coruinū in prouinciam Phæacum pergentem, in ad-
uersam incidit valetudinem, ac paulo post
diem obiit: vnde est illud Distichon:

*Hic iacet immitti consumptus morte Tibullus,
Messalam terra, dum sequiturq; mari.*

Vulgatum est autem illud de elegantia &
carmine Tibulli,

*Donec erunt ignes arcusq; Cupidinis arma,
Discentur numeri culti Tibulle tui.*

Scripsit quatuor libros elegiarū siue amo-
rum qui quidem extant.

M

SALLVSTIVS NOBILIS ROMANVS,
HISTORICVS, VIR CONSVLARIS,
GLORIA PATRIÆ DIGNVS, ME-
MORIÆ ÆTERNÆ.

CAIVS Crispus Sallustius Amiterni natus in agro Sabino, ex Sallustiorum nobili familia ortum ducens floruit centesima octagesima quarta Olymp. Is tam corruptis moribus fuit ingenioq; tam ad luxum procliu, vt paternam domum adhuc viucnte patre turpissima ratione vanalem habuerit. Dignitates publicas gessit, & Quæsturæ, ac Tribunatus honorem assecutus est. Fuit admodum dilectus Cæsari. In adulterio aliquando depræhensus ab Annio Milone dum cæderetur, pecunia data elapsus est. Ciceroni inimicis

micissimus fuit , vt ex vtriusque inuectiuis orationibus constat. Elegans , brevis , & sententijs refertus in dicendo fuit. Obijt autem sexagesimo secundo ætatis suæ anno. Scripsit de coniuratione Catilinæ historiam, nec non & de bello Iugurthino. Insuper in Ciceronem inuectiuam.

ASINIVS POLLIO ORATOR
ROMANVS.

ASINIVS Pollio celebris orator , Augustiq; amicus fuit. Primus omnium Romanorum aduocatis hominibus scripta sua recitauit. Declamationes suas nunquam populo commisit, siue quia parum in illis habuerit fiducia, siue , quod magis crediderim , tantus

M 2 orator

orator inferius id opus ingenio suo duxit. Exerceri siquidem volebat, gloriari fastidiebat. Summa diligentia præditus fuit, cōsiliij & animi satis habuit, à nitore & iucunditate orationis multum abfuit. Fere omnes sui temporis notauit. In Liuiio patauininitatem, in Cæsar's commentarijs infidelitatem, in Sallustio verba obsoleta. Ciceronem denique ipsum exanguem & elixum appellauit. De Dalmatis triumphauit Salona expugnata, ex qua victoria Salonium tunc forte natum vocauit. Obijt in villa Tusculana, cū iam ætatem octogenariam vixisset.

VIRGILIUS MARO MANTVANVS
POËTA , LAVRËATVS.

PUBLIVS Vergilius Maro parentibus modicis fuit , & præcipuè patre Marone : quem quidam opificem figulum : plures , Magi cuiusdam viatoris initio mercenarium , mox ob industriam generum tradiderunt , quem cùm agricolationi , rei q; rusticæ , & gregibus præfecisset focer , sylvis coëmundis & apibus curandis reculam auxit. Natus est Cn. Pompeio Magno , & M. Licinio Crasso primùm c o s s . Iduum Octobrium die , in pago , qui Andes dicitur : qui est , à Mantua non procul . anno vrb. conditæ 684. Olymp. 177. Prægnans mater Maia , cùm somniasset enixam se laureum ramum , quem compactum terræ coaluisse ,

M 3

luisse,

luisse, & excreuisse illico in speciẽ maturæ arboris refertæ uarijs pomis & floribus, cerne-
ret : Sequenti luce cum marito rus propin-
quum petens, ex itinere diuertit, atque in
subiecta fossa partu leuata est. Ferunt infan-
tem, vt fuit editus, non vagisse, & adeò miti
vultu fuisse, vt haud dubiam spem prosperio-
ris genituræ iam tum indicaret. Et accessit
aliud præsagiũ. Siquidem virga populea mo-
re regionis in puerperijs eodem statim loco
depacta ita breui coaluit, vt multò antè fatas
populos adæquarit : quæ arbor Vergilij ex eo
dicta, atque consecrata est summa gruida-
rum & foetarum religione suscipientium ibi
& soluentium vota. Initia ætatis, id est, vsque
ad septimum annum, Cremonæ egit : & x v.
anno virilem togam cepit, ijs Consulibus ite-
rum, quibus natus erat. Euenitq; vt eo ipso
die Lucretius poëta decederet. Sed Vergi-
lius à Cremona Mediolanum, & inde paulò
post Neapolim transijt : vbi cum literis & Græ-
cis & Latinis vehementissimam operam de-
didisset, tandem omni cura, omniq; studio in-
dulsit medicinæ, & mathematicis. Quibus re-
bus cum ante alios eruditior peritiorq; esset,
se in urbem contulit : statimq; magistri stabuli
equo

equorum Augusti amicitiam nactus, multos
 uariosq; morbos incidentes equis curauit. At
 ille in mercedem singulis diebus panes Ver-
 gilio, vt vni ex stabularijs, dari iussit. Interea
 à Crotoniatis pullus equi miræ pulchritudi-
 nis Cæsari dono fuit missus : qui omnium iu-
 diciò spem portendebat virtutis & celeri-
 tatis immensæ. Hunc cum aspexisset Maro,
 magistro stabuli dixit natum esse ex morbosa
 equa, & nec viribus valiturum, nec celerita-
 te : idq; verum fuisse, inuentum est. Quod
 cum magister stabuli Augusto recitasset, du-
 plicari ipsi in mercedem panes iussit. Cum
 item ex Hispania Augusto canes dono mit-
 terentur, & parentes eorum, dixit Vergilius,
 & animum, celeritatemq; futuram. Quo cõ-
 gnito, mandat iterum Vergilio panes dupli-
 cari. Dubitauit Augustus Octauine filius es-
 set, an alterius : idq; Maronem aperire posse
 arbitratus est, quia canum & equi naturam
 parentesq; cognorat. Amotis igitur omnibus
 arbitris illum in penitiorem partem domus
 vocat, & solum rogat, an sciat quisnam esset,
 & quam ad felicitandos homines facultatem
 haberet : Noui, inquit Maro, te, Cæsar Augu-
 ste, & ferme æquam cum dijs immortalibus

potestatem habere scio, ut quem vis felicem facias. Eo animo sum, respondit Cæsar, ut si verum pro rogatu dixeris, beatum te felicemque reddam. Vtinam, ait Maro, interroganti tibi vera dicere queam. Tunc Augustus, Putant alij me natum Octavio : quidam suspicantur alio me genitum viro. Maro subridens, Facile, inquit, si impunè, licenterque, quæ sentio loqui iubes, id dicam. Affirmat Cæsar iureiurando, nullum eius dictum ægrè laturum : imò non nisi donatum ab eo discessurum. Ad hæc, oculos oculis Augusti inficiens Maro, Facilius, ait, in cæteris animalibus qualitates parentum mathematicis & philosophia cognosci possunt : in homine nequaquam possibile est. Sed de te coniecturam habeo similem veri, ut quid exercuerit pater tuus, scire possim. Attentè expectabat Augustus, quidnam diceret. At ille, Quantum ego rem intelligere possum, pistoris filius es, inquit. Obstupuerat Cæsar, & statim quo id pacto fieri potuerit, animo voluebat. Interrumpens Vergilius, Audi, inquit, quo pacto id coniicio : Cum quædam enuntiarim, prædixerimque, quæ intelligi, sciri que non nisi ab eruditissimis summisque viris potuissent, tu princeps omnibus, iterum

rum & iterum panes in mercedem dari iussisti : quod quidem aut pistoris aut nati pistore officium erat. Placuit Cæsari facetia. At deinceps, inquit, non à pistore, sed à rege magnanimo dona feres: illumq; plurimi fecit, & Pollioni commendauit. Corpore & statura fuit grandi, aquilino colore, facie rusticana, valetudine varia. nam plerunque stomacho, & faucibus, ac dolore capitis laborabat : sanguinem etiam sæpius eiecit : cibi, viniq; minimi. Fama est, eum libidinis pronioris in pueros fuisse. Sed boni ita eum pueros amasse putauerunt, vt Socrates Alcibiadem, & Plato suos pueros. Verùm inter omnes maximè dilexit Cebetem, & Alexandrum: quem secunda Bucolicorum ecloga Alexim appellat, donatum sibi ab Asinio Pollione: vtrunque non ineruditum dimisit: Alexandrum Grammaticum, Cebetem verò & Poëtam. Vulgatum est, consueuisse eum cum Plotia Hieria. Sed Asconius Pedianus affirmat, ipsum postea minoribus natu narrare solitum, inuitatum quidem se à Vario ad communionem mulieris: verùm se pertinacissimè recusasse. Cætera sanè vita & ore & animo tam probum fuisse constat, vt Neapoli Parthenias vulgò appellaretur:

laretur : ac , si quando Romæ (quò rarissimè commeabat) viseretur , in publico sectantes, demonstrantesq; se , subterfugeret in proximum tectum. Bona autem cuiusdam exulantis offerente Augusto, non sustinuit accipere. Possedit propè centies sestertiûm ex liberalitatibus amicorum. Habuitq; domum Romæ in Exquilijis iuxta hortos Meccænatianos: quanquam secessu Campaniæ, Siciliaq; plurimum vteretur. Quæcunq; ab Augusto petijt, repulsam nunquam habuit. Parentibus quotannis aurum ad abundantem alitum mittebat : quos iam grandis amisit. Bucolicâ, Georgicâq; emendavit. Anno verò quinquagesimo secundo , vt ultimam manum Æneidi imponeret , statuit in Græciam & Asiam secedere , triennioq; continuo omnem operam limationi dare : vt in reliqua vita tantum philosophiæ vacaret. Scd cùm aggressus iter, Athenis occurrisset Augusto ab Oriente Romam reuertenti , vnâ cum Cæsare redire statuit. At cùm Megaram, vicinum Athenis oppidum, visendi gratia peteret, languorem nactus est : quem non intermissâ nauigatio auxit : ita vt grauior in dies tandem Brundisium aduentarit : vbi diebus paucis obiit decimo

cimo Cal. Octobris , c o n s s. C. Sentio Saturnino , & Spurio Lucretio Cinna. Olympiade 190. anno urbis 735. Qui cum grauari morbo sese sentiret , scrinia sæpe & magna instantia petiuit , crematurus Æneida : quibus negatis , testamento comburi iussit , ut rem inemendatam , imperfectamq;. Verum Tucca , & Varius monuerunt , id Augustum non permissurum. Tunc eidem Vario , ac simul Tuccæ scripta sub ea conditione legauit , ne quid adderent , quod à se editum non esset : & versus etiam imperfectos , si qui erant , relinquerent. Voluit etiam eius ossa Neapolim transferri , ubi diu & suauissimè vixerat : ac extrema valetudine hoc ipse sibi epitaphium fecit distichon.

Mantua me genuit : Calabri rapuere : tenet nunc

Parthenope : cecini , pascua , rura , duces.

Translata igitur iussu Augusti eius ossa , prout statuerat , Neapolim fuere , sepultaq; via Puteolana intra lapidem secundum : suoq; sepulcro id distichon , quod fecerat , inscriptum est. Hæredes fecit ex dimidia parte Valerium Proculum , fratrem ex altera patre : ex quarta Augustum : ex duodecima Mecœnatem : ex reliqua L. Varium , & Plotium Tuccam.

Extant

Extant eius hæc scripta. Bucolicorum eclogæ decem. Georgicorum lib. i i i i. Æneidum lib. x i i. Varia item epigrammata quæ, vt quibusdam placet, falsò illi adscribuntur.

HORATIVS VENVSVS POËTA
ROMANVS LAVREATVS.

QVINTVS Horatius Flaccus in Venusio Appuliæ oppido natus Olympiade 179, anno vrbis 689, patrem habuit libertini generis. In bonis literis breui multum profecit. Vbi autem satis visus est nauasse operam Latinis studijs, Athenas se contulit, vt Philosophorum præceptis liberius incumberet, maximeq; Epicureorum placita probauit. Moribus fuit subobscœnis, & ad bilem interdum paulò

paulò excitator. Erga amicos adeò gratus
atque officiosus fuit, vt nobiliorum etiam stu-
dijs clarior in dies ac nobilior esset. Amicos
ex poëtis habuit Tibullum, Varum, Valgiũ,
& Vergilium. Ex prima nobilitate, Iulium
Florum, Maximum Lollium, & Meccœnatem,
cum quo supra septem annos maxima fami-
liaritate vixit. Obijt autem quinquagesimo &
septimo ætatis suæ anno.

Eius hæc sunt scripta.

Carminum, lib. I I I I.

Epodon, lib. I.

Carmen seculare.

De arte poëtica.

Epistolarum, lib. I I.

Sermonum, lib. I I.

DIONYSIVS HALICARNASSEVS.

DI O N Y S I V S Halicarnasseus Augusti tempore Romanam scripsit historiam. Præterea de compositione orationis & elocutione quomodo fiant epithalamia, epitaphia, & panegyrica. De se ipso ita scribit lib. I. Ego in Italiam trajiciens post bellum Cæsaris Augusti, Olymp. 187, annos 20 Romæ usque ad hoc tempus commoratus sum, sermonemq; vernaculum Romanū edidici: cumq; ad historiam spectarem, nihil in hoc spatio potius habui quàm quæ facerent ad hanc rē. alia ex doctrina hominum cum quibus conuersabar accipere, alia verò ex autoribus receptis mutuari, Catone, Valerio Antiate, Fabio, Actijs, Gellijs, Calpurnijs, cæterisq;.

DIOSCORIDES MEDICVS
GRÆCVS.

DIOSCORIDES Anazarbeus, Medicus, Antonij & Cleopatře familiaris, floruit Olympiade centesima octogesima nona. Scripsit viginti quatuor libros de simplicibus pharmacis, quorum tantummodò sex extant, & duo de venenis, eorumq; curatione.

TITVS LIVIVS PATAVINVS.

TITVS Liuius Titi filius Patauinus, natus est Olymp. 180, vrbis conditæ anno 594. Is res Romanas miro artificio luculentoq; sermone perscripsit. Autor est Hieronymus ad eum videndum de vltimis Hispaniæ Galliarumq; finibus nobiles quosdam venisse. Ita vt quos ad contemplationem sui Roma nō attraxerat, vnius hominis fama perduxerit. Moritur Olympiade 199, ab vrbe condita anno 771, ætatis suæ 77. Ex eius operibus tantummodo extant decades tres cum dimidia.

HERMAGORAS RHETOR
EGREGIVS.

HERMAGORAS Æolides, Carion cognominatus, Rhetor egregius, floruit circa centesimam nonagesimam primam Olympiadem. Scripsit artem Rhetoricā libris sex, de diligentia orationis, de decore, de elocutione, de figuris. Docuit Romæ Augusti temporibus decessitq; senex.

N

OVIDIVS NASO PŌËTA EXCEL-
LENS FABVLATORQVE.

PŪBLIVS Ouidius Naso, Sulmoni, quæ
vrbs est in Pelignis, ex equestri Nasorum fa-
miliâ Mineræ quinquatrijs natus est 14. Cal.
Aprilis, Hirtio & Pansa Consulibus, Olym-
piade 184. anno autem ab urb. cond. 711.
Cum fratre natu maiore, Grâmaticæ & Rhe-
toricæ operam dedit, ac, vt patris votis ob-
temperaret, legibus incubuit. Sed patre vita
functo ad humaniores musas redijt, celeberrimosq;
illorum temporum poëtas sibi conciliauit, Macrum, Ponticum, Propertiũ, Bassum, & Horatium. Vxores tres duxit, quarum
duas repudiavit, cum tertia coniunctissimè
vixit, ex qua duas etiam filias suscepit. Cùm
verò

verò ad Iuliam Augusti filiam sub Corynnæ nomine lasciuas de amoribus elegias scripsisse deprehensus foret, in exiliū, annos quinquaginta natus, ab Augusto ipso fuit eiectus, in Pontumq; relegatus. Vbi cum nouem annis tristissimè egisset, vita functus Tomis fuit sepultus anno ab urb. cond. 776. Olympiade 199.

Illius autem hæc sunt opera.

Metamorphoseôn lib. x v.

Fastorum lib. v i.

Tristium lib. v.

De ponto lib. i i i i.

Heroidum epistolæ amatoriæ.

De arte amandi lib. i i i.

De remed. amoris lib. i i.

In Ibin.

Consolatio ad Iuliam de morte Drusi.

De nuce.

De medicamine faciei, & alia quædam epigrammata, quæ eius nomine circunferuntur.

IULIVS HIGYNVS ASTRO-
LOGVS.

IVLIVS Higinus natione Hispanus. Nonnulli Alexandrinum putant, & à Cæsare Romam aduectum, Alexandria capta. Augusti libertus fuit, vixitq; circa 197, Olymp. Studiosè & auidè imitatus est Cornelium Alexandrum grammaticum Græcum. Eum propter antiquitatis notitiam, polyhistorem multi, quidam historiam vocabant. Præfuit bibliothecæ Palatinæ. Quamplurimos docuit, fuitq; familiarissimus Ouidio Poëtæ & Cl. Licinio Consulari Historico, à quo quoad vixit liberalitate sua sustentatus est, decessit enim admodum pauper. Libertum habuit Iulium Modestum.

HERACLIDES PONTICVS.

HERACLIDES Ponticus Philosophus, Eutyphronis filius, vixit sub Nerone, Olymp. scilicet 199. Athenas concessit. Reliquit ingenij monumenta quæ non extant. Vir fuit mollioris habitus, ita vt pro Pontico Pompicus vocatus sit. Draconem quendam nutrit, quem curauit post mortem eius feretro imponi, vt ad Deos migrasse videretur.

VALERIVS MAXIMVS, PHILOSOPHVS, RHETOR, AC ORATOR.

VALERIVS Maximus ciuis Romanus, Patricio genere natus, omnem pueritiam & magnam adolescentiæ partem literis percipiendis & honestis artibus dedit. Inde sumpta virili toga, se contulit ad rei militaris disciplinam, vbi aliquandiu stipendia fecisse, & in Asiam cum Sexto Pompeio nauigasse dicitur. Vnde reuersus cum videret se patriæ suæ tam bene dicendo, quàm benefaciendo posse prodesse, à quo incepto studio cum militiæ gloria detinuerat, eodem regressus statuit vrbs Romæ exterarumq; gentium facta ac dicta memoratu digna, literarum monumentum

numentis commendare, quod feliciter consecutus est. Floruit circa ducentessimam Olympiadem, Tiberij Cæsaris temporibus, & sub eius imperio hanc scripsit historiam, cuius etiam numen inuocat. Imperatores enim Romani cum virtute sua iuste sancteque; gessissent imperiū, diuino celebrabantur honore, & in Deorum numerum transferebantur. Vnde & Diui sunt appellati. Genus patrum à gente Valeria, maternum à Fabia duxisse fertur.

POMPONIVS MELA GEO-
GRAPHVS.

POMPONIVS Mela Geographus scripsit de situ orbis libros tres. Oriundus fuit ex Melaria Hispaniæ oppido, vel ex Tariffa, vt alij sentiunt. Sunt qui conijciant eum vixisse circa 202. Olympiadem, temporibus Claudij Imperatoris.

LVCIVS ANNEVS SENECA PHI-
LOSOPHVS PRÆTOR.

LV C I V S Anneus Seneca, natione Hispanus, genere Cordubensis, professione verò Stoicus, non minus vita conspicuus, quàm scientia præclarus extitit. Hic à Cn. Domitio Ænobarbo captus cum duobus fratribus, Iunio Anneo Gallione, & L. Anneo Mela libertate donatus est, & eius suasu Romam se contulit. Vbi tãto in honore ab omnibus habitus est, vt inuidia motus Claudius Imperator eum in Corsicã relegauerit: vbi exul permansit donec Agrippina Neronis mater & Claudij vxor eum coniugi reconciliauit, eiq; Neronẽ erudiendi prouinciam demandauit: apud quem in tanto honore ac opum copia

N 5 vixit,

vixit, vt multorum inuidiam in se excitaret. Tandem verò postquam Octauia abdicata Pompeiam Sabinam Nero in matrimonium duxit, Seneca, vt sibi à muliere caueret, cui sciebat se valde infensum esse, Imperatorē ora uit vt sibi liceret à curia abstinere, quo posset eo pacto valetudini suæ consulere. Quo impetrato per Càmpaniæ rura & alia loca vrbi adiacentia vagabatur, in qua veluti peregrinatione bonam partem Epistolarum ad Lucilium conscripsit. Prouulgatis verò duabus coniurationibus in Neronem, Antonius Natalis qui alterius conscius erat, vt Neronis gratiam pararet, quòd sciret eum valde Senecæ infensum, Senecam coniuratum nominat. Quo detecto mittitur Granius Sillanus Tribunus prætoriæ cohortis qui Senecæ mortem nunciaret. Philosophus forte an prudēs, ad eum diem ex Campania remearat, quartumq; apud lapidem suburbano rure substiterat, quo quidem propinqua vespere Tribunus venit, & villam globus militū sepsit. Tum ipsi cum Pompeia Paulina vxore & amicis duobus epulanti mandata Imperatoris edidit, & causas mortis patefecit: quibus reprobatis Seneca iniungit Sillano vt hæc Neroni referat:
nempe

nēpe vt de morte & vita eius ita statueret, vt sibi placuisset: se nihil habere cur mortē optaret, neq; in morte quicquam mali cognoscere cur vitam desideraret, seq; iam eo peruenisse, vt neque pro hac neque pro illa votum vllum dijs aut hominibus faceret. Vbi hæc à Tribuno relata sunt, interrogat Nero an Seneca voluntariam mortē pararet. Tum Tribunus nulla pauoris signa, nihil triste in verbis eius, aut vultu depræhensum confirmauit. Ergo regredi & indicere mortem iubetur. Reuersus itaque intromisit ad Senecam vnum ex centurionibus, qui necessitatem vltimam denuntiaret. Ille interritus poscit testamenti tabulas: ac denegante centurione, conuersus ad amicos, quando meritis eorum referre gratiam prohiberetur, quod vnum iam tandem & pulcherrimū habebat, imaginem vitæ suæ relinquere testatur, cuius si memores essent, bonarum artium famam tam constantis amicitiae laturos. Simul lacrymas eorum, modò sermone, modò intentior in modum coërcentis ad firmitudinē reuocat, rogat: Vbi præcepta sapientiæ? Vbi tot per annos meditata ratio aduersum imminentiā? Cui enim ignaram fuisse sæuitiam Neronis? Neque aliud
super

superesse post matrem fratremq; interfectos, quàm vt educatoris præceptorisq; necē adijceret. His dictis iubet sibi incidi venas brachiorum & crurum vt sanguis largior egrederetur, qui propter longam ætatem in venis congelatus exire non poterat: quo viso rogat Statium vt sibi venenum præparatum daret, quod præ debilitate membrorum ad cor non potuit peruenire. Postremò stagnum calidæ aquæ introijt, respergens proximos seruorum addita voce, Libare se liquorem illum Ioui liberatori. Exin balneo illatus & vapore eius exanimatus, siue vllò funeris solenni crematur: cùm centesimum & decimum quintum ætatis suæ annum excessisset, 12 imperij Neronis, Cons. Paulino & Telefino, anno vrbs 818, Olymp. 211. Fama fuit, Subrium Flauium cum Centurionibus occulto consilio, neq; tamen ignorante Seneca, destinauisse, vt post occisum ope Pisonis Neronem, Piso quoque interficeretur, tradereturq; imperium Senecæ, quasi in fonti, claritudine virtutum ad summū fastigium delecto. Scripsit multa opera philosophica, è quibus maxima pars extat.

LVCIVS MODERATVS CO-
LVMELLA.

LV C I V S Iunius Moderatus Columella Gaditanus fuit, M. Columellam patrum habuit. Vixit Claudij Imperatoris temporibus, circa Olymp. 203. Cornelij Celsi & Senecæ coætaneus fuit. Scripsit duodecim de re rustica libros, non minus doctè quam diligenter. De eo autem qui est de arboribus ambigitur, Liber lustrationum sacrificiorumq; priscorum pro frugibus, & libri aduersus Astrologos & Chaldæos quos se profitetur scripsisse, non extant.

MARCVS ANNEVS LVCANVS POË-
TA, ORATOR, QVÆSTOR.

MARCVS Anneus Lucanus natione Hispanus, patria Cordubensis fuit.

Corduba me genuit, rapuit. Nero : praelia dixi

Qua gessere pares, hinc socer, inde gener.

Patrem habuit L. Anneum Melam, qui habitus est Senecæ & Gallionis frater. Eius natalis traditur anno urbis 790, Olympiade 204. Consul. C. Cæfare Caligula & L. Cæsonio. Delatus ad urbem in litteris Rhemmium Palæmonem, in Rhetoricis Flauium Verginium præceptores habuit. Condiscipulos Saleium Bassum & A. Persium. Ad quæsturæ dignitatem prouectus est, & in collegium Augurum ascitus beneficio Neronis, in cuius laudem
versus

versus composuerat, qui tamen postea Poë-
tæ eadem imperauit, Olympiade 211. an-
no vrbis 817. Silio Nerva & Attico Vestino
Consulibus. Vxorem habuit Pollam Argen-
tariam. Venarum brachij sectione iuuenis
adhuc moritur, vt qui nondum ætatem tri-
genariam vixisset. Eius extant de bello ciuili
lib. x. carmine compositi. Legitur & hoc in
elogium Lucani:

M. ANNEO LUCANO, CORDVBENSI
POETÆ, BENEFICIO NERONIS CÆS.
FAMA SERVATA.

PVBLIVS CORNELIVS TACITVS
EQVES ROMANVS BELGICÆ
GALLIÆ RATIONVM PROCV-
RATOR.

PVBLIVS Cornelius Tacitus sacerdotium quindecimvirale, & præturam sub Domitiano gessit. Sub Adriano principe orator clarissimus, æqualis ac familiaris Plinij iunioris, & Suetonij, Belgicæ rationes procuravit, ad Vespasianos usque peruenit, ab ijsq; honoribus euectus historiam principum conscripsit ab Augusto usque ad Adrianũ, quæ quidem ad nos satis mutila peruenit. Hanc non vitas Imperatorum ausus est inscribere, sed tantum annales, quæ medium inter historiam & vitas tenerent. Stylo scribit compresso & eleganti,

ganti, tum arguto & sententioso. In cætera verò historia aliquantulum sublimior. Scripsit & de claris oratoribus : præterea vitam Agricolæ soceri sui, & de moribus ac situ Germaniæ.

PLINIVS SECVNDVS NOVO-
COMENSIS.

P L I N I V S Junior sub Nerone natus est, quo die & anno non constat. Claruit circa 222 Olympiadem sub Traiano. Patria Novocomensis fuit, L. Cæcilij filius, & historici Plinij ex sorore nepos, à quo per adoptionem familiæ eius insertus, auunculi bonis & studijs alio scribendi genere successit. Præceptores Fabium Quintilianum, & Nicetem
o sacerdot

sacerdotem : in Syria Tribunus militum, Euphratem philosophum audiuit. Vbertate Liuiana, plerunque capiebatur. Græcâ in Latium, Latina in Græciam dum transferret, studium suum adolescens intendebat. Puer admodum comœdiam Græcam composuit, elegos & heroicos aliquando pangens : suos etiam hendecasyllabos, quorû libellum emisit, à Græcis probare gloriatur. Integerrimam vitam vixit, non sine summorum virorum exemplo. Anno ætatis suæ vicesimo dicere in foro cœpit, & in senatu plures grauissimas causas egit. Prætor ludos dedit, vix Domitiani callidam immanitatem declinans, cum omnem virtutem excindere conaretur. Ius trium liberorum à Traiano per Iulium Seruium optimum & exactissimum virum impetrauit : quod quidē ius quale quâq; multiplex sit, consules M. V. Maurum virum profectò diligentissimum, qui de eo librum conscripsit. Cæsaris quæsturam, Tribunatum plebis, Præfecturam ærarij, Æmiliæ viæ, & aluci Tyberis curam, Auguratum, Consulatû summa fama & parî integritate administraui. In Tribunatu militum, & quæstura Calestrium Tironē collegam, in Consulatu & Præfectura

Corn

Cornutum Tertullum sortitus, augurali dignitate Iulio Frontino successit. Ponti & Bithyniæ ad statum ordinandum missus Proconsulari potestate, non minorem prudentiæ gloriam, quàm moderationis & diligentiae secum retulit. Traiano gratissimus & summa cum autoritate, à quo amicis suis honores sæpius impetrauit, sibi verò quot optauerat vnquam. Eorum quæ superius dicta sunt ferè omnia ex his quæ sequuntur inscriptionibus colliguntur.

Comi in exteriorè structurâ templi maximi.

C. PLINIO L. F. OVF. CÆCILIO SECVNDO COS. AVG. CVRAT. TIBER.

Ex Onj
tribu.

Mediolani in æde diui Ambrosij in arca lapidea ex tabulis contractis.

C. PLINIVS L. F. OVF. CÆCILIVS AVGVRLGAT. PRO. PRÆ. PROVINCIÆ PON. CONSVLARI. POTEŒTA. IN EAM PROVINCIAM ET IMP. CÆSAR NERVA TRAIANO AVG. GERMAN. CVRATOR ADVEIT TÛBERIS. ET RIPARVM ET PRÆF. ÆRARI SATVRNI PRÆF. ÆRAHI MIL.

O 2 QVÆS

QVÆSTOR IMP. SEVIR EQVITVM
 TRIB. MILIT. LEG. VI. GALLICÆ X.
 VIR S. LITIB. IVDICAND. ADIE-
 CTIS THERM. IN ORNATVM H-S.
 CCC. ET HOC AMPLIVS IN TVTE-
 LA. H-S. CC. T. FI. ET. IN LIBERA-
 TORISVORVM NOMIN. H-S. XVIII.
 LXVI. D. CLVI. REI INCREMENT.
 POSTEAD EPVLVM PLEB. VRBAN.
 VOLVIT PERTINERE HOC AM-
 PLIVS DEDIT IN ALIMENTA PV-
 RORVM ET PVELLAR. PLEB. VR-
 BAN. H-S. CCC. IN TVTELAM BY-
 BLIOTHECÆ H-S. C.

In semidiruta æde diui Iuliani apud Fe-
 gium agri Mediolan.

C. PLINTO L. F. OV. CÆCILIO SE-
 QVNDQ COS. AVGV. CVR. ALV. TIB.
 ET CLOAG. VRB. PRÆF. ÆR. SAT.
 PRÆF. ÆR. MILI. Q. IMP. SEVIR EQ.
 R. TR. M. LEG. VI. GAL. VIRO ST. LIT.
 IVD. FL. DIVI. T. AVG. RCELIENS.

In sigillo quadriga vsus est. Diuitias, quas pa-
 trimonijs & honestis hæreditatibus largas
 comparauerat, liberaliter dispensauit. Nam

& nu

& nutrix eius , & Quintilianus præceptor ac interdum quamplurimi munificentiam Plinij sunt experti. In municipio suo bibliothecam dedicavit, & annuos sumptus in alimenta ingenuorum pollicitus erogavit, tertiamq; salarij partem publico præceptori obtulit. Romanum & Firmum censu equestri iuuit. Caninium ad bonas artes reuocavit. In agendis causis abstinuit non modò pactione, dono, munere, verum etiam xenijs. Laurentinum rus, & alterum in Tuscis, quibus mirè afficiebatur, epistolis celebravit. De multis autem quas iuxta Larium possedit villas, dilexit imprimis, quam ferè in plano conditâ. Comœdiam, & quam Tragicœdiam vocat, quia in ediposita est. Romæ habitavit in Esquilij. Vxo- res duas habuit: posteriorem nomine Calpurniam, Calpurnij & Pompeiæ Celerinæ filiam, cum qua iucundissimè, quamvis sine prole, vixit, quamq; studiorum eius ministram quidam testantur. Ex doctissimis amicorum referam Virginium Rufum, Vescritium Spurnam, Silium Italicum, Pompeium Saturninum, Valerium Martialem, Cornelium Tacitum, Suetonium Tranquillum, Voconium Romanum, Antoninum: Martialem etiam

viaticō secedentem prosequutus, Taciturnū
 ut rectorem & magistrum suscipiens, Tran-
 quillum contubernalem suū fouens & or-
 nans. Fuit illi cum Aristonē, Cornelio, Fron-
 tino, Neratio, Arriano iuriconsultis amicitia
 summa. Ex libertis per dilectos habuit Zo-
 sinum, & Eucolpum. Gloriæ appetens, &
 immortalitatis summus aucupator fuit : quod
 reliquum temporis dabatur à rebus civilibus
 & domesticis, id totum studiis impertiens,
 quorum varijs generibus nullius satis confi-
 sus experiebatur. Nam præter iudiciales qui-
 bus Demosthenem imitabatur, demonstra-
 tiuas scripsit orationes, historias incertum.
 Hunc potissimū crediderim Fabium per ista
 „ demonstrasse, Sunt hodie summa, quibus il-
 „ lustratur forum, ingenia : Nāque & consum-
 „ mati iam patroni veteres æmulantur, & eos
 „ iuuenum ad optima tendentiū imitatur ac
 „ sequitur industria. Nullum emendandi genū
 omittēbat, ac primū quæ scripserat secum
 ipse pertractabat, deinde duobus aut tribus
 legebat, mox alijs tradebat annotanda, no-
 tasq; eorum, si dubitabat, cum vno rursus aut
 altero pensitabat, nouissimè pluribus recita-
 bat. Scripsit libros epistolarum sex, Panegy-
 ricum

ricum Traiano Imperatori: De viris in re militari & administranda Repub. illustribus. Et hæc quidem extant: quæ autem sequuntur iniuria temporum perierunt. utpote Tragœdia Græca, De maris Icarij tempestatibus elegi, Hendecasyllaborum liber, Demonstratiuæ orationes in quibus Demosthenem sequutus est, De Heluidij vltione libri aliquot.

PLVTARCHVS CHERONÆVS.

PLV TARCHVS Cheronæus ex Bœotia clarus habetur Olympiade 224. Præceptor fuit Traiani Imperatoris, ad quem eius extat epistola. & à quo honorem Consularem, ac potestatem, nequis per Illyriam magistratuū absque illius consilio quicquam ageret accepit. Extant eius multa opera multis in locis mutila, quæ in duo digesta sunt volumina, quorum quidem vnum parallelæ, hoc est, illustrium virorum vitas, alterum verò moralia complectitur.

DIONYSIVS MILESIVS
HISTORICVS.

DIONYSIVS Milesius historicus vixit circa Olympiadem ducentessimam vigesimam quartam. Scripsit autem de rebus gestis post Darium libros quinque, Descriptionem orbis, Persica sermone ionico, Troicorum libros tres, Mythica, Syclum historicum. Is admodum acceptus fuit Adriano principi, à quo & Sattapes factus est, adscriptusq; inter equites fuit.

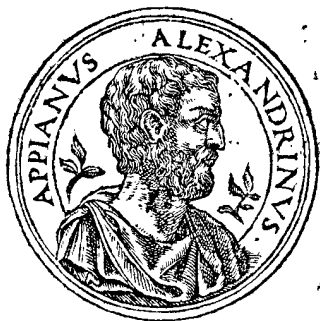

CAIVS SVETONIVS TRANQVIL-
LVS HISTORICVS.

CAIVS Suetonius Tranquillus patrem habuit Suetonium, cognomento Lenem, tertiæ decimæ legionis tribunum, & Augusticlauium, qui interfuit bello Othoniano. A patre filius Tranquilli cognomen accepisse creditur. Nam cum ille lenis sit cognominatus, hic eodem significato, non eodem verbo dictus est Tranquillus. Floruit Olympiade 224 sub Adriano, utpote illius magister epistolarum: verum fortuna, quæ lubrica est, refragante, successor ei mox datus, quod apud Sabinam Imperatoris vxorẽ familiarius egisse ferebatur, quàm reuerentia domus aulicæ postularet. Vfus est contubernio Plinij posterior

sterioris. Scripsit libellum de Grammaticis
& Rhetoribus. De genere vestium, & de lu-
brica historia libros concinnauit. Compo-
suit etiam volumina de vitijs corporalibus, &
de prætoribus. Quodq; potissimum est, duo-
decim Cæsarum vitas reliquit, opus emun-
ctum, refertumq; eruditione haudquaquam
triuiali. Meminit Ausonius in Epistolio ad
Paulinum trium Caij Suetonij de Regibus li-
broium.

1. De Grammaticis & Rhetoribus
 2. De genere vestium
 3. De lubrica historia
 4. De vitijs corporalibus
 5. De prætoribus
 6. De vitis Cæsarum
 7. De Regibus
 8. De Grammaticis & Rhetoribus
 9. De genere vestium
 10. De lubrica historia
 11. De vitijs corporalibus
 12. De prætoribus
 13. De vitis Cæsarum
 14. De Regibus

APPIANVS ALEXANDRINVS.

APPIANVS Alexandrinus vixit temporibus Adriani principis. Composuit x x i i. libros historiæ Romanæ quorum tantum modo extant vndecim. Bellorum Ciuiliū lib. v. Parthicus, Celticus, Mithridaticus, Syrius, Illyrius, & Lybicus.

ÆLIANVS SOPHISTA RO-
MANVS.

AÆLIANVS Sophista Romanus floruit Olymp. 225. Maximè laudatur, quòd Romanus homo tam probè atticissauerit, tamq; eleganter peregrinam vocè retinuerit. Scripsit de animalibus, de varia historia, de re militari, quæ omnia ad nos peruenerunt. Fuit auditor Pausaniæ sub Adriano principe.

DIOGENES LAERTIVS HISTORICVS CLARISSIMVS.

DIOGENES dictus est Laertius à Laërte oppido Ciliciæ. Quo tempore vixerit non constat. Colligitur tamen cum Plutarchi temporibus emicuisse, vel paulo post. Cum enim multos autores citet, nullum Plutarcho recentiore allegat. Opus eius declarat hominem fuisse magna veterum autorum copia perbellè instructum, in quibus citandis nequaquam indiligens est. Quamquam videtur plus studij adhibuisse in congerendo, quàm in eligendo. Præter vitas Philosophorum, scripsit & Pammetron librum, qui non extat.

PANTHERVS PHILOSOPHVS
STOICVS.

PANTHERVS Philosophus Stoicus, ad nostram religionem conuersus, scholæ ecclesiasticæ Alexandrinæ præfuit, quæ institutione Marci euangelistæ ad sacrorum librorum eruditionē introducta fuit, tantæ & doctrinæ & eloquentiæ fama, vt à legatis petitus in Indiam à Demetrio tum præfule Alexandrino mitteretur, vnde reuersus euangelium Petri secum attulit Hebræis conscriptum literis, quod Bartolemæus Apostolus in ea regione sparserat. Scripsit nonnulla, quamquam vtilior docendo quàm scribendo visus est. Emicuit sub Seuero & Caracalla principibus, circiter 248. Olympiadem.

DION CASSIVS HISTORICVS.

DION Cassius historicus Aproniani filius Africam, Dalmatiam, Pannoniam, & Ægyptum prouincias obiuit, prætor à Pertinacè designatus fuit, primò Consul 252. Olymp. anno vrb. 981. cum collega Alexandro. Secundò verò Olymp. 267. anno vrbis 1044. cum collega Tiberiano. Scripsit historiam Romanā sub Alexandro Seuero libris viii. per decades diuisis : gesta itidem Traiani, & Arriani Philosophi vitam : itēm, Persica, Getica Enodia, quorum quidem multa desiderantur, & ea quæ extant admodum mutila sunt.

ÆLIVS SPARTIANVS HI-
STORICVS.

AELIVS Spartianus historicus circa 267. Olymp. tēporibus Diocletiani Augusti emicuit ad quem etiam vitas imperatorū Adriani, & Ælij Veri scripsit. Aliorum enim principum historiæ ab eo conscriptæ; quorum meminit in præfatione de Ælio Vero dicturus, nihil amplius extat.

LVCIVS COELIVS LACTANTIVS
FIRMIANVS RHETOR.

LACTANTIVS Firmianus, Arnobij discipulus, Crispi Constantini filij in Gallia præceptor, vixit circa 270. Olymp. Nicomedie Rhetoricam docuit: ac penuria discipulorum ad scribendum se contulit. Hæc autem eius scripta extant:

Divinarum institutionum, lib. VI.

De Ira Dei, lib. I.

De Opificio Dei, lib. I.

Epitome acephalum in libros suos.

Phoenix.

Carmen de dominica resurrectione.

Carmen de passione Domini.

EVSEBIUS PAMPHILVS CÆSARÆ
PALESTINÆ PRÆFECTVS.

EVSEBIUS Cæsareæ Palestinæ Episcopus, floruit anno CHRISTI 320. sub Constantino magno, (qui cœpit regnare Olympiade 271, anno Christi 310, mundi 4272, ab vrbe condita 1060) & sub Constantio. In diuinis scripturis studiosissimus fuit, & bibliothecæ diuinæ cum Pamphilo martyre diligentissimus peruestigator, cuius ob amicitiam ab eo cognomentum sortitus est. Edidit euangelicæ demonstrationis lib. xx. Euangelicæ præparationis lib. xv. Theophaniæ lib. v. Ecclesiasticæ historiæ lib. x. Chronicorum canonum omnimodam historiam, & eorum epitomen. Euangeliorum diaphoniam.

P 2

In

In Eſaiam lib.x. Et contra Porphyrium, qui eodem tempore ſcribebat in Sicilia, vt quidam putant, lib.x x x. Topicorū lib.i. Apologia pro Origene lib. v i. de vita Pamphili lib. i i i. De martyribus alia opuscula: & in c l. Pſalmos eruditiffima commētaria. Scripfit patrū iuſſu ſymbolum Nicenum. ad Marinum librum de duobus in eccleſia Chriſti viuendi generibus.

IAMBlichVS PHILOSOPHVS
PYTHAGORICVS.

IAMBlichVS Pythagoricus philosophus
è Chalcide Syriæ, fuit Porphyrij discipulus,
Constantini magni tempore. Adeò profecit
vt secundas post præceptorem Romæ obti-
neret, nec ab eo quicquam differre videretur
doctrina, nisi quòd ille melior facilitate can-
doreq; orationis, hic paulo durior habeba-
tur: ac, vt de Xenocrate Plato dicebat, vene-
re dicendi carebat. Moribus adeò probatus,
vt eius vitæ abstinencia modestiaq; ea tem-
pestate cognita fuerit. Extat libellus eius de
mysterijs Ægyptiorum, Chaldæorum, & As-
syriorum.

ÆLIVS DONATVS GRAM-
MATICVS.

AELIVS Donatus Grāmaticus præceptor diui Hieronymi, floruit circa 274 Olympiadem sub Constantino. Scripsit artem, commentaria Grāmatica, libellum de octo partibus orationis, libellum de literis & syllabis earumq; accidentibus, argumenta in Publij Ouidij fabulas, annotationes in Terentium, commentaria in Vergilium, vitam Terentij & Vergilij Maronis.

DECIVS AVSONIVS EPISCOPVS.
BURDEGALENSIS.

DECIVS Ausonius genere Gallus, patria Burdegalensis fuit. Vixit, imperantibus Valentino & Valentiniano Augustis, quibus ob ingenium & excellentē doctrinam magno-
pere acceptus fuit : sed longe nobilior factus est sub Gratiano Cæsare Valentiniani filio, quem in Latinis literis atque honestis disciplinis magna diligentia crudiuit. Parentem habuit nomine Ausonium, professione medicum, multisq; ac varijs artibus illustratum. Consul fuit patrocínio Cæsaris Gratiani, anno ab vrbe condita 1133, Olymp. 290. Librum epigrammatū magna ex parte à Græcis acceptum, in Latinos numeros conuer-

R 4 tit,

tit, mira elegantia pariq; ingenio. Fuit enim Græcè ac Latinè peritissimus. De ijs item vrbibus scripsit, quæ nobiliores atque clariores habebantur, vario & multiplici genere carminum. Puellam nomine Bissulam multis carminibus celebravit. Fluvium Mosam eleganter descripsit. Libros fastorum absoluit, opus magni laboris ac multarum vigiliarum. Familiariter vsus est Tetradio Gallo, Paulino poëta, & Hesperio. De obitu ipsius nihil certi habetur.

CLAVDIANVS POËTA
ÆGYPTIVS.

CLAVDIVS Claudianus poëta insignis, Archadij & Theodosij temporibus floruit: patria fuit Alexandrinus, nobilissima vrbe Ægypti: quidam Florentinum faciunt, parum diligenter obseruantes veterum commentarios. Autores quippe Græci, qui de Poëta Claudiano meminerunt, Alexandrinum eum appellant. cui sententiæ ipsemet adstipulatur, dum Nilum suum vocat, vt nihil prætereà dubitari possit Alexandriam ei patriam fuisse. Ingenio excellenti fuit, maximeq; apto ad carmen componendum. Opera illius satis nota sunt, sed præcipuam laudem iudicio multorum sibi vendicat his carminib

minibus, quibus Principes viros summis laudationibus seu Panegyricis extulit. De raptu Proserpinæ lib. I I I I. scripsit, in Ruffinum libros duos: De bello Gildonico librum vnum: Epithalamium in nuptijs Honorij & Mariæ. Panegyrici libros septem: in Eutropiū libros duos: De bello Getico librum vnum: & epigrammata quædam. Augustinus & alij veteres eius ingenium atque eruditionem plurimum commendant. Probum, Probinū & Olibrium viros Cōsulares in magna habuit veneratione. Gennadium præterea, Honorium, Stiliconem, ac Manlium Theodorum singulari studio, incredibiliq; diligentia profecutus est, quod libelli de illorum laudibus à se compositi, satis testantur. De obitu ipsius nihil apud veteres autores legimus.

BEMARCHIVS SOPHISTA.

BEMARCHIVS Cæsariensis Cappadociæ sophista, scripsit res gestas Constantini principis libris decem, præterea declamationes quasdam & orationes.

BLONDVS FLAVIVS, FOROLIVIEN-
SIS HISTORIOGRAPHVS.

BLONDVS Flavius Forliuiensis, Eugenij
quarti Pontificis Secretarius, vixit anno Chri-
sti Do. 1435. Is, quanquam non admodum
cultus, non paruum tamen historiæ attulit ad-
iumentum. Extant eius de Roma triumph.
lib.x. Romæ instauratæ lib.111. Italia instau-
ta, Historiarū ab inclināte imperio li.x x x i.
& alia quædam. Moritur sub Pio summo Pon-
tifice. Circunfertur hoc de eo epitaphium,

*Hic situs est Blondus Priami cui forma, Catonis
Vita, Titi Liuij fama decusq; fuit.*

*Coniuncta est sancto coniunx pia Paula marito,
Fæminei sextus gloria vt ille virum.*

